

JAN PLESTENJAK • TINA MASTNAK • LEONARDO DICAPRIO • QUENTIN TARANTINO

PLAYBOY

PLAYBOY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

APRIL 2016

5,99 €

► INTERVJU

JAN PLESTENJAK

»ŠE DANES MI VSE
PRIDE DO ŽIVEGA«

SLASTNO GOLO
SANJSKO DEKLE

TINA MASTNAK

PLAYBOY
SLOVENIJA

VELIKA BRAVNIČARJEVA RETROSPEKTIVA

V ZDA NIČ VEČ,
PRI NAS GOLOTA
NA POLNO

PLAYBOYEVA
VELIKONOČNA
ZABAVA
KLUB CIRKUS
27. MARCA

► 20V

LEONARDO DICAPRIO

OSKARJEVEC
ZA PLAYBOY:
»BOLJ MOŠKO
SPLOH NE GRE«

FORD FOCUS RS
HITRO IN POČEZ!

QUENTIN
TARANTINO
»MORDA BOM
KMALU PISAL
TUDI ROMANE«

www.playboy.si

EDIFICADA AÑO 1885.

9

BMW Motorrad
Slovenija

C 650 Sport

The Ultimate
Riding Machine

NE ČAKAJTE KAJ BO PRINESEL DAN. VZEMITE SI SAMI.

NOVI C 650 SPORT.

Urbana mobilnost v svoji najlepši obliki. Popolnoma na novo oblikovan prednji del motorja in športni zvok poudarjata dinamični karakter. Optimizirano vzmetenje, ABS in ASC v serijski opremljeni kot opcija LED dnevne luči, ki se avtomatsko prilagajajo dnevnim svetlobam, največji prostor za prtljago v svojem razredu – doživite čisti užitek v vožnji dan za dnem.

Več na bmw-motorrad.si/c650sport

MAKE LIFE A RIDE.*

* Naj bo vaše življenje vožnja.

Glavni in odgovorni urednik: **Borut Omerzel**

Art direktor: **Gojko Žirmšek**

Likovni in tehnični urednici: **Renata**

Glabner Čapelnik, Mateja Zega Perko

Izvršna urednica: **Tina Torelli**

Urednik fotografije: **Saša Kapetanovič**

Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec,**

Simon Kjoštarov

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavci: Mišo Alkalaj, Esad Babačić, Branko Božić, Andrej Bučar, Danaja Lorenčič, Tina Čurk, Jasmina Dvoršek, Igor Fabjan, Darjo Hrib, Matevž Hribar, Jakica Jesih, Primož Jurman, Brane Kastelic, Gaber Keržnik, Urška Košir, Hermina Kovačič, Špela Kažar, Goran Krstič, Dušan Lukič, Max Modic, Bojan Levič, Jaka Lucu, Stjepan Pervan, Sebastijan Plevnjak, Lora Power, Petra Rozman, Vasja Semolič, Tina Torelli, Zvone Šeruga, Erik Štifter, Nataša Zajc, Gregor Zalokar, Marjan Žibema

Fotografi: Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Matej Grošelj, Saša Kapetanovič, Helena Kermelj, Urška Košir, Marko Očepek, Aleš Pavletič, Uroš Podlogar, Primož Predalič, Boštjan Vidraz

Izdaja: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, www.adriamedia.si

Predsednik uprave: **Tomaž Drozg**

Uredniška direktorica: **Meta Kač**

Direktorica prodaje in marketinga: **Špela Gutnik**
Svetovalka uprave za oglasno trženje: **Gordana Lapadatović**

Oglasno trženje:

ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in tiskanje, d. o. o., Bleiweisova cesta 30, 1000 Ljubljana, tel.: 3000 731, faks: 3000 715, trženje revije: **Uroš Jakopič**, 01/3000 770; urosjakopic@adriamedia.si
trženje spletnih strani: **Nina Pranjčič**, 01/300 06 35; nina.pranjic@adriamedia.si

Naročniška služba:

Informacije o naročninah: 01/3000 789, 01/3000 762
Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/>;
narocnine@adriamedia.si

Naročanje starejših izvodov: 01 3000 789

Pri naročanju starejših izvodov revij poština ni vključena v ceno.

Uredništvo:

Playboy, Bleiweisova c. 30, 5. nadstropje, 1000 Ljubljana, tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713, e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: **Radin print, d. o. o., Sveta nedelja, Hrvaška**

Distribucija: **Delo prodaja, d. d.**

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

Hugh M. Hefner – Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY

Scott Flanders – Chief Executive Officer

David Israel – Chief Operating Officer

Jimmy Jellinek – Editorial Director

Mac Lewis – Art Director

Rebecca Black – Photo Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

Mike Violano – SVP/Content Rights & Licensing

Mary Nastos – Publishing Services Manager

Gabriela Cifuentes – Digital Asset Manager

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and FEMIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2016 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2016 PLAYBOY, as to material published in the January/February 2016, March 2016; U.S. Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06) in prvega odstavka 52. člena Pravilnika o izvajanju zakona na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija med izdelke, za katere se obračuna in plačuje davek na dodano vrednost po stopnji 9,5 %.

Naklada: 5.800 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnici: **Aleš Bravničar**

Na naslovnici: **Špela Kink Bravničar**

Stiliranje: Barbara Žgalin/CDB; ličenje: Romina Regvat; frizura: Loui Ferry; Nedrček La Perla Emerald Snake Cobra by Swarovski, očala Zara. Posneto v studiu ZoomZoom Ljubljana na ozadje Savage Ultramarine (Foto-kilsi).

ADRIAMEDIA
LJUBLJANA

Vredno pozornosti

Vašo pozornost bodo v tej številki zagotovo pritegnile najmanj tri teme. Prva je poleg naslovnice (kdo je na njej, preberite levo spodaj v kolofonu) velika retrospektiva fotografa Aleša Bravničarja, ki je v minulih 15 letih za Playboy, ne samo slovenski, prispeval veliko lepega. Pri tem ne smemo pozabiti tudi na njegove reportaže. Kdor Playboju sledi skozi leta, se bo gotovo strinjal z mano, da si Aleš kot resnično velik profesionalac in est et takšno pozornost zasluži, kot si jo zaslužite tudi vi, bralci in bralke, da pokažemo njegov lastni izbor iz minulega dela. No, če bi se lotili retrospektive vsega, kar je prispeval za Playboy, bi morali temu nameniti posebno številko revije. Kdo ve, morda pa to še kdaj sledi, sploh zdaj, ko so v ZDA svojo izdajo precej oblekli.

Druga tema, vredna branja, je intervju z Janom Plesternjakom. Sam sicer ne sodim v krog poslušalcev njegove glasbe, toda vedno poudarim, da je to, kar je Jan ustvaril po svoji vrnitvi z izobraževanja v ZDA, vredno tudi Playbojevega velikega poklona. O izrečenem v intervjuju pa naj si, kakor vedno, mnenje ustvari vsakdo sam.

Tretja tema je članek z naslovom *Zakaj se bojimo (po)starati*, ki govori o zunanjih in notranjih lepoti ter ne nazadnje tudi o vlogi spletnih družbenih omrežij, ki v svoj navedni svet čedalje bolj ugrablja ljudi, sploh mlade, ki se domala že rodijo s pametnim telefonom ali tablico v roki. Prav med urejanjem tega članka sem po radiu slišal, da je Bruselj na veliko in ponosno razglasil pomembnost razvoja mobilnega omrežja pete generacije, ki ga EU razvija skupaj z Južno Korejo, Japonsko in Kitajsko. To omrežje naj bi med drugim omogočilo, da bo vsakdo in vse povezan kadarkoli in kjerkoli. Povečala se bo učinkovitost, razvite bodo nove storitve in inovativni poslovni modeli. In, dodajam, človeku bo v življenju lažje. Ma dajte

no. Kaj če bi se EU bolj in bolje posvetila kakovosti človekovega življenja, predvsem notranjega, seveda, kajti zunanjemu ne kaže preveč dobro. Med drugim morajo EU-parlamentarci črno na belem, brez možnosti poznejših anekdov, zapisati, da voda je temeljna človekova pravica, da bo to za vedno ostala in da se je ne da v nobenem primeru nikoli in nikjer privatizirati. Da mora EU in vsaka država skrbeti za to, da je voda dostopna vsakemu človeku. A imajo EU-poslanci toliko poštenja in jajc, da to storijo?

V posebno temo, ki je v današnjem času tudi prva, sodi predstavitev nekaterih zmagovalnih fotografij z natečaja World Press Photo. Kakor boste videli, je v ospredju begunska kriza, takoj za njo pa ogroženost živali in onesnaženost okolja. Čestitam obema Slovencema, ki sta bila na letošnjem izboru nagrajena za svoje vrhunsko delo.

Tina Modlic & Tina Mastnak & Aleš Bravničar

Primož Jurman

Sebastian Horvat

Darjo Hrib

Sebastijan Plevnjak

Tina Torelli

- 004 TOP TVITI
- 006 DEKLE MESECA: TINA MASTNAK
- 012 MAGNET
- 032 OBJEKTIV: KLEMEN PREMRL,
ŠEPETALEC LEDENIM GORAM
- 030 MAGNET FILM
- 032 MAGNET GLASBA
- 040 ALEŠ BRAVNIČAR:
DIVJE & NECENZURIRANO
- 050 INTERVJU: JAN PLESTENJAK
- 062 FORD FOCUS RS:
HITRO IN POČEZ!

050

Eden največjih slovenskih zvezdnikov

Iskren pogovor z enim najbolj zaželenih, priljubljenih in uspešnih slovenskih glasbenikov, ki je konec lanskega leta izdal že svoj trinajsti studijski album, album *Dvigni krila*. Njegovi so večni hiti *Amore Mio*, *Iz pekla do raja*, *Ona sanja o Ljubljani*, *Soba 102*, *Stara dobra* in še veliko drugih. Njegovi koncerti so praviloma razprodani. Spomnimo vas tudi, da je bil večkratni državni prvak v igranju klasične kitare. Je eden največjih slovenskih zvezdnikov. Za Playboy je spregovoril o glasbi, dekletih, razočaranjih, rokenrol življenju, zvezdništvu in o tem, kakšno ceno ima v resnici vse to.

034

Velika retrospektiva

Medtem ko se Playboy onkrak velike luže oblačí, gremo mi pogumno z goloto naprej. Objavljamo retrospektivo Aleša Bravničarja (desno zgoraj: Katarina Benček, Santorini, Grčija, 2013), ki že 15 let fotografira za Playboy in čigar fotografije redno objavljajo po vsem svetu; Natašo Nanevo, na primer, iz februarске številke je oziroma bo objavilo še najmanj pet tujih izdaj Playboya. V tej številki je tudi kar šest strani Sanjskega dekleta izpred njegovega objektivu.

Primož Jurman pa se je sredi naše zime z novo retro Yamaho podil po Kanarskih otokih. To številko bogatita tudi kratek intervju s Quentinom Tarantinom in 20 vprašanj svežemu oskarjencu Leonardu DiCapriu. Nikakor ne spreglejte članka Sebastiana Horvata, da boste vedeli zakaj vam videnje na družabnih omrežjih le redko lahko prinese kaj drugega kot razočaranje na prvem zmenku.

088

092

- 068 PASTI DRUŽABNIH OMREŽIJ:
ZAKAJ SE BOJIMO (PO)STARATI
- 072 LAURA KAISER: NUJNA POMOČ
- 088 20V: LEONARDO DICAPRIO
- 092 YAMAHA XSR900:
SINOVI SVOJIH OČETOV
- 098 GIORGIA CRIVELLO:
ULTRA SEKSI BLOGERKA
- 108 QUENTIN TARANTINO: »MORDA BOM
KMALU PISAL TUDI ROMANE«
- 110 WORLD PHOTO AWARD:
NAGRAJENA DVA SLOVENCA!
- 116 PLAYBOYEVA KLASIKA:
VANESSA GLEASON

Novi trendi
tudi v središču
Ljubljane.

OPTIKA
Mali.

www.optikamali.si

Cankarjeva c. 7, Ljubljana, 01 425 15 33
Medvoška c. 3, Medvode, 01 361 78 36

Paul Smith
SPECTACLES

OLIVER PEOPLES
LOS ANGELES · NEW YORK · TOKYO

TOD'S

ANDY WOLF

STARCK®

Silhouette®

Ray-Ban®

TOM FORD

GUESS

BURBERRY
EYEWEAR

2
SWAROVSKI

AVD
Augmented Vision Design

DOLCE & GABBANA

F
FENDI

DSQUARED2

Timberland

OAKLEY

adidas

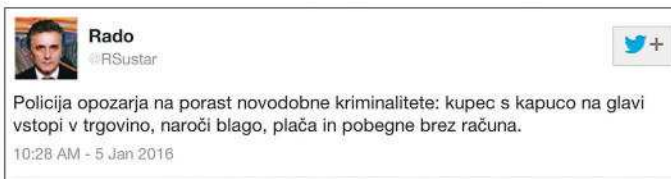
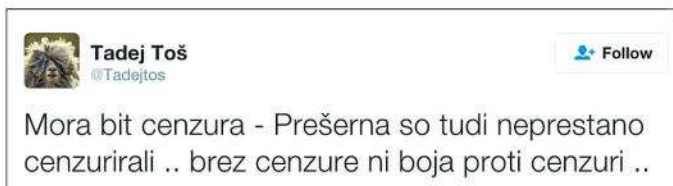
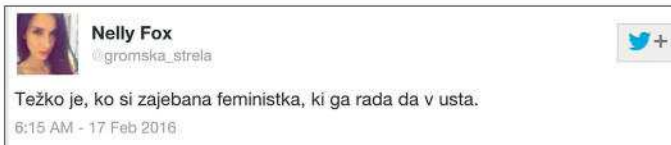
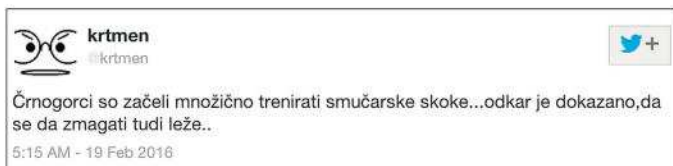
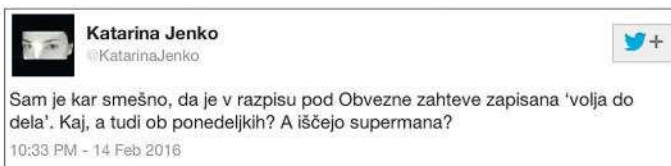

#Playboyev izbor

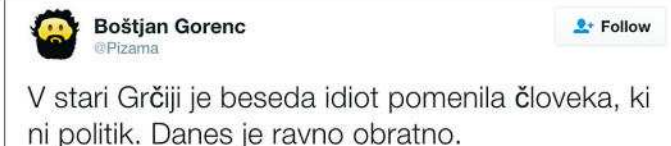
Od leta Gospodovega 2016 v Playboyu sledimo najboljšim tvitom po absolutno subjektivem uredniškem izboru. Da pa bi subjektivnost še povečali, vabimo vas, bralci in bralke, da nam namignete, kateri sveže pečeni tvi si po vašem mnenju zasluži objavo v tej rubriki.

To nam sporočite na e-naslov: playboy@adriamedia.si. Ima pa, seveda, tudi slovenski Playboy svoj twiterki naslov – smelo nam sledite na: twitter.com/playboysi.

Popravek

V prejšnji številki revije pri objavi fotografij pevke Neishe po pomoti nismo navedli enega od fotografov. Avtor nekaterih fotografij Neishe je namreč tudi Klemen Udovč Clementino. Fotografu se opravičujemo in ga prosimo za razumevanje.

ducati.si

k a v a l i r   b a r a b a

XDIAVEL

STE PRIPRAVLJENI NA NEKAJ NOVEGA?

največji navor
že pri 5.000/min

možnih 60 ergonomskih
kombinacij

nagib do
40°

AS **AS DOMŽALE**
MOTO CENTER

AS Domžale Moto center d.o.o. | Blatnica 3a, 1236 OIC Trzin
Tel.: 01 562 37 00 | www.ducati.si | info@ascenter.si
 Ducati Slovenija Official

TINA MASTNAK

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM TEKST DARJO HRIB

■ Prekrasna blondinka, ki smo jo leta 2011 občudovali tudi med kandidatkami za miss Slovenije, je dejavna slovenska manekenka, ki se ne boji nastopiti niti v kakšen vročem videospotu. Ko jo pobaramo o njeni poti, zgodbo začne s pravljичnim otroštvom na podeželju, ki je obsegalo tudi učne ure klavirja in prvo ljubezen, sovjo pot pa je nadaljevala v Ljubljani s študijem ekonomije in manekensko kariero. Zdaj pa se Tina že spogleduje tudi z izbranimi poslovnimi idejami.

PB: Katera življenjska izkušnja je bila tudi tvoja največja lekcija?

TM: Hm, no, bom čisto iskrena. V prvem letniku faksa sem se brezglavo, naivno in predvsem noro zaljubila v nekega fanta. Danes mi je popolnoma logično, zakaj se ta zveza potem ni obnesla, a je bilo to spoznanje v tistem trenutku neznansko boleče razočaranje. Bila pa je to tudi pomembna šola, za katero sem neznansko hvaležna, saj je posledično ravno ta srce parajoča situacija spremenila moje razmišljanje in pogled na svet.

PB: Playboy te povabi na zmenek – katerih tem se moramo izogibati? Šport, politika ali seks?

TM: Na prvem zmenku definitivno brez politike! Na drugem zmenku sem že bolj popustljiva, na tretjem pa ni posebnih omejitev glede tematike pogovora.

PB: Katere tri stvari te na moškem najbolj prepričajo?

TM: Vsekakor pozitivna energija in komunikativnost, simpatičnost v vseh pomenih. In seveda smisel za humor.

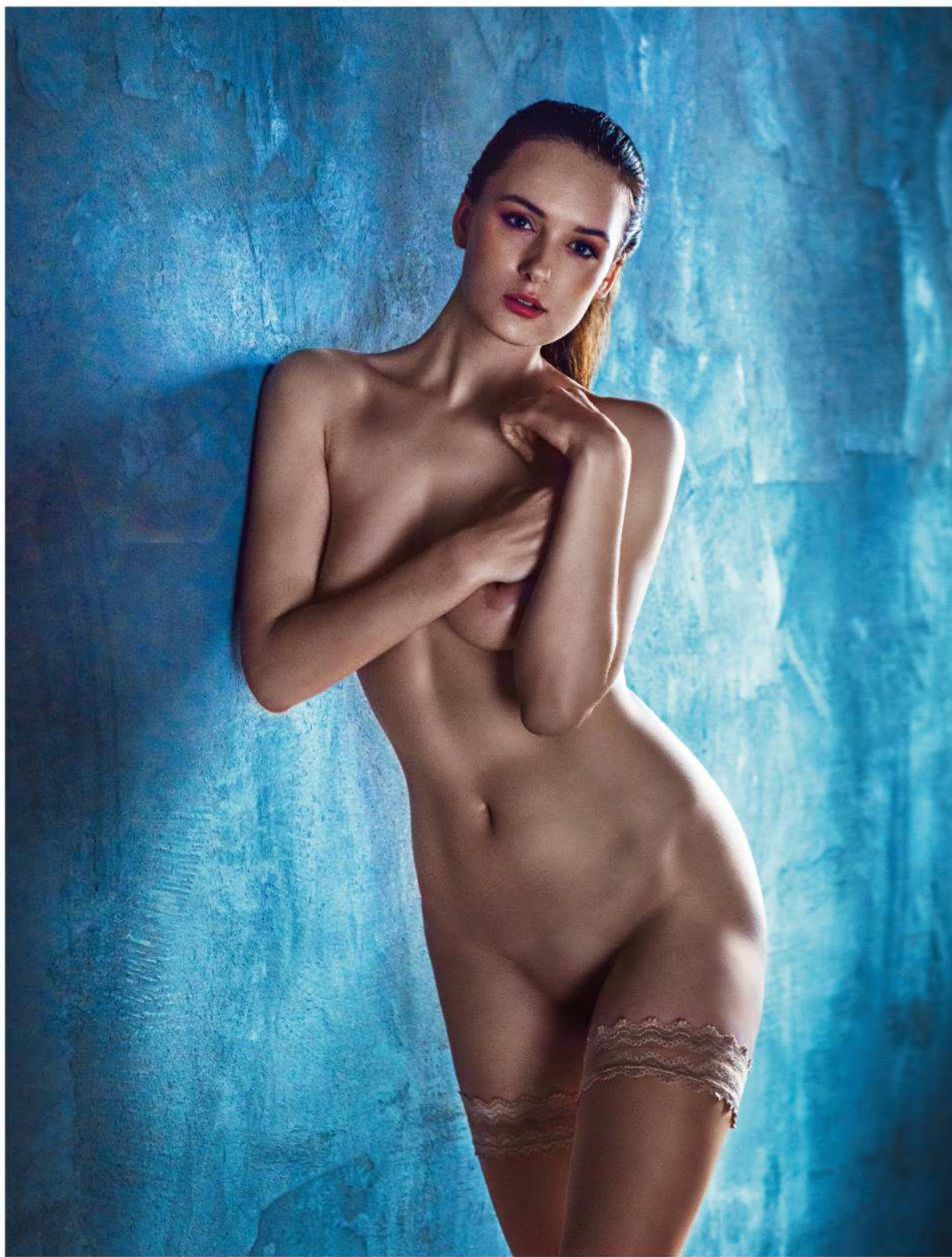
PB: Kakšni so sicer tvoji kratko- in dolgoročni načrti?

TM: Prva točka na seznamu kratkoročnih načrtov je uspešno opraviti izpite in diplomirati, ob tem pa še naprej delati v manekenstvu. Nekje na dnu seznama je z velikim rdečim vprašajem obdana tudi mesečna fitnes karta – ampak poletje se zdi še tako daleč. Dolgoročnih načrtov, želj in idej pa je kar veliko. Vsekakor je moj cilj predvsem postati sama svoja šefinja, uveljaviti se v poslovnem svetu in imeti ob sebi prave prijatelje.

MAGNETwww.playboy.si**NAZAJ V PRIHODNOST**

PLAYBOY za novo generacijo bralcev

www.playboy.com

■ Ne, niso bile le govorice in tudi ne le premišljena marketinška akcija, je pa res, da je bila to ena od najbolj zvedavo pričakovanih števil **ameriškega Playboy** v vsej njegovi 62-letni zgodovini. Po novem je precej oblečena, ali pa je tudi enako seksi, naj presodi vsakdo sam. Tako je, kocka je padla: sredi februarja je izšel popolnoma prenovljen ameriški Playboy. Uredništvo je kot vodilo vzelo intelektualno, umetniško in literarno osnovno revije, kot jo je svet spoznal v letih njenega nastanka. Rezultat je oblikovno prenovljen Playboy za nove generacije, z novimi pisci, rubrikami in novim načinom prikazovanja ženske golote. Prav lepe ženske so eden od razlogov, da je revija preživela vse zamenjave sistemov v svetu in v glavah bralcev. Dobra vsebina ostaja, lepota ostaja ... prva bolj gola kot kdajkoli, o drugi pa, kot že rečeno, presodite sami, ko boste ameriško izdajo dobili v roke. Bleščeča zvezda nove Snapchat/Instagram naslovnice je čudovito sveža Sarah McDaniel, marčevsko dekle meseca je Dree Hemingway, hči igralk Mariel, ki je za Playboy pozirala leta 1982, umetnica in model Myla pa se je za številko prihodnosti slikala kar sama ... kot to dandanes počnemo že domala vsi. In slovenski Playboy? Kot lahko vidite, za zdaj ostaja takšen, kot ste ga vajeni in ga imate radi. (T. T.)

Zimske sanje

www.nissan.com

■ Za letos je ta idejna zasnova morebiti že prepozna. Razen če nas zima marca ne dohiti od zadaj ali pa če ne živite v Kanadi, kamor so letos odpotovali prvi primerki **Nissanove** konceptne avtomobilske dvoživke **rogue warrior snow track crossover**. Ker zakaj bi se trudili z zimskimi pnevmatikami in verigami, če živite nekje, kjer je sneg skorajda vedno del vašega vsakdanjika. Zato so pri Nissanu za nenehno zasnežene predele sveta

ustvarili koncept avtomobila, ki ima namesto koles kar gosenice dominator, ob tem pa še močnejše vzmetenje, primerne zaščitnike za bližnja srečanja s snežnimi nasipi in nekoliko prilagojeno karoserijo. Rogue warrior lahko drvi s hitrostjo do 100 kilometrov na uro. V naslednjem snežnem metežu bo nedvomno del naših neuresničenih sanj. Zagotovo pa bi ga imel vsak Bovčan, da bi se kadarkoli prebil čez Vršič h kakšni mični Kranjskogorčanki. (D. H.)

www.starry.com

INTERNET NA PRIJAZEN NAČIN

■ Velika večina nas ima doma internetni usmerjevalnik (router) in vsi ga sovražimo. Preprosto zato, ker je prvi, ki ga krivimo, kadar internet ne dela tako, kot želimo. In potem imamo običajno samo eno rešitev – da ga izklopimo iz elektrike, preštejemo do deset in priklopimo nazaj v upanju, da bo to rešilo vse težave. Ker to počnemo že nekaj desetletij, je bil že skrajni čas, da so predstavili **postajo Wi-Fi** z imenom **starry** (315 evrov). To je prva tovrstna postaja z zaslonom na dotik. Omogoča intuitivno enostavno nadzorovanje delovanja interneta v vašem domu. Na zaslonu ima pikice – velike pikice predstavljajo naprave, ki žrejo veliko spletne pretočnosti, recimo vaš računalnik, ko kradete filme. Rdeče pikice pa predstavljajo problematične naprave, recimo iPad, ki se je spet skregal z vsemi nastavitvami. Dovoljuje pa tudi nastavev starševskega nadzora, preverjanje hitrosti, statusa in zmogljivosti vaše povezave v svet. Končno internet na razumljiv način! (D. H.)

Perico na RAŽENJ!

■ **Perica Jerković** je pionir naše stand-up scene in velik poznavalec žanra. Za seboj ima okoli tisoč nastopov, trenutno izvaja šova *Rojen v Jugi* in *Zgodovina selfi butla*. Na Bizovičarjevem roastu je navdušil kot Sandy, led pa prebija z roastom Vida Valiča. V **Festivalni dvorani** bo **17. marca** končno tudi sam sedel na razžarjeni stol. Med rugim ga bodo pražili Pižama, Vid Valič, Tin Vodopivec, Uroš Kuzman, Gašper Bergant, Tešky, Murč in Matej Avanzo – v roastu brez cenzure in božanja, ki bo preoster za TV.

PB: Je bilo praženje Valiča res naš prvi roast?

PJ: Prvi javni. Mladena Pahoviča smo roastali na fantovščini že leta 2008, Vida pa sta brat

Domen in Ivan Šarič roastala za 30. rojstni dan. Z Vidom nam je uspelo nemogoče: spraviti pristen roast na slovensko TV. Manjšina je bila zgrožena nad vulgarizmi, ostrino jezika in vsebino. A ta roast ni bil zanje. Kot *Naša mala klinika* ni namenjena meni. Naj uživajo v šovu *Kmetija išče Esmeraldo* ali kvizu *Vem*. Prevladalo je navdušenje, gledanost je bila visoka v poznem terminu, na torrentih je bil hit in na YouTubeu beleži čez 140 tisoč ogledov. Razmerje za/proti je bilo 100 : 5 in odprli smo vrata za odlično Bizovičarjevo serijo *Na žaru*.

PB: In rosti so postali hit ...

PJ: Absolutno. Predsedniški žar naj bi imel 66,6-odstotno gledanost! To je cifra, za katero so na TV pripravljeni ubijati. Vstopnice za Vidov roast so pošle teden dni prej, tudi za mojega gredo za med.

PB: Predsedniški roast: da ali ne?

PJ: Veliko prahu se je dvignilo zaradi domnevnega blatenja institucije predsednika. Resno? Ali niso državljani predsednika izvolili po kampanji, ki je zajemala friziranje, mesarjenje, štemanje asfalta? Pahorja zgoraj brez, Pahorja z mrežico na glavi? Ali ne živimo v družbi, v kateri se vodilnim politikom zdi normalno na twitterju pisati gostilniške, šovinistične fore? Taki pomisleki so nesmisel, saj ne gre za pravo razžalitev. Več spornejših žalitev je predsednik – tako oseba kot funkcija – deležen od opozicije in anonimnežev: od Barbike do mehkužca in izdajalca naroda, s čimer se duhovite roast bodice ne morejo

meriti. Toliko bolj, ker je predsedniški žar zelo odmerjen in poštirkan. Z odprtimi rokami smo sprejeli ves cirkus zahodne demokracije – zakaj bi bila ta format komedije bil izjema? Se politiki ne smešijo bolj z lastnimi kampanjami in medsebojnimi obračunavanji? Komur se ta šov zdi sporen, sebe in okolico dojema preresno.

PB: Kaj prinaša vaš roast?

PJ: Pričakujem, da bom končno izvedel, kaj si kolegi mislijo o meni. [smeh] Ljudje smo prijazni do drugih zaradi različnih interesov in ker le tako večja skupina homo sapiensov deluje, če šimfamo. To je močan pretok informacij o tarči šimfanja in šimfajočih, le subjekt šimfanja vse to zamuja. Tu pa ti kolegi dajo jabolko v usta in te nataknejo na razžen iz prvovrstnega šimf-lesa. Ta projekt je podaljšek stand-up scene, zato nastopajo v glavnem komiki, ki si besedila spišejo sami. Roast brez cenzure in prilagajanja najširši publiki.

OD LETA 1928

Cviček s tradicijo.

V dolenjskem vinorodnem okolišu
je doma klet Krško, ki že od leta 1928
navdušuje s kakovostnimi in vrhunskimi vini in je
hkrati vodilni proizvajalec najboljšega cvička PTP.

WWW.KZ-KRSKO.SI

Minister za zdravje opozarja: Prekomerno pitje alkohola škoduje zdravju!

Ljubezen gre
tudi skozi
želodec. Toda:
penis bonus,
pax in domus!

Piarovec s kuhalnico

Simon Šketa že vso kariero kuha z besedami. Najprej kot radijec in novinar, nato piarovec, zdaj pa že nekaj let deluje v tržnem komuniciranju. Ob tem ljubi hrano, skoraj vsak dan ustvarja nove jedi in jih objavlja na izjemno priljubljenem portalu SKETA.si. Zdaj je postal tudi del avtorske ekipe Playboya. Obiščite ga tudi na www.SKETA.si.

PUHASTA OMLETA

BLIŽA SE POLETJE IN ČAS JE, DA SE TO POZNA TUDI PRI HRANI.

Puhasta omleta ali cloud bread, kot jo poznajo v angleško govorečem

okolju, je jed brez slabe vesti. Zmažeš jo lahko tudi po rekreaciji.

TRIJE KORAKI DO SLASTNE PUHASTE OMLETE

1. SESTAVINE

- ✎ 3 jajca
- ✎ 4 žlice kremnega sira
- ✎ pol čajne žlice pecilne ga praška
- ✎ sol
- ✎ mešanica zelišč.

2. PRIPRAVA

Najprej ločiš rumenjake in beljake. Rumenjakom nato vmešaš kremni sir, beljake pa stepeš v sneg. Nato obe zmesi nežno zmešaš skupaj. Poudarek je na nežno! Zmes mora ostati čim bolj rahla. Pekač prekriješ s papirjem za peko in nanj z žlico zliješ kupčke

zmesi. Vsako bodočo omleto posuješ z malce soli in začimb. Pečeš približno 20 minut pri 150 stopinjah Celzija.

3. FINALE

Puhaste omlete lahko poješ takšne, kot so. Še bolj pa je, da jih uporabiš namesto kruha.

◦ DNEVI HVARA ◦

Doživite dalmatinske mojstrovine sredi Ljubljane!
Od **14.3. do 19. 3. 2016** z gostujočimi kuharji in živo glasbo.
Rezervacije na **031 768 062** ali **info@divino.si**

divino
RESTAURANT & BAR

Restavracija diVino, Ameriška 8, Kristalna palača, BTC City, Ljubljana.

BATERIJA, ki napolni vaš dom

www.teslamotors.com

■ **Tesla** se baha z neverjetno inovacijo **powerwall**, katere prvo različico so predstavili že lani. Gre za popolnoma nov sistem baterijskega polnjenja, ki shranjuje sončno energijo in ponuja alternativni vir elektrike za vaš dom. In jo je možno vgraditi na steno ali pa kar v steno vašega stanovanja. Sistem potem upravljate po spletu, kjer imate izrisano t. i. pametno mrežo, s katero nadzorujete, katere prostore naj namesto običajne elektrike raje napaja powerwall.

Če nabavite dovolj močnega, vam lahko powerwall z elektriko oskrbuje celoten dom – zato ne preseneča, da so pri Tesli prejeli že več kot 38 tisoč prednaročil. V izdelavi je že druga različica, še bolj zmogljiva, pri Tesli pa pričakujejo, da bodo do leta 2017 izdelali kar 500.000 teh sistemov. Powerwall stane od med 3000 do 3500 ameriških dolarjev, preračunano od 2700 do 3170 evrov. Se državnim elektro podjetjem že tresejo hlače? (D. H.)

ZAŠČITA

■ Poleg retro motociklov so velika uspešnica tudi retro čelade. Na ta vlak potrošništva je skočil tudi **Nexx** s svojo čelado **XG100**. Njena lahka lupina X-matrix shell zagotavlja celovito zaščito. Ima tudi odprtino za brado, notranjo tkanino x.mart dry se da odstraniti in oprati, vizir snap-on ter odstranljiv ščit. Ta retro zaščita vas bo na oni strani luže stala 350 ameriških dolarjev, na tej strani pa bržkone isto število evrčkov. (S. Pe.)

nexx-helmets.com

BRZINA.si - pravo mesto za vse, ki nam
avto pomeni **več kot prevozno sredstvo**

www.brzina.si | **041/236-831** | **info@brzina.si**

AST, Linea Corse, Moton, Motul, Rota, Rundfahren, QSP

VISOKA KAKOVOST PO KONKURENČNIH CENAH!

Dobrodošli v svetu visokih hitrosti!

Čas za MOTOŠPORT in ENDURO PARK VERD

Kilometer dolga trasa, na kateri lahko ljubitelji offroada, ki so bili predolgo brez uradnega terena, preizkušajo moč sebe, svojih motociklov in zahtevnega terena, ima tri zahtevnostne stopnje. Na progi lahko dirka vsakdo, a je potrebna vnaprejšnja prijava. Vse potrebne informacije dobite na FB-strani VERD Vertical Extreme Ride Dirtpark. Se vidimo v kamnolomu!

■ Morda že veste, morda ne, vseeno: motokrosisti in enduraši že slabo leto trenirajo v kamnolomu **na Verdu pri Vrhnikih**, na slovenskem Erzbergu, kjer je dejansko mogoče združiti prijetno s koristnim. Prihaja pomlad in z njo idealne razmere za optimalen trening in zabavo na Verdu, kar pomeni, da je čas za tale opomnik in napoved naslednje dirke ravno pravi. **Kilometer dolga enduro proga** z različnimi ovirami, vzponi in spusti je odličen poligon za trening vseh motodisciplin. Stezo sta zakrivila bivši vrhunski športni plezalec **Aljoša Grom** in mojster triala **Severin Sajevec**, oba tudi odlična ekstremna enduro voznika. Premierno je Verd lani preizkusila slovenska enduro reprezentanca, na prvi ekstremni dirki v Sloveniji se je lanskega oktobra pomerilo 76 motoristov, od katerih je s težko progo najbolje opravil prvi slovenski ekstremni enduraš Miha Špindler, letos pa se obeta že

druga tovrstna dirka, in sicer **18. in 19. junija**. Playboy vam toplo priporoča, da se treningov na slovenskem Erzbergu lotite kar takoj.

Druga godba ljubi Mali!

drugagodba.si

Za vsa neučakana ušesa, željna vrhuncev svetovnih glasb, ekipa Zavoda Druga godba v **soboto, 26. marca, ob 20. uri v Stari mestni elektrarni** v

Ljubljani napoveduje Sogodbe #8: **Bamba Wassoulou Groove!**

Urbano godbo iz osrčja današnje malijske glasbene scene krasijo psihedelični zvok, neverjetni in hipnotični soli treh električnih kitaristov, soulovski vokal in odrska prezenca sedmerice, ki ji občinstvo ne more odreči povabila na ples. Velikonočna sobota bo tako ovita v barvitost sodobne malijske plesne godbe, ki je ne morejo ustaviti ne napadi ekstremistov ne režoča žica. Druga godba reže z glasbo. Pojdite si razmigit dušo in telo! (T. T.)

DRES

www.rapha.cc

■ Kolesarska majica **Classic Jersey**

je kronski dragulj v liniji izdelkov **RAPHA**. Bila je hit, ko so jo začeli prodajati, in je še vedno ključni model v njihovi kolekciji. Novo generacijo **classic jersey II** so zasnovali z najnovejšimi materiali, vsebuje tudi formulo merino, imenovano RPM150, tako da je lažja, mehkejša in veliko bolj zračna kot kdaj prej. Majico so ukrojili tako, da se zdaj popolnoma prilega izklesanim športnim telesom. Cena 170 dolarjev, preračunano 154 evrov. Bomo na letošnji Franji špegali, kdo si jo bo privoščil. (S. Pe.)

eLearn **DUO**

ANGLEŠČINA
NEMŠČINA
ITALIJANŠČINA

v treh različnih paketih
EKSPRES, PLUS in KLASIK

si.elearn.eu

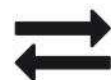
LE 20 € / MESEC

**DVA
PAKETA**

**DVA
UPORABNIKA**

**PREKLOP
MED PAKETI**

AKCIJA TRAJA DO 27.3.2016
KODA ZA POPUST "AM3"

Obiščite spletno stran <http://si.elearn.eu> in izberite 2 jezikovna paketa in 2 uporabnika ter v polje KODA ZA POPUST vnesite kodo AM3.

Cena za vsak dodatni paket in dodatnega uporabnika le 5 €/mesec. Izbrane pakete lahko brezplačno preklapljate v druge pakete.

~Učenje s stilom.~

Večji, udobnejši, prestižnejši

■ **Kia** je temeljito prenovila svoj najbolj prodajani in najbolj prepoznavni model **sportage**. Cestnoterenski križanec je na ceste zapeljal daljnega leta 1993, nato je leta 2004 luč sveta ugledala druga generacija, po šestih letih pa še tretja. Po šestih letih je čas za novo, torej **četrtro generacijo**, ki se oblikovno precej razlikuje od predhodnika. Povsem nova zunanost sledi sodobnim trendom v razredu športnih terencev. Toda za Kio je najpomembneje, da prepriča celota. Tudi zato je nova generacija večja, daljša in prostornejša. A prenova ni zgolj oblikovna, saj številne novosti voznika čakajo tudi v notranjosti avtomobila. Ta je očiščena odvečnih gumbov in stikal, tudi v prid novega sedem- ali osempalčnega zaslona, občutljivega za dotik. Novi sportage pa se ne ponaša le z vidnimi izboljšavami, temveč je izboljšana tudi zvočna zaščita potniške kabine, na voljo

so številni varnostno-asistenčni sistemi. Med drugimi moramo poudariti samodejno zaviranje v sili, sistem za zaznavanje nenadne spremembe voznega pasu, asistenco za dolge luči, prikaz omejitve hitrosti in zaznavanje vozil v mrtvem kotu.

Pod motornim pokrovom so dva bencinska motorja in trije dizelski. Šibkejši 1,6-litrski bencinski je mogoč le s prednjim pogonom in ročnim šeststopenjskim menjalnikom, močnejši, prav tako 1,6-litrski (177 'konj'),

pa tudi s štirikolesnim pogonom in novim sedemstopenjskim samodejnim menjalnikom z dvojno sklopko. Osnovni 1,7-litrski dizelski ima prednji pogon in ročni šeststopenjski menjalnik, šibkejši dvolitrski (136 'konj') bo na voljo z obema pogonoma in pa tudi s samodejnim menjalnikom. A za prave playboyje niso skoparili pri opremljenosti in moči ter so dvolitrskemu dizlu s 185 'konji' dodali štirikolesni pogon in ročni ali samodejni menjalnik. Sneg ali blato pod kolesi? Ah, pa kaj potem!

NEDELJA
27. MAREC

klub
CIRKUS
▷ ◁ ▽ ▽ ○ ◁

PLAYBOY

Easter Bunny Hunt²

*Wetzker
Victoria*

SUSHI
&
Champagne

Playboyeve zajčice

Ikona

■ **Triumph** je s svojo linijo modernih klasikov odigral pionirsko vlogo na današnji svetovni motociklistični sceni. Ko so drugi obupali, so oni pridno loščili, polirali in oživljali svojo bogato preteklost iz časov pred japonsko revolucijo v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja.

A ker je treba naprej, v korak z napredkom in predvsem z novimi, zahtevnimi okoljevarstvenimi predpisi so tudi izredno priljubljeno linijo svojih modernih klasikov korenito osvežili za pomlad 2016. Poleg modela **bonnevile**, ljubkovalno **bonnie**, ki je dobil ime po slavnem jezeru v ameriški zvezni državi Utah, kjer že od nekdaj postavljajo hitrostne rekorde, so osvežili še model **thruxton**, ki se z dirkaškim krmilom v obliki črke M in minimalističnim aerodinamičnim oklepom spogleduje z nekoč slavnimi dirkalniki z otoka. Dobili smo **triumph bonnevile T120**!

Ker sodobni motorist ni ovca, ampak individualist, ponujajo kar 160 kosov stilskih dodatkov,

tako da si svojega bonnevilla lahko predelate povsem po svojem okusu. To je motocikel, s katerim se lahko vozite doma vse leto in je primeren za vse priložnosti, saj se zaradi novega 1200-kubičnega dvovaljnega

motorja lepo odzove na dodajanje plina ter predvsem postreže v večjem navorom pri nizkih vrtljajih. Čeprav je motor zdaj tekočinsko hlajen in ima namesto uplinjačev enoti za vbrizg goriva po najsodobnejših standardih,

jim je pri Triumphu uspelo ohraniti edinstven videz s kromom in brušenim aluminijem. Čista moto erotika! Hej, za testni krog se lahko dogovorite pri domačem zastopniku na www.triumph-motocikli.si.

Ali veste, kdo je dobil oskarja v regiji?

KLINIKA SVJETLOST!

Za večino ljudi je oskar sinonim za najprestižnejšo nagrado zahodne kinematografije. Je pa oskar najprestižnejša nagrada tudi na popolnoma drugem področju – oftalmološkem. Pri slednjem se ekipe vrhunskih oftalmologov z vsega sveta pomerijo v svojih veščinah, strokovnosti in hitrosti izvedbe posega pod budnim očesom stroke in številnih znanja željnih ljudi, saj prenos poteka v živo.

IN DOBITNIK OSKARJA JE ...

Dobitnika oftalmološkega oskarja najdemo pri naši sosedih Hrvaški. Govorimo o Kliniki Svjetlost, največji in najsodobnejši oftalmološki kliniki v tem delu Evrope, ki je hkrati prva zasebna univerzitetna klinika na Hrvaškem. Potrditev dobrega

dela klinike je tako prišla s prej omenjeno nagrado s službenim nazivom Best Live Surgery Award 2015, ki je, kot že omenjeno, znana kot oftalmološki oskar. Strokovnjaki Klinike Svjetlost na čelu s prof. dr. sc. Nikico Gabričcem so osvojili oskarja na največjem in najprestižnejšem svetovnem videokirurškem kongresu Videocatarattarefractiva v Milanu, ki je potekal konec prejšnjega leta. Ekipa

Klinike Svjetlost je z uporabo visoko sofisticirane tehnologije pet zapletenih operativnih posegov izvedla v samo 60 minutah. S tem sta bili še enkrat potrjeni izjemna strokovnost in kvaliteta te oftalmološke klinike, katere ekipa je bila nagrajena ob močni in spoštovani konkurenci.

NAJVEČJA OFTALMOLOŠKA KLINIKA V REGIJI

Kot morda že veste, ima Klinika Svjetlost svoje centre v Zagrebu, Splitu, Sarajevu in Banjaluki, v 18 letih njenega obstoja pa je kliniko obiskalo že več kot 300.000 pacientov. Za zaupanje pacientov ima zasluge kar 40 vrhunskih oftalmologov, ki so izvedli že več kot 100.000 operacijskih posegov, zato niti ne čudi, da vse več naših državljanov obišče Svjetlost, da bi odpravili težave z vidom. Med njimi je bilo veliko znanih Slovencev, med drugim Lado Leskovar, Črt Banko, Špela Grošelj, Franci Kek, Ana Haložan, Urška Bračko in Kaly

Kolonič, kot tudi hrvaških znanih osebnosti, kot so Oliver Dragojevič, Maksim Mrvica, Zvonimir Boban, Tereza Kesovija, Jasmin Stavros in Neda Ukraden.

Naš vsakdan je velikokrat povezan s situacijami, ko preklinjamo svoja očala in leče, očala se pogosto nepopravljivo poškodujejo, leče pa lahko izzovejo infekcijo očesa in druge probleme. Torej, zakaj ne bi odpravili dioptrije z laserjem? Še več, poseg je popolnoma neboleč in v Kliniki Svjetlost traja samo 10 minut.

Za več informacij in rezervacijo termina pokličite 01 777 4165 ali obiščite spletno stran www.svjetlost.hr.

Elektronika po italijansko

Kdo: PAOLO BARBATO Kdaj: 19. MARCA Kje: LUFT, MARIBOR

■ Trideset let že suka plošče italijanska elektronski starešina Paolo Barbato, danes uradno legenda house glasbe in zato gost, ki ga v štajerski prestolnici že navdušujejo pričakujejo. Nima svoje wikipedia strani, ker obstaja na drugačni časovni premici, ima pa za seboj dovolj setov, posnetih prav na slovenskih čagah, da ga ob vsakem novem obisku vedno radi podoživimo vedno znova.

Rokerska norija

Kdo: PARTIBREJKERS
Kdaj: 25. MARCA
Kje: KINO ŠIŠKA, LJUBLJANA

■ Srbski rokerji z danes že kar zavidljivo glasbeno kilometrimo – s svojimi drznimi in predrznimi rok posladki nas dražijo že od leta 1982 – so še vedno polni zagona ob izidu lanskega osmega studijskega albuma *Sirotinjsko carstvo*, zato v centru urbane kulture pričakujemo vrhunski žur.

Ana Soklič,
simpatična
blondinka,
je neverjetna
džezistka!

Še vedno Bajaga

Kdo: BAJAGA I INSTRUKTORI Kdaj: 26. MARCA
Kje: CVETLIČARNA, LJUBLJANA

■ Momčilo Bajagić se še kar suka po odrih vseh nekdanih federacijskih sosed, ker se pač ne moremo ločiti od tako prebojnih hitov, kot so *Godine prolaze*, *Tamara*, *Tišina* in številni drugi. A Momčilo ne spi na lovorikah. Poglejte si v Hollywoodu posneti spot *Kad mesec prospe rekom srebra sjaj* – to je Momčilo, ki se posluša kot Nick Cave!

Kdo: ANA SOKLIČ Kdaj: 18. MARCA
Kje: SITI TEATER BTC, LJUBLJANA

Zapoj nam, Ana!

Ana Soklič je simpatična blondinka in neverjetno talentirana džez pevka, ki je svojo pot na očeh javnosti začela z neposrečenim konfliktom na šovu talentov X Faktor. Čeprav so se nad njo takrat navduševali vsi žiranti in je tudi njena mentorica Jadranka Juras ni mogla prehevaliti, jo je Aleš Uranjek poslal domov, češ da ima težak karakter in da z njo zato preprosto preveč naporno delati.

Marsikdo bi se ob takšni kritični situaciji spotaknili na poti proti lastnim glasbenim stvaritvam, pri Ani pa se zdi, da ji je vse skupaj dalo le še dodaten zagon. Bejba je namreč danes polnovredna pevka. In v tem je izjemno dobra. Tako dobra, da si je priložnostno priredila ime v Anna Soklich in se začela prodajati tudi v tujini. Uspešno. Pela je celo s famoznim zborom Harlem Gospel iz New Yorka in od njih potem prejela pohvalo, da je **njen glas »emocionalen, v bluz-džez potopljen inštrument, ki ti lahko prisoli nežno klofuto ali pa se useka do nezavesti«**.

Danes se Ana vztrajno kuje naprej kot vokalistka, ki jo je vedno teže preslišati. Poje bluz, džez, soul in se v teh žanrih počuti kot doma. Poje *Stardust*, *Sumertime*, *Shadow of Your Smile*, za tujino je s skladbo *Unpurified* posnela še prepričljiv videospot, že zato, da dokaže, da zna vse. Da ima vse. In zdaj bo to odmevno demonstrirala z **Big Bandom RTV Slovenija** v glasbeno vedno bolj dejavnem **Siti teatru v BTC-ju**.

Več kot samo Ana

■ Neznanski talent, ki ždi v dolgonogi blondinki, rojeva vokal, ki ga radi primerjajo s Tino Turner in Anastacio. Ta talent je Ana začela kovati v Akademiji za opero in balet, potem pa je na slovensko sceno eksplodirala na slovenskem izboru pesmi za Evrosong. Da razume igro glasbenega ustvarjanja, dokazuje tudi njena aktivna vloga na domačem in tujem trgu, kjer sinhrono gradi dve enotni karieri. Ob vsem tem bomo zato vsekakor pozorni, ko bo s producentom Bojanom Simončičem in pianistom Gašperjem Kačarjem kmalu kratkem izdala še nov studijski album.

OTVORITVENI TEKAŠKI VIKEND Portorož NA SLOVENSKI OBALI

Predavanja in delavnice

- šola teka za začetnike in izkušene tekače
- zakaj in kako tečemo
- pravilno ogrevanje
- vaje za moč, stabilizacijo in krepitev

S HELENO JAVORNIK

Dodatno

- večerno sproščanje z učitelji društva Joga v vsakdanjem življenju
- individualna ocena drže telesa

Pridružite se nam!

Predavanja in treninge bosta vodila **najuspešnejša slovenska tekačica Helena Javornik** in **priznani tekaški trener Borut Podgornik**.

Cena: 130 EUR

V ceno je vključeno: 2 x prenočitev in polni penzion v hotelu Histria ****, vse aktivnosti po programu in neomejeno kopanje v hotelskem bazenu.

Celoten program in prijave na www.aktivni.si/tekaskivikend

aktivni.si ŽIVLJENJE IN GIBANJE

Hoteli Bernardin ⁴⁰let
RESORTS & CONVENTION CENTER

OBJEKTIV

TEKST PLAYBOY FOTO UROŠ PODLOGAR, TIM EMMETT

ŠEPETALEC LEDENIM GORAM

Klemen Premrl je alpinist in ledni plezalec. Eden najboljših lednih plezalcev na svetu. Sanjač in avanturist, ki hodi po poti ljubezni in ne strahu. Tržičan je preplezal že vseh pet trenutno najtežjih lednih in kombiniranih smeri na svetu. Led mu ne pride do živega, še več – najbolj toplo mu je prav v objemu ledu.

Globalna medijska prepoznavnost je Premrla doletela poleti leta 2014, ko mu je z nenavadno ponudbo padel cepin v med. In v led! Zaku Shelhamerju, vodji avanturističnih medijskih projektov za podjetje GoPro, se je porodila ideja in za njeno uresničitev je potreboval nič manj kot najboljšega lednega plezalca na svetu, Slovenca Klemna Premrla. Tržičan se je še posebej dokazal s prostim plezalnim vzponom prek ledenega kolosa Helmcken Falls v Kanadi (težavnostne stopnje WI 11!) in nobenega dvoma ni bilo, da ne bi bil kos plavajočim ledenim goram na Grenlandiji. Ledene gore so izredno nepredvidljive – trdne in hkrati krhke se odzivajo po lastni, ne vedno doumljivi logiki. GoProjevci so izbrali lokacijo na severni Grenlandiji, kjer se prava gora prej ali slej ponudi sama. V zaliv Disko Bay pri kraju Ilulissat ledenik Kangerlua vsak dan naplavi malo morje neverjetnih ledenih skulptur, v družbo katerih je najlaže priti z jadrnico. Ekipa dveh plezalcev v postavi Klemen Premrl in Aljaž Anderle, ki je Klemna spremljal na odpravi, sta odpotovala najprej na

Dansko, nato pa prek Islandije v samo ledeno srce Grenlandije. Kar sta slovenska junaka doživela tam, si je na kanalu Youtube ogledalo na milijone ljudi, posnetek z naslovom *To Climb an Iceberg in 4K* pa je resnično vreden ogleda. V led Grenlandije režeta njuna cepina, navdušenje v angleščini in ... kletvice v slovenščini, ker je preklinjanje stvar materinega jezika. »Ne gre samo za vrh, pot je enako pomembna,« rad poudari Klemen Premrl. Na svojih poteh ne išče adrenalina, ga pa uporablja kot alarmno lučko. Dokler so stvari pod nadzorom, adrenalina ni – pojavi se šele, ko gre nekaj narobe. Narava ima svoja pravila, ki so človekovemu umu dostopna le do določene mere. Stena ni ne plezalčev prijatelj ne sovražnik in dejavnik nepredvidljivosti je pač treba vzeti v zakup. »Pri plezanju ne gre nikoli le za premagovanje sten – to je trening vere, zaupanja vse, boja z lastnimi strahovi in lovljenj sanj,« pravi Premrl, ki se spomladi odpravlja na Islandijo. O njegovih novih podvigih bomo v besedi in sliki poročali tudi v Playboyu.

Zakaj **Superman** potrebuje **Batmana**?

■ Hollywood ne dovoli, da bi se naveličali filmov o superherojih. Smo namreč prišli tako daleč, da nas lahko reši le še človek, ki je pravzaprav prerasel to, da je človek. In ker superherojev v resničnem življenju nimamo, saj preprosto ni ljudi, ki bi se izkazali, da so nad pohlepom in sebičnostjo, hodimo takšne ljudi gledat v kino.

Nestrpnost pred prihodom skrivnostnega filma **Batman proti Supermanu: Zora pravice (Batman v Superman: Dawn of Justice)** je bila torej razumljiva. Vendarle je to film, ki je z vsakim novim napovednikom dvignil vedno več prahu. Pomislite – Superman proti Batmanu! Superman, prvi superheroj z najbolj prepoznavnimi prsmi (zaradi velikanske črke S, da ne bo pomote), ima namreč eno zelo pomembno prednost pred drugimi superheroji – je dejansko neuničljiv, če v tem trenutku nimate v žepu košček kriptonita. In je poosebljenje dobrega. Zakaj mu torej Batman že v naslovu stoji naproti? Brez skrbi –

gre le za uvodni konflikt, s katerim se rojeva nova franšiza v svetu filmov s superheroji. Ker ima Marvel že utečeno ekipo Maščevalcev (sej veste, Thor, Iron Man, Hulk in drugi), ki z vsakim filmom potegne zajeten kup denarja, so se pri konkurenčnem stripovskem titanu DC Comics zamislili, da bi tudi oni lahko molzli taiste milijone s svojimi superheroji. Superman proti Batmanu torej ni epski boj dveh nadnaravnih bitij, temveč začetek nove zgodbe o ekipi DC Comics herojev. Že v tem filmu se namreč predstavi še tretja članica, Wonder Woman, namigujejo pa celo na kratke predstavitve preostalih članov – Aquamana, Zelene svetilke in Flasha. Formira se torej filmska različica ekipe *The Justice League*, ki bo, podobno kot Maščevalci, jahala aktualno fascinacijo nad superheroji.

A vrnimo se k neuničljivemu Supermanu. Zakaj model sploh

potrebuje ekipo? Zakaj potrebuje Batmana, čigar nadnaravna moč je le, da ima neskončno količino denarja? Enostavno. Superman je kot solo superheroj nedavno tega že poskušal služiti milijone,

a se zdi, da so mu začele pojemati moči. Superman se vrača (*Superman Returns*) je leta 2006 tako razočaral studije, da so odpovedali nadaljevanje in smo naslednjega Supermana, pod naslovom *Jekleni mož (Man of Steel)*, gledali šele leta 2013. Zasluge slednjega je sicer bil visok, a je končal s slabšo oceno kot njegov predhodnik. Na drugi strani Batman razbija vsa pričakovanja. Zadnja dva Batmanova filma (*Vitez teme in Vzpon viteza teme*) sta cvetela s kar po milijardo dobička. Zakaj? Ker je Superman ljudem preprosto dolgočasen. Z njim se težko poosebljamo, na našem planetu se zdi vedno tako izgubljen. Še spodnje perilo nosi na zunanji strani hlače. To, da je Superman človek, je v bistvu le krinka. Pri Batmanu pa je ravno obratno – njegov kostum je krinka pred tem, da je v resnici človek. Njegova borba za pravičnost poteka s kostumom in brez njega. Je bogataš z vestjo, ki bi ga Diogen da-

Superman in Batman stopita skupaj zato, da jima Maščevalci ne odtujijo plače.

nes v realnosti pri belem dnevu iskal z najboljšo LED-lučjo, je nekaj, o čemer nas tisti, ki vodijo družbo, namenoma učijo, da je nedosegljivo. Je ideal človeka, in ne človeški ideal.

Kako se bo nova liga superheroev znašla na platnu, bomo izvedeli 24. marca in potem verjetno vsako leto znova, ko se bo franšiza manično širila. Zato še zadnji razlog, zakaj je film *Superman proti Batmanu* razdražil množice: ker je po Michaelu Keatonu, Valu Kilmerju, Georgeu Clooneyju in Christianu Balu zdaj v črnem (ponekod tudi oklepljenem) netopirskem kostumu nihče drug kot **Ben Affleck**. A zdaj, po vsakem novem napovedniku, moramo počasi priznati, da mogoče niti ni bil tako napačna izbira. 🦋

Superman je tokrat **Henry Cavill** (iz Tudorjev), Wonder Woman pa seksi **Gal Gadot**, izraelska igralka in manekenka, občudovana v *Hitrih in drznih*. Med vlogami civilistov so še drugi zvezdniki: **Jeremy Irons**, **Laurence Fishburne** in **Holly Hunter**.

LONDON JE PADEL

R: Babak Najafi

I: Gerard Butler, Morgan Freeman, Aaron Eckhart

Bilo je nedavno tega v *Padlem Olimpu*, ko je teroristična celica penetrirala Belo hišo in ogrozila vse, po čemur diši demokracija. Potem je prišel Gerard Butler, da reši dan in predsednika ZDA. Zdaj sta skupaj v Londonu, na pogrebu tamkajšnjega premiera. A je vse skupaj kakopak le past, da bi na eno mesto dobili največje liderje zahodnega sveta. Teroristi usekajo drugič – še bolj pompozno kot v Olimpu. Klecnejo vsi, razen, seveda, ZDA. ZDA ima Gerarda Butlerja. In trdoživga predsednika. Zato tako kot že pred nekaj desetletji, London pred zlobo spet reši Amerika. Ah. Ker zgodovina se ponavlja.

Ocena: ★★☆☆

Izvirni naslov: **London Has Fallen**

TRILOGIJA RAZCEPLJENI: POVEZANI

R: Robert Schwentke

I: Shailene Woodley, Miles Teller, Theo James

Divergent sicer ni slaba znanstvenofantastična saga. Je nedvomno zgovorna v svoji opredelitvi družbe na kastne sisteme in vloge, ki smo jim podvrženi. A to ni film, ki je kdajkoli zahteval trilogijo, le zgodil se je na takšen način, ker je Hollywood prepričan, da lahko iz vsake knjižne zbirke molze publiko do točke popolne izmučenosti. Kljub temu da je serija že v drugem delu ostala brez sape, so tretji del, kot se spodobi, razklali še na dva samostojna kosa. Se ena trilogija v štirih delih, da bomo lahko razcepljeno Tris in njene prijatelje spremljali še vsaj dve leti. A žal marsikomu ni več mar.

Ocena: ★★☆☆

Izvirni naslov: **The Divergent Series: Allegiant Part 1**

TRUMBO

R: Jay Roach

I: Bryan Cranston, Diane Lane, Helen Mirren

Nekoč so filmi bili še kaj več kot le barvito draženje vseh naših receptorjev. Kot prava umetnost so kritično opazovali svet, v katerem nastajajo. Pod te filme je bil tik po koncu druge svetovne vojne podpisani tudi Dalton

Trumbo, vrhunski scenarist, ki je zaradi svojih političnih prepričanj končal na McCarthyjevem črnem seznamu in nato celo v zaporu. A je vseeno prejel dva oskarja. Njegova zgodba, opisana z raskavim glasom, s cigareto v ustih in polna predzdravnega humora, je zgodba o tem, da včasih tudi pravica do govora pomeni nekaj drugega, kot si predstavljamo.

Ocena: ★★☆☆

Izvirni naslov: **Trumbo**

KUNG FU PANDA 3

R: Alessandro Carloni & Jennifer Yuh

Glasovi: Jack Black, Bryan Cranston, Dustin Hoffman

Večina animiranih filmov je sicer ljubkih, a so scenaristično bolj ali manj precej povprečen hollywoodski balast. *Kung Fu Panda* ima nekaj več, zato je ta animirana komedija postala že kulturna pop kulturna dediščina. Z zgodbo jim je uspelo formulirati svet, v katerem vsaka generacija najde nekaj sebi primernega. V tretji instalaciji so avtorji na žalost opustili bolj temnačno drznost, a nas zna nadvse všečni Po (precej pri tem pomaga odlični komik Jack Black, ki je cmokožerski pandi posodil glas) prav iskreno zaplesti v svoj živopisni svet mysticizma in duhovnosti. Zabavno, tudi če ste cinik.

Ocena: ★★☆☆ Izvirni naslov: **Kung Fu Panda 3**

CLOVERFIELDKA 10

R: Dan Trachtenberg

I: Mary Elizabeth Winstead, John Goodman, John Gallagher Jr.

Svet doleti sodni dan,
a za tri neznance v
zaklonišču se morda
tista največja nevarnost
še le dobro začinja.

Sprva se zdi, da trije neznanci, ki po čudnem naključju živijo v podzemnem zaklonišču, popolnoma funkcionirajo. Kartajo, sestavljajo puzzle, pijejo in klepetajo. A Mary Elizabeth Winstead, ki se je v tem zaklonišču prebudila po težki nesreči, ima pomisleke. Njen 'gostitelj', fantastični John Goodman, vztrajno trdi, da zaklonišča ne smejo zapustiti, saj je svet zunaj razdejan. Doletel ga je sodni dan. Dan, na katerega je bil Goodman s svojim zakloniščem pripravljen. In vendarle – je to resnica ali le laž nekega psihotika? Kje je nevarnost večja – zunaj ali notri? Odgovor ni enostaven.

Ocena: ★★☆☆ Izvirni naslov: **10 Cloverfield Lane**

In udarila je GORA

■ **Gora**, bend, ki je nastal kot projekt strasti treh znanih imen z naše glasbene scene. **Kevin Koradin** z vokalom in kitaro, **Sergej Pobegajlo** na bas kitaro in **David Debevec** na bobnih so poslušali srce in začeli žgati muziko, ki je že od nekdaj del njih. S **Kevinom** smo na hitro poklepotali o tem nenadnem rokerskem sunku, ki že prinaša prvi album in prvi koncertni nastop.

Skupaj ste se našli trije izkušeni glasbeni mački. Kako so se prekrižale vaše poti in kako je iz tega nastala pobuda za superbend?

Nikoli nismo na to gledali kot na superbend. S Sergejem sva se srečevala predvsem na koncertih in pobuda za sodelovanje je bila del naključnega pogovora. Čez nekaj tednov sva si že začela izmenjavati ideje. Naredila sva prve demo posnetke, ugotovila, da potrebujeva hudega bobnarja, in Sergej je poklical Davida. Tako je nastala Gora.

Izhajate iz bolj poprokovske preteklosti, s tem projektom pa se podajate v precej težje rokofske vode. Je bil za vas to popolnoma organski preskok?

Vsi trije izhajamo iz preteklosti metala in hard roka, vendar so nas, kot kaže, vsa ta leta na domači sceni malo pomerkuzila. S tem bandom smo se želeli vrniti h koreninam, igrati glasbo, v kateri bi samo neobremenjeno uživali. Kot zanimivost lahko povem, da je bil moj prvi uradni avtorski album v bistvu metalski, izdali pa smo ga s skupino Revolver leta 1994.

Od kod ime Gora? Kakšna zgodba se skriva za imenom benda?

Ideja za ime se je rodila med večerno debato, ko smo zaključili snemanje tistega dne. Ime Gora nam je bilo takoj všeč, ker je preprosto, udarno, slovensko,

hkrati pa simbolizira nekaj močnega, neustrašnega, lepega, hkrati pa tudi nevarnega in nepredvidljivega. No, pa tudi Triglav ima tri glave, tako kot naš glasbeni trio. [smeh]

Sodeč po prvem singlu *Megalodon*, se v vašem zvoku čutijo prepleti novega in klasičnega

metala. Od kod ste črpali navdih za krojenje skladb prvega albuma?

Točno tako, v našem zvoku se prepletajo klasični metal, težki rok in moderni metal.

Skladbe so nastajale tako spontano in nepremišljeno kot nekaj, kar je očitno vrelo v nas in je moralo priplavati na površje. Kot *Megalodon*. In tudi pri pisanju tekstov je bil navdih predvsem ta, da izbiramo nekoliko drugačne tematike in govorimo o nečem, kar nas dejansko zanima ter navdušuje.

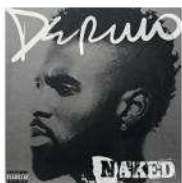
Zdi se, da vse teče kot namazano – ravnokar smo izvedeli za vas, pa so tu že koncerti in celoten studijski album!

Res je šlo vse kot namazano. Pa saj se na silo nič ne da. Album je bil končan že lansko poletje. Pomembno je, da drug drugemu puščamo dovolj kreativnega in osebnega prostora. Tukaj je prednost tudi ta, da smo v bendu samo trije. Že na začetku smo se pogovorili, da nima smisla v današnjih časih načrtovati, pričakovati ali preračunavati kakršnihkoli morebitnih uspehov ali neuspehov. Samo dokler bomo uživali v tej glasbi, ki jo skupaj igramo, bo ta bend obstajal. Delamo profesionalno, ampak iz užitka in ljubezni do te glasbe, obenem pa se pri tem tudi iskreno zabavamo. 📺

Kaj se zgodi, ko se trije srčni rokerji odločijo povezati v enotno zgodbo?

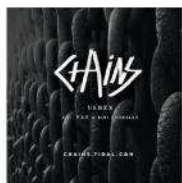
Bodite med prvimi, ki bodo Goro izkusili v živo. Njihov premierni koncert bo **6. aprila** tresel tla v ljubljanskem rokerskem gnezdu **Orto bar** v sklopu celomeščnega Orto festa.

JASON DERULO
Naked

Kar je pred leti naredil D'Angelo za video *Untitled*, je zdaj za čisto nov singel *Naked* izkusil še Jason Derulo. V spotu je namreč nastopil popolnoma gol. Kar ni nikogar prese-netilo. Natrenirani Derulo tako ali tako v vsakem videospotu išče vsako priložnost, da pokaže svoje telo, tu je le izpustil potrebo po snovanju razlogov. In je pač gol ves čas. Kar je tako plastično kot njegov poskus, da ob tem ustvari resen r&b komad. Po nekaj hitih je tole je popolnoma nepotrebno drkanje na samega sebe.

USHER
Chains

Usher je za ta družbeno kritičen komad pred mikrofonom povabil še žanrskega kolega Nas-a in vokalistko Bibi Bourelly, da formulirajo glasbeno oporo-zorilo o spet tako pereči rasni problematiki. Ne, to ni komad za nočne klube, kot bi morda pričakovali od Usherja, to je odziv na številne rasne konflikte, ki so že redni del ameriške realnosti. Videospot je tako le niz temnopoltih Američanov, ki so končali pod streli policijskega orožja – njihove zgodbe, kratke, a dramatične. Glasba z dejstvi, torej.

COLDPLAY FT. BEYONCÉ
Hymn For The Weekend

Kako odlično so se Coldplay znašli v destiliranem pop ekosistemu z albumom, ki ne želi biti nič več kot le kopica zabavnih, plesnih melodij, zasvajajočih za poslušalčevo uho. Po plešočih opicah smo tako zdaj zajadrali v indijski festival barv, v živopisni videospot, ki ga dodatno bogati r&b kraljica Beyoncé (sicer zelo dobra prijateljica pevca Chrise Martina). Kot vse poprej na tej izbrani Coldplay poti je tudi ta skladba lahkotna in organska. Energična popotnica v poletje.

RIHANNA FT. DRAKE
Work

Nekaj se dogaja s svoj čas tako eminentno r&b pevko, z lepoticco, brez katere si nekoč osrednje glasbene scene nismo niti znali predstavljati. Zdaj pa se zdi, da se je v neki točki pozabila razvijati z glasbo, ki jo dela, in tudi tisto, ki nastaja okoli nje. Njen najnovejši album *Anti* je spolzel pod radarjem, ker je le zelo varen, nevpadljiv korak v njeni karieri. Čeprav zna, si ne upa. In ta duet z Drakom je še ena potrata njenega časa in talenta, ki bi sicer moral biti temelj nečemu drznejšemu.

DEFTONES
Prayers/Triangles

Le še slab mesec pred izidom njihovega novega studijskega albuma *Gore* se alternativni rokerji Deftones zelo pogumno predstavljajo s prvim singlom iz tega novega projekta. Pogumno zato, ker to ni pričakovano žagarski, ostro metal-ski komad, ki bi suval v poslušalčeva ušesa, temveč bolj umirjen, melodičen težki rok. In najlepše – uspelo jim je. Komad je srčen, doživet, z dušo; dokaz, da tem rokarskim staršinam ni para. Oboževalci so navdušeni, njihova telesa so pripravljena na ta novi val.

PIT BULL FT. ROBIN THICKE, JOE PERRY & TRAVIS BARKER
Bad Man

Pitbull se kaj dosti ne obremenuje s tem, da snuje verjetno najbolj plastične komade zadnjih let, saj mu od vseh dražljajev že popolnoma omrtvičena masa še kar kaže dvignjen palec. Tokrat je za popestritev dodan kitarski rif Joa Perryja, ki pa okusa ne popravi. *Bad Man* je namreč še en nerazločen bevsk v neskončnem nizu diskotnih pop komadov pevca, ki je postal simbol vsega, kar je danes narobe s popularno glasbo.

ROB ZOMBIE
Well, Everybody's Fucking In A U.F.O.

Obstaja velika verjetnost, da boste komad ob prvem poslušanju sovražili, tudi če ste po duši bolj metal-sko nastrojeni. Ampak obstaja še večja verjetnost, da boste kljub temu že takoj začutili neki nedoločljiv potencial. Nekaj, kar vas bo sililo, da ga poslušate še enkrat. In še enkrat. Z vsakim poslušanjem vam bo ta nenavadni, tipično odštekani Rob Zombie segel globlje pod kožo, dokler ne boste tudi vi del vseh, ki zdaj ne moremo nehati poslušati tega fukanja v NLP-jih.

▼▼▼▼▼ To res morate slišati!

▼▼▼▼▼ Uf, odlična stvar!

▼▼▼▼▼ Zadeva si zasluži vašo pozornost.

▼▼ No ja, recimo ...

▼ Pozabite, ni vas

Album, ki je celil rane

■ Popolnoma zunaj dometa medijskih radarjev, stran od piarovske mašinerije in marketinških vzvodov, nekje v samoti in kot popolna skrivnost se je snemal sedemnajsti studijski album 68-letnega ameriškega rokerja, okoli katerega se je pletla nadvse zanimiva štorija. **IGGY POP** svojega albuma, ki je nadvse temačno naslovljen *Post Pop Depression*, namreč ni snemal sam. Ob njem je bil v produkcijsko vlogo zatopljen še **JOSH HOMME**. Josh Homme je sicer prvenstveno poznan kot elementarni član zasedbe Queens of the Stone Age, a je za to zgodbo bolj pomemben kot občasno sodelujoči član pri zasedbi Eagles of Death Metal. Kajti Josh Homme je bil takrat, tistega tragičnega novembrskega večera na odru kluba Bataclan v Parizu, kot del zasedbe Eagles of Death Metal, ko je koncert krvavo prekinilo slaboumje fanatičnosti. Zato je bilo to snemanje albuma, pa čeprav je šlo predvsem za ustvarjalno moč Iggyja Popa, nadvse pomembno tudi za Joshua. Kot je povedal sam, je album postal način za soočanje z zgodbami, posledicami in spomini na tisto noč. Da bi Iggy in Josh imela kar čim manj zunanjih vplivov na ta album, sta ga tudi financirala sama. Je pomembna izpoved dveh doživeti rokerjev, ki sta v tem projektu pustila tudi del svoje duše.

Werefox v drugi rundi

■ Premurski rokerji **WEREOFX** so se sicer pravilno klasificirali kot glasbeni alternativci, a bi bilo vsekakor škoda, če bi njihova glasba uspevala le na senčnem obrobju slovenskega glasbenega odmeva. Zdaj, ko je tu njihov drugi album, kakovost ni več naključje. Svoje pretekle glasbene veščine – vsi so na pot pod imenom Werefox stopili z odličnim glasbenim pedigrejem – so uspešno prevedli v ta novo odkriti zvok in ga formulirali v melodično, psihadelično, mistično, ponekod prav opojno zasanjano rok pripoved, ki je zgovorna tako v zvoku kot v besedi. *Das Lied der Maschinen* nas tako vodi od vprašanja o tem, ali stroji lahko razvijajo čustva, vse tja do njihovega dokončnega prebujenja iz dolgega sna v nepričakovane realizacije. **Melanija Fabčič – Melee in Sašo Benko – Bekko**, bivša člana odmevnih Psycho-path, skupaj z **Davidom Halbom** na bobnih in **Manuelom Hahnem** na basu tako ne ponujajo zgolj glasbene interpretacije, temveč tudi pravo pripovedno doživetje v melodiji. Rokerji prejšnje in zdajšnje generacije, ki jih ne smete preslišati.

RETROSPEKTIVA ALEŠA BRAVNIČARJA

Divje

NECENZURIRANO

FOTO: Aleš Bravničar. Pas in nogavice Palmers, lak za nohte American Apparel, fotoaparat argus C3 matchmatic (1959) 'Harry Potter' last fotografa.

Jagodni izbor iz piktorialov

USPEH PRIDE, ČE SI PERFEKCIONIST PO NARAVI IN ESTET PO SRCU

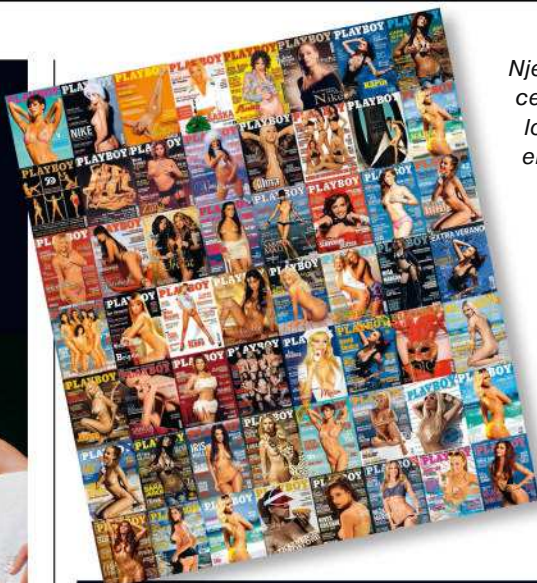
NIKE ZALOKAR

ALEŠEV PRVI PIKTORIAL

objavljen v ameriški izdaji Playboya

Aleša je v Playboy Mansion povabil tudi Hugh M. Hefner, na nedeljsko filmsko premiero. S pripisom »za vse zasluge, ki jih je imel Aleš Bravničar za promocijo čudovitih Slovenk in slovenskega Playboya«. Doslej je prispeval 30 plejmejt, 22 piktorialov s slovenskimi manekenkami, več kot 100 Slovenk za rubriko Sanjsko dekle in skupaj 56 naslovnih Playbojevih izdaj.

Njegove naslovnice so kot povabilo na zabavo, na elegantno orgijo prefinjenih podob. Njegovi modeli vedo, da jih vedno natančno preuči, preden pritisne na sprožilec. In to jim je nadvse všeč.

Leta 2010 se je Aleš med sila uspešno kariero enega najbolj iskanih fotografov pri nas ob sodelovanju z največjimi oglaševalskimi agencijami in skoraj vsemi tiskanimi izdajami modnih revij, kot so Elle in Cosmopolitan, preusmeril s fotografiranja plejmejt in dupleric na bolj umetniške piktoriale, ki jih po nadvse eksotičnih kottičih sveta ustvarja zadnjih šest let. Njegovi piktoriali niso polni deklet, pred katerimi so vas svarile vaše mame, pač pa v njih nastopajo najbolj čudovite in brhke slovenske manekenke. Večina deklet nam tudi vedno znova poudari, da so cunjice odvrogle samo zaradi njega.

ALEŠ BRAVNIČAR JE ZA FOTOAPARAT PRVIČ POPRIJEL SREDI OSEMDESETIH

Iz zvočnikov je takrat Prince streljal svoj R&B poljub, zraven pa so na kitare žgali Dire Straits, Bon Jovi in Robert Palmer.

Srebrno leico, polno sijočega kroma, da bi se v njenem odsevu lahko obril, mu je zaupal njegov oče, ki je tudi sam občasno bolj resno pritisnil na sprožilec. Aleš je vanjo vstavil svoj prvi film, kodachrome 64, ki smo ga takrat pošiljali na razvijanje v ZDA, in hitro postal odvisen od risanja s svetlobo. Na fakulteti so sledile prve fotografije razgaljenih kolegic. S cigaro. In liscami. Potem pa je steklo zares. Za slovenski Playboy je Aleš prvič fotografiral pred natanko 15 leti. Konec leta 2001 je ovekovečil eno najbolj prepoznavnih slovenskih plejmejt Nike Zalokar in hkrati postal prvi Slovenec v zgodovini naše neodvisne podalpske republike, ki je imel svoje fotografije objavljene v ameriški izdaji Playboya. Zavidanja vreden dosežek, še zlasti, ker je šlo za njegov prvi piktorial.

ALEŠEVA DELA SO KOT JABOLČNA PITA - vroča, sočna, lepljiva na dotik in hrustljava po robovih

Najbolje jih je uživati vroča. Zato smo na uredništvu naslednjih 14 strani namenili prerezu njegovega dela zadnjih let. Posebej za to številko nam je iz bogatih arhivov poiskal tudi nekaj svežih, še neobjav-

ljenih fotografij. Samo za vas, dragi bralci. Alešu želimo še mnogo čudovitih fotografij in uspehov na njegovi fotografski poti. Zagotovo bomo tudi v prihodnje skupaj ustvarili kaj lepega.

KARIN ŠKUFCA, MALDIVI, 2010

ANJA JENKO,
TEKSAS (ZDA), 2014

SARA JEREB,
LOS ANGELES
(ZDA), 2010

KATARINA JURKOVIČ,
KORZIKA (FRANCIJA), 2011

LIZA PRAPROTNİK,
NAMIBIJA, 2014

ULA ŠEMOLE,
MIAMI (ZDA), 2013

SANDRA MARINOVIČ, EGIPT, 2010

ZLATA OKUGIĆ,
LIGNANO (ITALIJA), 2013

NATALIJA OSOLNIK,
INDIJA, 2011

ŠPELA, MIAMI (ZDA), 2015

NEŽA MAROLT,
FLORIDA (ZDA), 2014

PIA SARA ODLAG, SICILIJA (ITALIJA), 2013

LANA PETANIĆ,
KALAHARI
(J. AFRIKA), 2012

IRIS MULEJ,
BRAZILIJA, 2011

TEKST DARJO HRIB FOTO MITJA BOŽIČ, KATARINA VESELIČ

Jan Plestenjak

Iskren pogovor z enim najbolj zaželenih, priljubljenih in uspešnih slovenskih glasbenikov, ki je konec lanskega leta izdal že svoj trinajsti studijski album, album *Dvigni krila*. Glasbenik, ki nam je dal večne hite, kot so *Amore Mio*, *Iz pekla do raja*, *Ona sanja o Ljubljani*, *Soba 102*, *Stara dobra* in še veliko drugih. Glasbenik, ki ob besedi koncert skorajda vedno uporabi še besedo razprodan. Glasbenik, pri katerem včasih kar pozabimo, da je bil večkratni državni prvak v igranju klasične kitare. Glasbenik, ki je tudi eden največjih slovenskih zvezdnikov. Za Playboy je spregovoril o glasbi, dekletih, razočaranjih, rokenrol življenju, zvezdništvu in o tem, kakšno ceno ima vse to.

Se pa seveda uničujem s tobakom, cigarami, z dobrim vinčkom. Ampak temu se ne mislim odpovedati, ker je prav ta življenjski slog pomemben del moje celote. To, da pokadim cigareto, spijem kozarec vina, včasih prepozno pojem nekaj, je slabo za glas, toda če si to odvezam, izgubim esenco interpreta.

Z Janom Plestenjakom sem se teden dni pred njegovim velikim valentinovim koncertom v Mariboru dobil v prijetni restavraciji Primorka, v njemu že popolnoma domačem Strunjanu. Živi čisto blizu, zato je do restavracije prišel peš. Mimogrede, doma ima parkirane tri avtomobile. Ker je med hojo ravno telefoniral, je okoli ovinka, mimo zimzelenega primorskega grmičevja, najprej prišel njegov glas. Po letih glasbenih uspešnic,

ki so za vselej zaznamovale slovenski glasbeni prostor, je to eden najbolj prepoznavnih glasov v naši domovini. Nezmotljivo Jan. Jan, ki ravno v času, ko prebirate te vrstice, pričakuje praznovanje svojega 43. rojstnega dne, medtem pa se njegovi dosežki nizajo, kot da bi govorili o kakšni legendarni glasbeni starešini. In zdi se, da smo ga ujeli v ravno pravem trenutku. V trenutku, ko je Jan Plestenjak ne le poln zabavnih zgodb iz zavidljivega življenja pravega plejboja, ampak prav

tako poln modrih misli o tem, kaj je pravzaprav bistvo njegove neustavljive gonje, njegovega nepredstavljivega uspeha in predvsem pestrega življenja, ki mu ga številni tako zelo radi zavidajo. Preden sva se podala v pogovor, si je Jan naročil ribjo juho in kozarec odličnega Krapežvega merlota. Človek ne bi niti pomislil, da je odrasčal v Škofji Loki, saj je po duši že čisto pravi Primorec.

PB: Naslednji petek te čaka veliki valentinov koncert v Mariboru. Je sploh še kaj treme?

JP: Treme nimam. Samo strah je, ali bo glas zdrav. To je zdaj moj edini strah. Ampak saj naredim koncert tudi, če imam 38 vročine. Lanski razprodani koncert v Hali Tivoli sem recimo delal z 38 vročine na antibiotikih.

PB: Kako to, da toliko mladih glasbenikov že po prvem albumu konča na operaciji glasilk? Ti takšnih težav še nisi imel.

JP: Ne, jaz teh težav k sreči nisem imel, ker imam izdelano tehniko petja in pojem pravilno. Se pa seveda uničujem s tobakom, cigarami, z dobrim vinčkom. Ampak temu se ne mislim odpovedati, ker je prav ta življenjski slog pomemben del moje celote. To, da pokadim cigareto, spijem kozarec vina, včasih prepozno pojem nekaj, je slabo za glas, toda če si to odvezam, izgubim esenco interpreta, ki na odru predaja svoje zgodbe. Jaz sem v eni osebi avtor in interpret publikli in v tem mora biti prepričljivost.

PB: Glas se torej kroji z življenjskimi izkušnjami?

JP: Poglej, ti povem en zelo plastičen primer. Michael Buble je zame izvrsten glasbenik, izvrsten zabavljac. Poje tudi repertoar, ki ga je pel Frank Sinatra. In jaz pri njem, za razliko od Sinatre, v petju ne čutim alkohola, ne čutim cigar, ne čutim iger na srečo, ne čutim neprespanih noči s prostitutkami, ne čutim vsega tega – in je seveda perfekten. Pri Sinatri pa to čutim vedno, ko slišim njegov glas. In kaj je zdaj bolj pomembno – Buble ima vokalno večje sposobnosti, večji razpon, tehnično je bolj dodelan kot Sinatra, na drugi strani pa ima Sinatra kvaliteto, ki je preprosto nenadomestljiva. Potem se postavi vprašanje: Boš žrtvoval svoj način življenja za to, da boš imel lepšo barvo glasu in dva tona več v razponu? Ker kaj pa daješ ljudem, ko si na odru? A jim jaz dajem organ, ki se jim reče glasilke, ali jim dajem življenje, esenco, sok? Saj tako je povsod v življenju. Kako lahko zgradiš hotel s sedmimi zvezdicami, če za tem ni nekega človeka, ki tako tudi živi? In jaz nisem druga oseba, ko stopim na oder. Nimam preklopa v možganih, da grem iz neke disciplinirane osebe pred ljudi in začnem peti, ne vem, *Iz pekla do raja*, da ljudem pojem, kako sva mokra od ljubezni, jim odigram neko seksi pesem, potem pa stopim z odra, si oblečem

flis, ne spijem niti kozarca vina, ker je slabo za grlo, in odhitim spat, ker moram zgodaj zjutraj na tek. Če bi tako funkcioniral, bi prodajal laž.

PB: Za letos imaš načrtovanih že okoli 30 koncertov – vem, da sovražiš to temo, ampak morda je vendarle čas, da zavzameš Stožice!

JP: Ne vem, v čem je finta teh Stožic. Jaz Stožice z lahkoto napolnim, če bi delal tako kot tuji glasbeniki, ki jih, mimogrede, ne napolnijo. Pač bi naredil en koncert na štiri leta – na ta način jih lahko napolnim tudi dvakrat. Jaz imam dejansko na leto v povprečju sto tisoč ljudi na vseh koncertih skupaj.

PB: Stožice se vendarle razumejo kot nekakšen dosežek. Niso že samo zato mikavne?

JP: Stožice sprejememo kakšnih deset tisoč ljudi, če so nabutane do konca. Ali ni lepše, da naredim pet koncertov z dva tisoč ljudmi, da se imam petkrat lepo in da se ima moj bend petkrat lepo? Kaj pa naj sicer delam? Naj sedim doma? Rad sem na odru.

PB: Pa so kakšne razlike med nastopom v Hali Tivoli, kjer se je zgodil veliki decembrski koncert, in recimo nastopom v Šempetru pri Gorici, kjer imaš koncert v marcu?

JP: Ni razlik. Saj Šempeter pri Gorici ima veliko dvorano, tam bo 3500 ljudi. Resda ni Tivoli, ampak ni šala. Razlika je mogoče v tem, da včasih vstopnica ne more imeti iste cene kot v Ljubljani, kar pomeni, da je nekoliko manjša produkcija. Potem pač ne moreš imeti LED-zaslonov po celotnem odru, kar pa še ne pomeni, da je energija manjša ali da jaz in bend oddajamo manj emocij. Lokacija ne spremeni nastopa. Mogoče je še celo tako, da so ljudje bolj fokusirani name, kadar je manjša produkcija in je manj motenj, ki bi preusmerjali pozornost publike.

PB: Imaš izbran kakšen komad, s katerim veš, da boš lahko vedno podžgal publiko? Komad, ki je čista terna?

JP: Ah, k sreči jih je veliko. Imam sladek problem, da sem moral letos spet pet hitov umakniti iz repertoarja, da koncert ne traja tri ure. Meni sicer ni problem, če bi koncert trajal tri ure, ampak se mi to zdi predolgo čustveno obremenjevanje publike in potem stvari lahko zvedenijo.

PB: Pri 13 albumih res ni lahko narediti končnega izbora pesmi za en koncert.

JP: [smeh] No, nekateri izvajalci kljub 13 albumom nimajo materiala za en koncert. Ampak, čisto resno, jaz recimo na tej turneji ne pojem *Amore Mio* in ne pojem *Bolezen*, pa sta oba orenk hita. Ne pojem niti *Sedem let nazaj* ...

PB: Na spletni strani, kjer so besedila vseh tvojih pesmi, ena skladba precej izstopa po številu ogledov. Uganeš?

JP: Ona sanja o Ljubljani.

PB: Ne. Punca.

JP: Ne me hecat. Res? To me pa fascinira.

Čeprav zelo razumljivo pojem in tudi produkcijo naredim tako, da se besedila razumejo, je mogoče kakšna beseda ostala nerazumljiva in so šli zato večkrat pogledat. Mogoče. Ker vsebinsko imam druge pesmi, ki so zagotovo močnejše od te.

PB: Amore Mio je na drugem mestu.

Očitno ga ljudje vseeno radi pojejo in bi moral ostati del koncertne selekcije?

JP: To je ena redkih priredb, ki sem jo naredil. Saj mogoče jo bom vrnil na repertoar, ampak v enem momentu sem se odločil, da bi pel še kaj drugega. In hvala bogu lahko izbiram, ker se zelo dobro spominjam časov, ko sem začel in sem imel samo en komad, ki ga je poznalo malo ljudi, drugih pa sploh ne, in nisem vedel, kaj naj eno uro in pol delam na odru. To so bili hudi problemi.

PB: Nastope velikih glasbenikov spremljajo tudi zahteve v zaodru. Imaš tudi ti kakšne posebne želje?

Ali ni lepše, da naredim pet koncertov z dva tisoč ljudmi, da se imam petkrat lepo in da se ima moj bend petkrat lepo? Kaj pa naj sicer delam? Naj sedim doma?

JP: Sem zelo enostaven. Mi je sicer žal, da moram to zapisovati v pogodbo s številko, ampak je le del vzgoje – namreč, da naj bo temperatura v garderobi vsaj 20 stopinj. Meni se sicer zdi logično, da ni mraz, ker če imam recimo serijo petih koncertov in se že na prvem prehladim, imam štalo. Pa da imam svoj WC, ker imam rad svoj mir. Niham nobenih res posebnih želja. Vse to, kar slišim, da imajo veliki zvezdniki, to je zame brezzvezno izdrkavanje. Pač imam vodo, mogoče kakšen viski, vseeno kateri, ker ne bom težil, da hočem imeti lagavulin ali pa laphroaig. Zakaj bi jaz buzeriral ljudi?

PB: Tvoja glasbena pot se sicer ni začela v popu. V bistvu si pop glasbo kot najstnik celo preziral.

JP: Kot mulcu, ki se je šolal kot klasični glasbenik, se mi lahko oprost, da sem imel prezir do popa. Kasneje sem preko džeza prišel do pisanja lastnih pesmi in na koncu videl, da je največji izziv pravzaprav v najbolj enostavnem formatu, ker si tu stalno na meji balnosti in moraš narediti več. Tu se ne moreš skrivati za ornamentacijo. Kot v kuhinji, če imaš ogromno omak in začimb, lahko meso zablefiraš. V popu pa dobiš kos mesa, brez omak, in zarežeš – potem pa ali je ali pa ni. Podobno je v klasični glasbi – zakaj se recimo vsi klasični glasbeniki tako tresejo igrati Mozarta in Bacha? Ker je to tako zelo enostavno, obenem pa je enostavno stvar strašansko težko narediti prepričljivo.

PB: Kakšne glasbene sanje si sanjal v času študija na glasbenem kolidžu Berklee v Bostonu?

JP: Pri osemnajstih se mi je mešalo. Bil sem klasični kitarist, potem sem igral džez, obenem sem hotel biti frajer, da bi bil kul pri puncah in vsa ta mešanica je botrovala, da sem prva dva albuma naredil res nezrelo, ker nisem bil utirjen v svojo pot. Žal pa v tistem momentu ob sebi nisem imel nikogar, ki bi enemu takšnemu mlademu, nezrelemu glasbeniku pomagal. Čisto sam sem se spotikal, ampak sem se zato tudi veliko naučil.

PB: Prestop v pop torej ni bil preračunljiva poteza in bi v resnici raje igral džez, če bi se le dalo s tem žanrom preživeti tudi v Sloveniji?

JP: Ne, sploh ne. Obožujem pop glasbo. Ko preigraš ogromno stvari, na koncu ugotoviš, da so formati nepomembni, ker je povsod ista zgodba. Ko poslušam klasično glasbo, šele zadnjih deset let dojemam, zakaj je bil Karajan tako dober dirigent. Ker je bil producent glasbenega izdelka

v živo in pri njem ni bilo treba ničesar popravljati – vse je bilo točno, vse je imelo emocijo, artikulacijo. Zato je bil genij.

PB: Pop glasba je vseeno podvržena neki stigmati. Zdi se, da se domače pop glasbe kar malce sramujemo.

JP: Pa saj se sramujemo tudi lastne narave, lastnega morja, lastnih vin, lastnega lipicanca. To pa je zato, ker Slovenci ne znamo sami sebe oceniti in si priznati, da so tudi tu ljudje, ki so boljši, sposobnejši. Jaz sebe nimam za največjega frajerja, daleč od tega. Vem, da je veliko spodobnejših in boljših od mene, da imajo druge vrline. Ko vidim nekoga, ki morda ni superioren v svoji karieri, je pa super oče, z lahkoto priznam, da sem jaz daleč od tega in na tem področju totalno nesposoben. Pa zato nimam kompleksa. A je to res tako težko?

PB: Rad omeniš, da imamo v Sloveniji navkljub splošnemu prepričanju kar nekaj dobrih pop glasbenikov.

JP: Ravno včeraj me je nekaj popadlo in sem šel na YouTube poslušat slovenske pop pesmi, tudi iz devetdesetih. Koliko fantastičnih komadov imamo! Ti jih bom kar nekaj naštel, ker hočem, da jih omeniš. Recimo od Dominika Kozariča *Ljubi jo nežno*, produkcijsko vrhunska pesem, vrhunsko odpeta. Od Darje Švajger *Čez tisoč let*. Od Mance Špike *Pravijo, da baje*, krasen pop komad. Od Pop Designa *Reci, da si moja*. Od Eve Boto ... [premišljuje o naslovu, si zapoje melodijo] ... *Na kožo pisana!* Prekrasen komad, zame umetnija. Imamo izjemne avtorje in izjemne pevce. Matjaž in Urša Vlašič, kakšne komade sta napi-

sala! Pa Sašo Fajon s tekstopiscem Mefom. To je noro, koliko lepih pesmi. Imamo Mirana Rudana, ki odpre usta in takoj veš, da je on, takšno moč ima. Omar Naber, super pevec. Andraž Hribar tudi. Dovolj imam ljudi, ki pravijo, da dobre slovenske glasbe ni kaj dosti, prav zdaj, ko se pogovarjajo o teh kvotah. Naštel sem jih le nekaj, in to so komadi, ki so na najvišjem nivoju, pevsko, avtorsko, produkcijsko. Jih pa nikjer ne slišim. Zame Eva Boto ni niti za pol procenta slabša od Adele,

Po mojem je prav, da država pomaga kulturnikom. Če vse v Sloveniji prepustimo trgu, potem tudi slovenski kmet kmalu ne bo več prodajal krompirja, ker bo tuj vedno boljši ali cenejši.

ampak res niti za pol procenta. To suvereno rečem kot izkušen glasbenik.

PB: Se lahko stvari za te spregledane izvalce vendarle spremenijo s tem novim zakonom o medijih, ki narekuje, da morajo radijske postaje med 9. in 16. uro predvajati najmanj 60 odstotkov celodnevne deleža slovenske glasbe?

JP: Zelo žalostno je, da potrebujemo zakon, če hočemo to spremeniti, ampak očitno ga potrebujemo. Po mojem je prav, da država pomaga kulturnikom. Če vse v Sloveniji prepustimo trgu, potem tudi slovenski kmet kmalu ne bo več prodajal krompirja, ker bo tuj vedno boljši ali cenejši.

PB: Vseeno si težko zamišljam, da je pomanjkanje slovenske glasbe na radijih med 9. in 16. uro edini razlog, da so slovenski glasbeniki tako spregledani.

JP: Vsak je mogoče tudi sam malo kriv. Ne vem, ne bom se pametnega delal. Ampak zakaj se slovenske glasbe ne ne guje? Zakaj se od Adele komad zavrti desetkrat na dan, od Eve Boto, ki je res izjemen, se pa ne? Naj mi dajo en razlog. Kakšen periferen kompleks je to?

PB: Je torej problem v našem videnju domače glasbe?

JP: Zelo me zmoti, ko vidim kakšnega urednika ali glasbenega kritika, ki pri svojih letih ne zna z distanco in spoštovanjem ocenjevati umetnosti glede na format, v katerem je, ne glede na to, da je on po duši mogoče metalec. To je zame nezrelost in neprofesionalnost. Jaz lahko rečem, da mi neki stil glasbe ni blizu, ampak bom v isti sapi tudi priznal, če je nekaj dobro narejeno. Je pa res, da tudi sam ne dopustim, da tisto, kar delam, ne bi bilo narejeno kvalitetno. Mogoče tudi zato, ker so mi na začetku kariere toliko pole na metali pod noge, in tudi zato, ker sem bil dejansko slab v določenih stvareh.

PB: V čem si bil slab?

JP: Ja, no, na začetku nisem znal peti. Preprosto nisem bil dober pevec. Bil sem talentiran glasbenik, bil sem dober kitarist.

Ampak potem sem toliko časa delal na tem, da tudi dobro, suvereno zapojem. In s kvaliteto sem hotel zapreti usta vsem tem, ki so imeli o meni vedno kaj slabega povedati.

PB: Kdo so bili ti ljudje, ti kritiki?

JP: Cel kup urednikov, cel kup naročnikov v klubih, menedžerjev. In večina njih je danes zelo ponižnih, me prosijo za sodelovanje in me prosijo za intervjuje. To je res svojevrsten moment. Oni očitno mislijo, da sem jaz pozabil, jaz pa seveda nisem nič pozabil.

PB: Torej se danes več ne oglašajo?

JP: Ne, danes so tiho, ker ne morejo pljuvati.

PB: Lepega pa tudi nič ne rečejo?

JP: Ne, to pa bog ne daj, ker jih potem na šanku ob piru par prijateljčkov ne bi potrepiljo po rami. Saj to ni nekaj, kar doživljam samo jaz. Poglej, kaj je rekel Ivo Boscarol, ko je potem za to izjavo dobil še nagrado bob leta – da v Sloveniji odpustimo vse, samo uspeha ne. Jaz sem bil k sreči tak konj, v narekovajih, da se nisem ustavil. Ker marsikdo, ki je še mlad in ga začnejo tako zabavati, se zlomi. Mogoče ima potencial, ampak se zlomi.

PB: Ti po toliko letih na sceni res lahko sploh še kaj pride do živenga?

JP: Meni še danes vse pride do živenga.

PB: To dobro skrivaš. Kaj pa te udari najgloblje?

JP: Danes me najbolj prizadene nespoštovanje. Pa ne samo nespoštovanje do mene. Čutim, da je to rak rana v celotni državi, ker ne spoštujemo ljudi, ki so nekaj dosegli, ki so v nečem dobri, ki so disciplinirani, pridni. Mene danes ne more prizadeti, če mi nekdo reče: »Jan, ti slabo poješ!«, zato ker vem, da pojem dobro. Ne more me prizadeti, če nekdo reče: »Jan, ti imaš zanič produkcijo!«, ker je to laž, ker vem, da imam dobro produkcijo. Lahko pa nekdo reče: »Jan, meni ni všeč tvoja glasba!«, kar me ne prizadene, ker to je popolnoma legitimno. Zakaj bi pa bila vsem všeč? To ni nespoštovanje.

PB: Si eden najbolj poslušanih glasbenikov in zdi se, da te poslušajo predvsem dekleta, ki so nad tabo očarana, morda celo malce zaljubljena.

JP: Moti me medijsko siljenje, da je moja glasba za ženske. In to silijo že 15 let. In gre mi na živce, ker vem, da je ogromno moškim všeč moja glasba, saj jih veliko pride na koncerte. S tem so pripeljali do tega, da je nekaterim nerodno priznati, da jim je moja glasba kul. Mediji so stalno nabijali: Jan je za ženske, Jan je za ženske. Jaz tega nisem nikoli silil.

PB: Vendarle imam občutek, da bi me ljudje postrani gledali, če bi kupil album Jana Plestenjaka.

JP: Jaz mislim, da te ne bi. Ali pa ravno toliko, kot če kupiš album nekega narodnozabavnega ansambla. Zakaj te pa ne gledajo postrani, ko kupiš album od Beyonce, ki je v bistvu ameriški turbofolk? To je pač konstrukt nezadovoljnih ljudi, ki jih je v slovenskih medijih ogromno. Jaz temu rečem zapuščina pank ideologije.

PB: Ideologije, po kateri je prav, da si a priori proti?

JP: V bistvu, da je narobe, če je nekaj lepo. Če je neka ženska lepo oblečena, je kurba. Če ima nekdo lep avto, je lopov. Če je imel nekdo tri lepe punce, je peder. Ta ideologija uravnilovke, po kateri nihče ne sme biti boljši, nihče ne sme imeti več, nihče ne sme biti bolj popularen, ker je to narobe. Ko pa pride jutri iz Avstrije neki Hanz, bodo pa vsi tej isti ljudje spustili greben in bodo ponižni.

PB: Kako dolgo že živiš od glasbe?

JP: Od svojega 21. leta, se pravi to je zdaj 22 let. Začelo se je, ko sem bil star nekeje 20 let, takrat sem delal nastope po osnovnih šolah. Naredil sem 400 nastopov v dveh letih. Sicer za zelo malo denarja, ker sem hodil po šolah za 100 mark.

PB: Kaj si pa takrat pel?

JP: Dobro vprašanje. [smeh] Po mojem sem skušal posiliti neke tri svoje komade, ostalo pa sem pel priredbe. To je bilo zelo naporno. Ampak dobra šola.

PB: Kdaj se je potem zgodil tisti veliki preboj, ko si začutil, da se je igra spremenila?

JP: Ta preobrat se je dogajal tri ali štiri leta. Začelo se je z albumom *Amore Mio*. Na tem albumu sem imel pet hitov, kar je po mojem mnenju v današnjem času neponovljivo za kogarkoli. [smeh] Takrat so se začele stvari obračati, začutil sem, da dobro funkcioniram s svojim bedom – vedno sem imel izredno spoštovanje do mojih glasbenikov – in vedno sem ogromno energije in denarja vlagal v to, da bend funkcionira in da so člani zadovoljni. Mogoče zanimivo, da mi pri izboru za člane nikoli ni bilo dovolj, da je nekdo samo dober glasbenik, ampak da ima tudi rad pop glasbo, da ne pride samo po gažo [plača, italijansko gaggio]. Komaj mora čakati, da stopi na oder – in takšne glasbenike imam ob sebi že zagotovo deset let. To je izredno pomembno. Ker potem, ko je nastop, se nikoli ne sprašujemo, ali nekaj znamo odigrati, ali znamo odpeti, ali je intonacija prava, ali je ritem pravi – sprašujemo se samo, koliko je srca, koliko je energije. Hvala bogu, smo na tem nivoju. Saj bi bilo grozno, če po toliko letih ne bi bili.

PB: Bojda je živeti od glasbe pri nas redek pojav – ali pač ne?

JP: Pa saj nas je samo dva milijona, verjetno se ne pričakuje, da nas bo tisoč dobro živelo samo od glasbe.

PB: No, lahko bi od glasbe udobno živeli vsaj dobri glasbeniki.

JP: Saj ta dobri živijo od glasbe. Če pa kdo govori, da ne, je pa to spet tista lažna slovenska skromnost. Da ne bo kdo rekel, zakaj lahko nekdo dobro zasluži z nečim kot je glasba, in ne s krampom.

PB: Največji dobiček ti verjetno prinesejo koncerti?

JP: Največji zaslužek so vsekakor koncerti, albumi so se s piratizacijo žal ugasnili, govorimo o največ 5000 do 6000 prodanih albumov. Nastopi so glavna stvar, sledijo avtorske pravice, saj sem že nekaj let med tremi najbolj predvajanimi avtorji.

PB: Je bil kakšen koncert, ki je resnično presegel vsa tvoja pričakovanja?

JP: [pomislek] Leta 2009 v Hali Tivoli, po izidu albuma *Klasika*. Cena karte je bila 38 evrov, kar ni malo in s takšno ceno ni šala razprodati koncert. Zame osebno pomemben dosežek med nastopi je bil zagotovo nastop v Filharmoniji leta 2001. Majhen koncert, s POP TV, takrat sem začel koncertno razmišljati. Pa moje prve Križanke, zame nepozabne! Potem sem imel tam koncert še kakšnih osemkrat. Moj prvi večji je bil na Gospodarskem razstavišču za 4000 ljudi leta 2004. Potem smo imeli tudi koncert v Ljubljani za 15 tisoč ljudi; takrat je bila sicer zelo poceni karta, ker smo šli na maso, ampak je bil vseeno velik dosežek.

PB: Kaj pa najpomembnejši album? Je to *Klasika*, ker je takrat potem padel tudi viktor popularnosti za glasbenega izvajalca?

JP: Ne, ne. Zelo pomemben album zame osebno je *Amore Mio* iz leta 1999, ker me je postavil na prvo stopnico, da sem lahko začel igrati z bandom, in potem kasneje album *Do raja* iz leta 2005, ker je vseboval moj prvi mega hit. S tem mega hitom sem potem lahko funkcioniral na drugem nivoju. Takrat je vsa Slovenija pela *Iz pekla do raja*, to pa se zgodi zelo redko.

PB: Po uspehu *Iz pekla do raja* se ti hihi nihi ne dogajajo tako redko. Skladba *Soba 102* je bila namreč kmalu zatem prav tako izjemna uspešnica.

JP: Spomim se, kako sem včasih sanjal o mega hitu. Gledal sem druge izvajalce – Robi [Robert Pešut – Magnifico] je imel recimo *24.000 poljubov*, to je bil mega hit, potem je bil mega hit od Mirana Rudana *Laure ni več*, sicer priredba. Stalno sem sanjal o svojem mega hitu, potem pa se je zgodil *Iz pekla do raja*. In sem si rekel: to je to, zdaj se je pa zgodilo, hvala. Nato naredim naslednji album, izdamo komad *Soba 102* in pljask – še en mega hit. [smeh]

PB: Ko je *Iz pekla do raja* eksplodiral na sceni in lestvicah, se je zdelo, da bo Eva Moškon ostala pod tvojim okriljem, da jo boš kot mentor izklesal v pop zvezdnico.

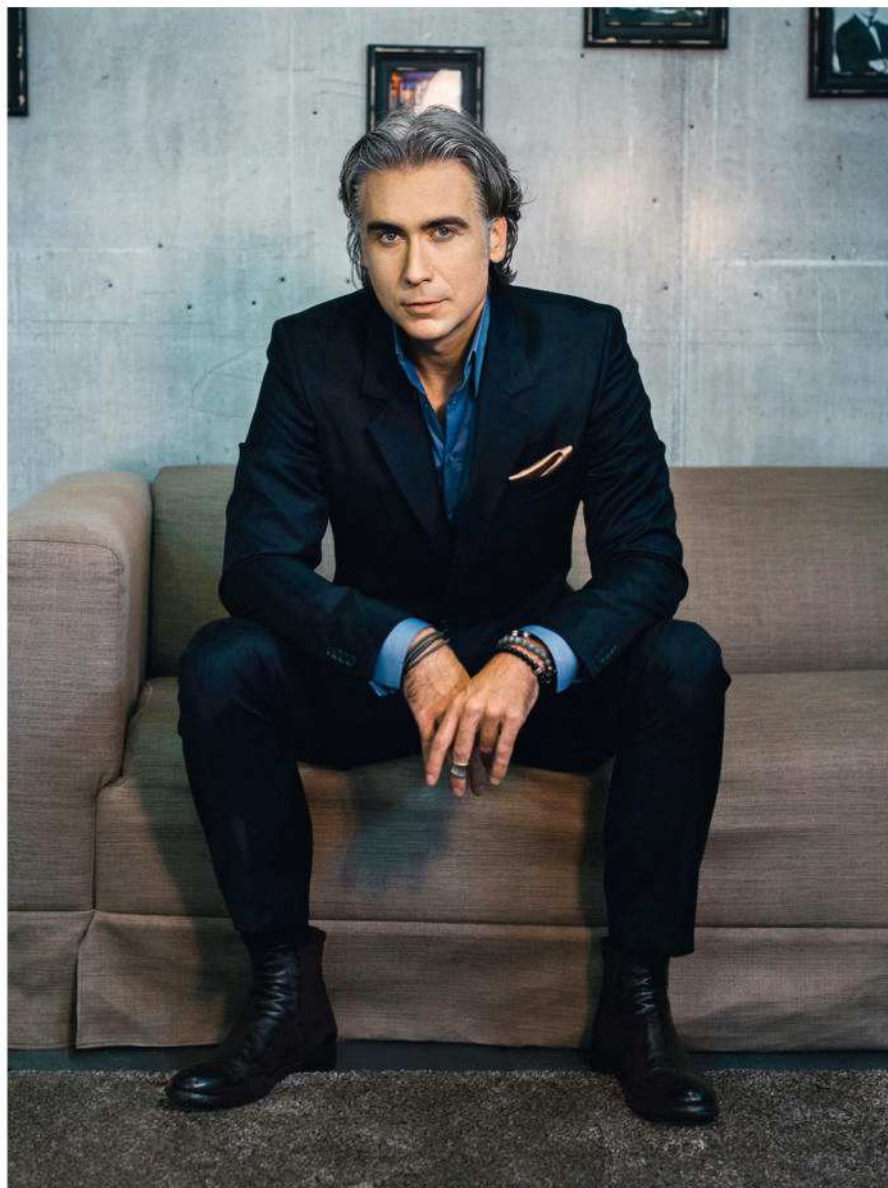
JP: Jaz sem ji potem naredil prvi singel *Ti znaš*, ki je bil med tremi najbolj predvajanimi komadi tistega leta. Mogoče bi nastalo več, če bi ona imela druge želje, drugačno družbo. Tukaj zelo veliko pomeni, v kakšnem okolju si, ker če imaš prijatelje glasbenike, ki jim je pop kultura tuja in jo podcenjujejo in s tem nate vplivajo, se težko razvijaš v tej smeri.

PB: In sta se razšla.

JP: Ja, ampak sva še vedno prijatelja. Ona pač čuti drugačno glasbo. In prav je, da dela tisto, kar čuti.

PB: Podobnih sodelovanj je bilo še kar nekaj, kmalu za Evo recimo z Laro, takrat še bivšo pevko skupine Leeloojamaïs, s katero sta leta 2007 naredila hit *Soba 102*. Nikoli ti ni bilo težko ponuditi roke mladim glasbenikom.

JP: Ja, tudi Lari sem hotel pomagati, ampak ni šlo vedno tako, kot sem si zamislil. Recimo, za moj prvi večji koncert na Gospodarskem razstavišču leta 2004 so za predskupino predlagali Vesno Pisarović, ki je bila takrat zelo popularna. Rekel sem ne, ker bi za pred-

Največji zaslužek so vsekakor koncerti, albumi so se s piratizacijo žal ugasnili, govorimo o največ 5000 do 6000 prodanih albumov. Nastopi so glavna stvar, sledijo avtorske pravice, saj sem že nekaj let med tremi najbolj predvajanimi avtorji.

skupino raje imel Slovence, da enim našim glasbenikom ponudim priložnost. In so me vprašali, kdo bi to bil. Ravno takrat so Leelo-ojamaš imeli prvi singel zunaj, ne spomnim se naslova. Pesem mi je bila izredno všeč in sem predlagal, da povabimo njih. Oni potem pridejo, se mi zahvaljujejo, povedo, da jim je to res super priložnost, da so kot novinci na takšnem velikem koncertu. Leta kasneje, ko so že imeli novo pevko, z Laro naredim komad *Soba 102*, ki postane mega hit. Nakar se oni ponovno združijo z Laro in gredo na Evrovizijo. Takrat pa potem jaz gledam neki televizijski intervju, v katerem njihov član reče, da oni ne delajo glasbe tako kot Jan Plestenjak, da oni delajo, kar čutijo.

PB: In tvoja reakcija?

JP: Nič, jaz ne reagiram.

PB: Pa reakcija znotraj?

JP: Ogabno, ne? Pa takšnih primerov je še kar nekaj, ampak ne bom o tem. Nima smisla.

PB: Zdaj, na 13. albumu *Dvigni krila*, duetov ni. Si izgubil upanje?

JP: [smeh] Ne, nisem. Preprosto nisem začutil, da bi kakšna pesem bila primerna za duet. To se mora zgoditi naravno.

PB: Bo mogoče zato raje nastal kakšen nov komad za EMO? Alya in Rudi sta se leta 2009 prav dobro odrezala.

JP: Ne, komadov za EMO nimam v načrtih. Takrat sem napisal pesem za Alyo in Rudija, pa mislim, da leto prej je bila *Soba 102* naročilo, ker so poklicali različne avtorje, naj napišejo pesmi za EMO. Takrat sem *Soba 102* napisal kot duet za Alenko in Nušo. Potem pa sem čez en teden dobil klic, da so si premislili, da ne bo naročil, ker gre vse na komisijo. In sem jih vprašal, ali bo v tej komisiji ocenjeval kdo, ki je prodal več plošč kot jaz, prodal več koncertov in napisal več hitov. Malce so bili zmedeni, potem so rekli, da ne. In sem jih vprašal, ali se jim zdi prav, da me ocenjuje nekdo, ki ni naredil več kot jaz? Zato sem se potem odločil, da *Soba 102* naredim sam.

PB: Ko sva ravno pri Alyi in Evrosongu, naj samo preverim, ali se je potem zgodila tista tožba, ko so ameriški pop rokerji Train naredili plagiat po komadu *A veš, ki si ga napisal Alyi?*

JP: Ne, ni se zgodila, ker bi moral samo za dober dan odvetnikom dati 200 tisoč evrov, nato pa bi se verjetno odvetnik od Sonyja in moj odvetnik dobila neke na Manhattnu v nekem kafiču in bi se smejala, češ, glej te majmune, ki so nam dali 200 jurjev evrov, kaj ko bi jih še malo pocuzala, pa potem skleneva dogovor. Bil pa je čisti plagiat, refren je ukraden od A do Ž. In jasno, slovenski mediji niso povedali, da je svetovna glasbena zvezda kradla od Jana Plestenjaka, pri meni bodo pa hitro našli tri podobne tone in takoj rekli, da kradem. [smeh]

PB: Glasbeni plagiaty so zadnje časa kar vroča tema. Še na zadnjem Evrosongu zmagovalac ni ušel očitkom.

JP: Saj ne vem, zakaj se s tem tako obremenjujejo. Ker karkoli ti zdajle zaigram na klavir, je verjetno neke vsaj pol tega že bilo. Je le toliko not in toliko ritmičnih struktur. Druga zgodba je, če je to totalno očitno, če mi zdaj Train ukradejo cel refren, z melodijo, s harmonijo, to pa je malce čudno. Ker potem govorimo o 16 taktih, ki so identični, kar pa ni naključje.

PB: Kako pa je pisati pesmi, ki izhajajo iz izredno globokih osebnih izkušenj. Recimo skladbo *Pogrešal te bom*, ki si jo napisal po smrti svojega očeta?

JP: Pisati to pesem je bila zame nekakšna katarza. Spomnim se momenta, pesem je bila v meni in je bila tudi prva, ki sem jo napisal kar iz glave, brez inštrumenta. Vzel sem notni papir in jo napisal. Bilo je, kot da bi se poslovil od očeta, kot da sem se v sebi pomiril, da ga ni. To mi je izredno pomagalo.

PB: Je tudi na zadnjem albumu kakšna skladba, ki izhaja iz popolnoma osebnega izkustva?

JP: Na zadnjem albumu je to skladba *Tako malo*, kjer je moj odnos z nekim dekletom pravzaprav preslikan v pesem.

PB: Album *Dvigni krila* sicer že diši po uspehu. Kaj pa se mora zgoditi, da tudi sam sklepaš, da bo uspešen?

JP: Ker sem v prvi vrsti avtor, moram najprej biti zadovoljen s pesmimi kot avtor. Kot interpret, kot pevec, sem potem samo v službi svojega avtorstva. In kot aranžer in producent sem spet samo v službi besedila. Če zadostim tem okvirjem, sem že zelo zadovoljen. Ampak največje zadovoljstvo je pa seveda potem, ko pridem na oder,

pil komad od Madonne, saj ona ima že tako ali tako dovolj denarja. Ampak v tej igri ni samo Madonna, so tudi glasbeniki, ljudje, studijski ljudje, ki delajo zvočnike, ki proizvajajo studijsko opremo, ogromno nekih ljudi, na katere se sploh ne pomisli. Pustimo glasbenike, ki stojijo na odru, mi bomo že preživeli, ampak tu je še kopica ljudi, ki tudi živijo od tega. In dokazano je, da se je zaradi piratstva v svetu izgubilo dva milijona služb.

PB: Se pa zdi, da se je z internetom spremenil tudi naš način poslušanja glasbe. Nismo več predani enemu glasbeniku, njegovi glasbeni zgodbi, ampak glasbo srkamo po koščkih, nepovezano.

JP: Postali smo popolni jebeni potrošniki. Mi samo jemljemo bombončke, jih napol ugriznemo in že vržemo stran. Takšni potrošniki smo, da ženska po katalogu izbira, od koga bo vzela spermo za samooploditev. Da samski moški po katalogu naročajo, katera ženska mu bo rodila otroka. Kam smo prišli? To je norost, to je popolna dekadenca. To ni svobodomiselnost ali odprtost. In tako je tudi pri glasbi, ker je tu vse še toliko lažje. Glasbo poslušamo tako, kot da skačemo po televizijskih kanalih. Sploh ne damo priložnosti. Postali smo popolni narkomani stalnih impulzov, potrebujemo neprestane dražljaje.

PB: Kaj to pomeni zate kot glasbenika?

JP: Zame je to grozljivo. Ker kaj je zdaj moja glavna borba? Najprej moram napisati dobro pesem, jo kvalitetno producirati, dobro odpeti, šele potem pa se začne tisto najtežje – kako si bom zagotovil, da bo publika sploh poslušala tri minute in pol te pesmi in ocenila, ali ji je všeč ali ne. Moja glavna borba je zdaj postala lov na njihovo pozornost. Obenem pa se borim z vsem, kar je trenutno viralnega na spletu – z eno, ki ima največje

Postali smo popolni jebeni potrošniki. Postali smo popolni narkomani stalnih impulzov, potrebujemo neprestane dražljaje.

zapojem neko pesem in vsi pojejo z mano. Ko čutim, da so srečni, ker sem zapel to pesem. Ko začutim, da jih je nekaj streslo. Ko začutim, da sem zbudil neko emocijo. To je največ. Če mi uspe na enem albumu narediti eno ali pa dve pesmi, ki to dosežeta na odru, potem je to zame uspešen album.

PB: Prodajni rezultati torej ne igrajo tako zelo pomembne vloge?

JP: Danes je težko govoriti o prodajnih rezultatih. Šest tisoč prodanih albumov je recimo vrhunska cifra. Potem pa grem v isti sapi pogledat na piratske strani in vidim, da si je album potegnili dol 80 tisoč ljudi. Saj po svoje je to kompliment, ampak v ozadju vsega tega je neka druga realnost. Vsi to industrijo jemljejo zelo površno, češ, zakaj bi ku-

umetne joške, z enim politikom, ki mu je spodrsnilo v parlamentu, z enim kužkom, ki je kakal v sekret. V tej zmešnjavi je neke tudi moj komad in lahko le upam, da bo nekdo posvetil tri minute novi pesmi Jana Plestenjaka, da vidi, ali mu je sploh všeč.

PB: Obenem se je tudi nekoliko spremenil naš glasbeni okus. Ko si leta 2010 prejel viktorja popularnosti, so ta isti kipec v letih prej prejeli Siddharta in Neisha. Zadnja leta pa tega viktorja pobirajo Modrijani in Tjaša Žagar.

JP: S tem ni nič narobe. To sta nesporno popularna slovenska izvajalca.

PB: Modrijani so tudi tvoji gostje na valentinovem koncertu. Leta 2011 ste si delili oder za skladbo v poklon Lojzetu

Nagibam se – in vedno se bom – k slovenskim koreninam. In narodnozabavna glasba je ena od naših korenin. Modrijani so tudi sicer izvrstni glasbeniki, izvrstni inštrumentalisti. Kdor ne verjame, jih mora izkusiti v živo, da začuti pulz, ker te ravno tako ponesejo, da gruvaš.

Slaku. Si se začel nagibati k narodnozabavni publiki?

JP: Ne. Nagibam se – in vedno se bom – k slovenskim koreninam. In narodnozabavna glasba je ena od naših korenin. Modrijani so tudi sicer izvrstni glasbeniki, izvrstni inštrumentalisti. Kdor ne verjame, jih mora izkusiti v živo, da začuti pulz, ker te ravno tako ponesejo, da gruvaš. Zadnjič sem bil recimo na oddaji Slovenski pozdrav in po tej oddaji so mladi fantje, ki se imenujejo Poskočni muzikantje – stari so okoli 23 ali

24 let – za šankom prijeli inštrumente in začeli žgati narodnozabavno glasbo s takšnim žarom, da sem se kar naježil. Isti naboj je, isti žar. Saj vem, da Slovenec bi potem rekel, da Trubači so etno umetnost, naši narodnozabavni glasbeniki pa kmetje.

PB: Torej v sodelovanju z Modrijani ni nič oportunističnega?

JP: Mislim, da gre za obojestransko sožitje, oboji si na ta način širimo publiko, čeprav mislim, da sploh nimamo tako različne publike.

PB: Je to še en izraz tvojega odrasčanja?

JP: Odrasel sem v tem, da nisem obremenjen. Meni so Modrijani v svojem formatu vrhunski, so vrhunski glasbeniki, vrhunsko pojejo in temu ne moremo oporekati. Slovenija je lahko samo vesela, da ima takšno skupino. Bolj vesela kot to, da ima kakšnega muzikanta, ki skuša biti slaba kopija fanka, bluza ali r&bja. To se mi zdi patetično. Ker kaj imava midva z r&bjem, ko sediva v tej fletni restavraciji, pije slovensko vino in gledava morje? Saj jaz poslušam r&b, ampak kaj imava s tem žanrom? Kaj imava s house glasbo? Lahko nama je to všeč, ne moreva pa te glasbe ponoviti z isto liriko. Ker je nimava v sebi.

PB: Ne bi mogli nekaj podobnega trditi tudi za italijanski pop, ki je zelo blizu tvoji ustvarjalni formi?

JP: Italija je le tu zraven. Od naju zdajle par deset kilometrov stran. Večina ljudi tu na Primorskem govori italijansko. Ker od kod lahko črpamo mi? Z zahoda, iz Italije, *canzono*, z juga balkanski vpliv, s severa oberkrainer glasbo, z vzhoda kakšne ciganske vplive in na koncu iz lastne ljudske pesmi. To je zame testo, iz katerega lahko pečem. Vse drugo pa je dobro poznati. Ko sem bil star 12 let, mi je mama dala slovar tujk Franca Verbinca in v knjigo napisala: »Ljubi Jan, naj ti bodo tujke znanke, a ne spremljevalke.« Razumeš? Jaz znam zaigrati bluz, vem, kaj je r&b, ampak izhajam iz sebe. Ne želim biti slaba kopija.

PB: Zanimivo. Kot glasbeni laik bi pomislil, da je celotna glasbena stvaritev odvisna zgolj od glasbenikove kvalitete.

JP: Spomnim se, ko sem študiral na Berkleeju in smo imeli uro polke in je najboljši učenec v razredu, tisti, ki so razbijali vse, kar je bilo treba zaigrati, niso mogli zaigrati. Niso mogli, ker je niso imeli v sebi. Ne vem, zakaj hočemo stalno biti takšni, kot so drugi. Že politiki mi grejo na kurac, ko govorijo, da se moramo zgledovati po Zahodu, po razvitih, po Angliji, po Nemčiji. Se pravi, da naj se zgledujemo po ljudeh, ki so vse, kar imajo, pokradli po kolonijah, poklali ljudi, agresivno delovali na druge nacije. To žal ne more biti moj vzgled.

PB: V videospotu za še svežo skladbo Prelepa za poraz si nastopil v vlogi župnika. Glede na tvoj slog življenja ti to verjetno ni bilo enostavno?

JP: Bil je zelo težko. Seveda sem se v to vlogo iz spoštovanja do poklica in vernikov zelo poglobil, ampak je bilo težko, ker sem se zavedal, da ne morem delati popolnoma istih gibov, da ne morem izžarevati iste emocije kot Jan Plestenjak, pevec. Da moram izžarevati drugačno energijo. Nisem bil najbolj sproščen. Mislim pa, da sem na koncu v redu speljal. [smeh]

PB: Če se ne motim, si veren?

JP: Ne v tradicionalnem smislu. Zame je Bog zavedanje, da smo vsi eno, narava, veselje, ljudje, živali – in da je vsako le majhen košček vsega tega.

PB: Komu bi se potem najprej zahvalil, če bi spet prejel kakšno glasbeno nagrado?

JP: Zahvalim se lahko samo publiki, nikomur drugemu.

PB: Kaj pa mami?

JP: No, to sem še hotel reči, ker v moji karijeri je bila mama edini človek, ki me je znala intelektualno in mogoče tudi do neke mere emocionalno usmerjati, utiriti v pravo pot. Tudi sama je prehodila težko pot do potrditve, obenem pa je za seboj vedno imela zvesto publiko. Je pa zanimivo, da so recimo vsi hoteli slike Dore Plestenjak, v Leksi-konu slovenskih slikarjev pa ne obstaja.

PB: Kako se je pa to lahko zgodilo?

JP: Ni razlage. Ali mogoče obstaja razlaga, da je pri mojih 12 razprodanih dvorah s Simfoničnim orkestrom – poudarek, dvorah – naslednje leto za največji dogodek izbran koncert enega benda v Križankah? Kako si to razlagaš? Glejte, moja mama ima doma dve pismi. Prvo je od Andreje Rihter, ministrice za kulturo, v katerem piše, da njena umetnost nima posebnega pomena v slovenskem prostoru. V drugem pismu pa je rokopis princa Charlesa, v katerem piše, da občuduje njene akvarele, da jo spoštuje kot umetnico, spodaj pa je njegov podpis s kraljevim grbom. Je lahko še bolj plastično? [smeh] Še enkrat – v Sloveniji se uspeha ne odpušča.

PB: Zdi se, da o tebi težko govorimo brez navezovanja na tvojo mamo.

JP: Ah, vedno sem poslušal mama, mama, mama, ampak sem si ogromno prigaral sam. To se rado spregleda. Se kar bojim imeti otroka, ker sem še veliko bolj znan kot moja mama in si nočem niti predstavljati, kaj bi moral moj otrok prestajati, če bi imel kakšen talent in bi nekaj dosegel. Kako bi ga ubijali.

PB: Kaj pa zahvala vsem ženskam, ki so te pripeljale do navdihov za toliko romantičnih pesmi?

JP: Saj me niso. Do pesmi me pripelje življenje. Moja muza so odprte oči, empatija do situacij v življenju in drugih umetnosti. To me stimulira. Včasih poslušam kakšno pesem, ki me ponese in si jo potem zavrtim tudi tridesetkrat zapored, vse dokler me ne pripelje v ustvarjalno, skorajda meditativno stanje. Pri pisanju pesmi me je vedno vodilo življenje. Če mi recimo zdaj poveš neko svojo osebno zgodbo – mogoče imaš kakšno jeba, mogoče si zaljubljen, karkoli – in če se bom vživel in bom zgodbo začutil, bo morda to zame inspiracija, ker se me bo ravno tako dotaknila, kot če bi bila moja zgodba.

PB: Vendarle so verjetno tudi pesmi, ki si jih posvetil kakšnemu dekletu?

JP: So, ampak jih je zelo malo. In če sem čisto iskren, niso niti med mojimi boljšimi skladbami.

PB: Ko se pogovarjava o dekletih, bi bilo skorajda nehigienično, če te ne bi vpra-

šal – s Tino Gaber sta zdaj torej uradno spet par?

JP: [smeh] Kako lepo si postlal to vprašanje. Ja, s Tino se druživa. Je lepo. To je prvič, da povem, ampak moraš mi priseči, da to ne bo naslov. [smeh] Ker drugim medijem bi rekel, da jim ne dam odgovora za naslov.

[Ja, s Tino se druživa. Je lepo. To je prvič, da povem, ampak moraš mi priseči, da to ne bo naslov. Ker drugim medijem bi rekel, da jim ne dam odgovora za naslov.]

[smeh] Tina je super, ima super srček, ima lepo energijo. Verjamem, da z mano ni lahko biti, ta neprestani pritisk okolice. Mediji si včasih tudi kaj izmislijo, in če nisi vajen takšnega pritiska, lahko to jemlješ preveč resno. Jaz se takšnim zgodbicam smejim, moja družina se smeji, ker so tega vajeni, za koga drugega pa to ni hec.

PB: Vedno, ko pride v tvoje življenje novo dekle, se začne ugibati, kdaj bo poroka, kdaj bo otrok. Po tabeli pričakovanih postopkov v razmerju.

JP: Joj, nočem odnosa spreminjati v d. o. o. Ne mi s korporacijo uničevati družine, prosim, naj vsaj to pustijo pri miru. Vsaj tega naj ne zapacajo. Saj niti ne vem, kako mladi danes funkcionirajo v ljubezni, ker so cele dneve v službah in totalno preobremenjeni. Kdo skuha kosilo? Kdaj so skupaj? Oprosti, jaz sem pri tej tematiki blazno staromoden.

PB: Če bi bil staromoden, bi verjetno že kar nekaj let imel družino.

JP: Bi imel, če bi razmišljal korporativno. Jaz pa hočem, da je otrok plod največje ljubezni, da so moja družina osebe, s katerimi delim srečo, uspeh, vse.

PB: Nepričakovano, glede na to, da ti moški zavidajo predvsem nešteto lepotic, ki si jih imel.

JP: Res je bilo ogromno punc, ampak jaz na to nisem ponosen. Jaz se s tem ne hvalim. To je del mojega življenja, to je del mojih izkušenj, za ene stvari je bilo dobro, za druge slabo. Na koncu, po vseh teh puncah, tako ali tako spoznaš, da se le energetske prazniš, da so to samo neki šusi droge, ki enkrat popustijo in je potem še veliko slabše.

PB: Ena zanimivejših žensk iz tvojega romantičnega življenja je zagotovo bila Ivana Spagna, italijanska zvezdnica, s katero si imel precej resno zvezo. Takrat si imeli celo ponudbo, da se preseliš k njej v Milano.

JP: Bila je zelo resna zveza, ona si je tudi želela otroka, ampak jaz sem se takrat malo usral. Star sem bil 26 let, ona 42. Tistokrat je potem že udarila ven ta moja konservativnost, ker sem bil prepričan, da mora moški skrbeti za žensko. Jaz pa bi se tam v Milanu moral lepiti na njo, ker v Italiji nisem imel

kariere, nisem znal jezika, bil bi popolnoma odvisen od nje, in se mi je zdelo, da s tem ne bi bil več pravi moški. Jaz še vedno verjamem v te vloge, čeprav vem, da hoče današnji čas moškemu odrezati ud in ga prilepiti na žensko. Pa ne vem zakaj, ker smo toliko boljši v svojih običajnih vlogah. [smeh]

Seveda podpiram, da ima ženska kariero, da je samostojna, da je ena, ampak takoj, ko je z moškim, mi je pa obenem fino, da zna v tem uživati, se predati njegovemu zavetju in razvajanju, tudi če je super uspešna.

PB: Kje sta se z Ivano spoznala?

JP: Na stoti oddaji Zooma. Bilo je v dvorani Tabor. Tam sva se prvič spoznala, potem pa sem ji poslal neko pismo ali CD in so menedžerji preprečili, da bi to do nje prišlo in ji tega niso izročili. Nato sva se kakšno leto zatem čisto po naključju ponovno srečala. In takrat sva bila potem skupaj eno leto, pa vmes pavza in zatem spet pol leta. Precej filmska zgodba.

PB: Si sploh kdaj kateremu dekletu rekel ne?

JP: Pri dekletih sem se vedno prepustil toku. Samo enkrat se spomnim, da je bilo drugače. Bil sem na obisku pri prijateljih, solastnikih CNN-a, v Los Angelesu. Ko sem se vračal, sem na letališču videl zelo lepo punco, neko voditeljico, ki je bila tam s snemalcem. Videl sem jo od daleč in si takoj rekel, kako lepa je. Ampak sem šel naprej, na svoj izhod za Benetke, ki je bil tako ali tako dva kilometra stran na tistem gigantskem letališču. V čakalnici pred vkrcanjem v letalo je kakšnih 200 ali 300 plastičnih stolov. Jaz sedim tam, edini, in čakam. Potem pa vidim, da po hodniku prihaja neka ženska – in je bila prav tiista voditeljica. Pride in se usede tik ob mene, pri vseh tistih praznih stoli. Začne me spraševati, ali sem Italijan in začenja pogovor, češ da dela dokumentarec o Benetkah, bla, bla. V moji glavi pa se je samo vrtelo: »Okej, za punco sem se vozil v Milano, vozil sem se v London, v jebeni Los Angeles se pa ne bom vozil!« [smeh] In se nisem prepustil toku.

PB: Koliko deklet pa je imelo čast spoznati mamo?

JP: Ne prav veliko. Je nisem hotel obremenjevati s tem.

PB: Nisi je hotel obremenjevati z dekleti ali s celotnim življenjem v slogu seksa, drog in rokenrola?

JP: Razen drog sem imel res pravo rokenrol življenje, vse, kar si lahko predstavljaš pod to oznako. Ampak če tega ne bi živel, ne bi bil dober pevec, ne bil znal interpretirati pesmi,

po odru se ne bi gibal tako suvereno. Četudi me je to emocionalno izpraznilo.

PB: Človek bi pomislil, da je ravno nasprotno.

JP: Ko enkrat doživiš koncert, na katerem pet tisoč ali pa celo deset tisoč ljudi s teboj poje tvoje pesmi, ko doživiš vse te ženske, ker sem se res lahko izmišljeval, kolikor sem se hotel, ko vse to izkusiš in redno doživljaš vse te močne adrenalinske impulze, izgubiš čut, da je lahko majhna, enostavna stvar še močnejša. In tega se zdaj zadnjih par let učim, ker si očitam, da sem to izgubil.

PB: Bono iz skupine U2 je nekoč rekel, da je problem, ko enkrat 20 tisoč ljudi poje tvoje pesmi, ker takšnega občutka v življenju ne moreš nikjer replicirati.

JP: To je res izjemen občutek. To je neverjeten impulz. Jaz se zdaj že počasi zavedam, da to ni najbolj pomembno, nisem pa dovolj moder, da bi me lahko na tak način prišla tudi kakšna druga stvar. Ker to resnično zahteva modrost. Živeti s tem je neke vrste prekletstvo, čeprav ljudje radi rečejo, zakaj hudiča so znani depresivni, saj imajo denar, saj imajo vse.

PB: Si eden redkih pravih zvezdnikov pri nas. V trgovini te ne moremo srečati, mnoge druge znane Slovence pa lahko.

JP: V trgovino pač ne hodim. Ti povem, zakaj ne. Devet let je že od tega, ko sem šel zadnjič v življenju sam po nakupih v neko veleblagovnico. Kot normalen človek sem šel in kupil normalne stvari. Naslednji dan pa mi je neka ženska v Kaneli zdrdrala, katere hrenovke sem kupil, kateri sir in kateri jogurt. To me je tako zjebalo, da sem se odločil, da se tega ne grem več. Ker me preprosto moti, da mi nekdo vedno gleda v košaro. Ampak takšna je zdaj moja realnost. To ni samo v trgovinah. Pridem recimo na pregled k zdravniku, pa pridejo sestre, da se slikamo, pa pride še ena zdravnica, ki bi se tudi slikala in se zafrkavamo in vsi smo veseli, ker jaz to rad naredim – ampak potem moram kar sam vprašati, ali bi lahko zdaj počasi imel zdravniški pregled. Ljudje si težko predstavljajo, da so znani ljudje včasih prav tako bolni. [smeh] Ampak ne razumi to kot jamranje, ker ne želim, da tako izpade. Izredno sem hvaležen za vse, kar imam. Moji problemi so tako nepomembni v primerjavi z velikimi problemi. Nimam razloga za nejevoljo. Samo hvala lahko rečem, da je tako.

PB: Tvoja podoba je pomemben del tvoje celotne glasbene pojavnosti, mogoče tudi življenja, ki ga živiš. Se zato kaj bojiš staranja?

JP: Pri štiridesetih sem prvič dobil občutek, da nisem nesmrten. Pa ne mislim na telesnem nivoju, ampak da sem se začel spraševati, ali sem dovolj naredil, ali dovolj znam, ali sem v teh letih dovolj dober. Postavljam si vprašanja o tem, kje je smisel –

a je smisel, da imam polne dvorane in pesmi, ki so hiti, ali pa, da imam otroka, ki ga učim, kaj je življenje. Ta vprašanja so se začela pojavljati, ko sem začutil, da nisem nesmrten. Ker tja do sredine tridesetih imaš občutek, da konca ni.

PB: Pa že imaš odgovore na ta vprašanja?

JP: Imam odgovore v teoriji, ne znam pa jih realizirati v praksi. Ker mislim, da je žalostno, da si polnim ego z uspešnostjo v glasbi.

PB: V glasbi dober in v njej uživaš, zakaj ne bi smela biti tvoj pogon in smisel?

JP: Pravim, da imamo vsi na svetu isto velik ego, samo polnimo si ga z različnimi stvarmi. In celo mislim, da lahko isti človek spremeni vsebino, s katero si polni ego. Spremeni si vrednostni sistem. In to bi tudi jaz rad spremenil. Ker se že 25 let vrtim z istimi vsebinami.

PB: Kakšne vsebine si potemtako želiš?

JP: Da se mi zdi frajersko, ko se na deževen dan sprehodim do obale in se nadiham morja, potem pa se sprehodim nazaj do hiše in si naredim jajce na oko. In da mi je to dovolj. Nočem, da je ta scenarij moj izhod v sili, to hočem narediti zdaj, ko imam polne dvorane. Ker včasih se boriš do neke točke in potem ugotoviš, da si se boril za napačno stvar. To je dobra pot do depresije, ko imaš nenadno realizacijo, da je bistvo, ki si ga iskal, pravzaprav čisto drugje.

PB: Te je mučila depresija?

JP: Ne, sem pa pred časom imel malce težav z anksioznostjo. Popolnoma brez razloga. Ampak se mi ni odražalo na način, da nisem imel volje za delo, pri meni se je to pokazalo na telesu. Imel sem vročino. Na koncu sem ugotovil, da je šlo za prekurjenost.

PB: Mogoče spremembe vsebine po svoji iščeš v gostinstvu. Ta tvoja poslovna pot se je začela s Playo na obali, ki pa je zdaj ni več. Kako se je pletla ta zgodba?

JP: Z Boštjanom Menartom sva nekega dne hodila po Portorožu in je padla ideja, da bi bilo fino imeti lokalček ob morju. Tako je nastala Playa. Pet let smo jo imeli, potem pa je občina vzela dovoljenje. V bistvu še danes ne vem zakaj. In so lokal zradirali s tlemi. Zdaj tam ni nič. Jaz sem pred tem občini celo ponudil, da plačam izgradnjo WC-jev, ki bi bili za goste Playe in za goste plaže, ker tam ni bilo nobenih sanitarij. Rekel sem jim, naj narišejo, kakšne WC-je želijo imeti, naj dobijo dovoljenje za gradnjo, jaz pa jih bo financiral in poklonil občini Piran. Ampak niso nič naredili. Pa sem to hotel storiti popolnoma brez obvez, ker jaz pa res nimam nobenih političnih ambicij. [smeh] Ko so vseeno vzeli dovoljenje za Playo, sem bil tako užaljen, da nisem niti vprašal zakaj.

PB: Playo si potem oživel v Ljubljani in pred nekaj leti z Boštjanom Menartom odprl še restavracijo Soba 102.

JP: Z Jožetom Mermalom [predsednik uprave BTC] sva dobra prijatelja in nas je povabil v BTC, ker se je tam odprla priložnost za lokal pri Emporiumu. Takrat so vsi govorili, kako neatraktivna je ta lokacija, da tam ne bo nič delovalo, pa je vseeno nastal uspešen lokal. In Playa je tam dobičkonosna še danes. Po nekih šestih, sedmih letih pa je Boštjanu prišlo na uho, da je na voljo legendarni prostor Daj-Dama v centru Ljubljane. Tam je bila prva samopostrežna restavracija na ozemlju Jugoslavije, odprla se je v začetku tridesetih. Vzela sva jo v najem, ker sva sanjala, da bi lahko odprla restavracijo in tako ohranila tradicijo tega prostora. Poklon tradiciji je zdaj v tem lokalu tudi preko fotografij Staneta Jerka, ki visijo na stenah. To so fotografije iz obdobja po drugi svetovni vojni, ki so obenem tudi poklon slovenski glasbi. Samo glede imena nismo vedeli, kaj bi, pa sem predlagal, da zakaj ne bi bila Soba 102, ker me tako ali tako vsi vedno sprašujejo, kje je ta soba 102.

PB: Ti ta posel ugaja?

JP: Ta posel je tudi nekakšna ustvarjalnost. Lokal ima publiko, ravno tako, kot jo ima izvajalec. In ravno tako podajaš zgodbo. Le da je tu večja odgovornost, ker je več zaposlenih in mora vsak paziti, da poda svoj maksimum. Na odru sem samo jaz in moj bend. Tam natančno vem, kaj bodo ljudje dobili, v restavraciji pa te kontrole nimam. Zato je to velik izziv. Ko se odloča, kako bo videti krožnik, ki pride pred gosta, pa je tako, kot ko se piše pesem.

PB: Z Boštjanom Menartom sta se torej zelo dobro ujela kot poslovna partnerja in prijatelja.

JP: Midva bi lahko funkcionirala tudi brez pogodb, ker si popolnoma zaupava. Seveda jih podpiševa, ker zakon tako zahteva. Je pa Boštjan zagotovo eden mojih najbližjih prijateljev. Od njega se neprestano učim o poslovnem svetu, on pa se od mene uči rokenrol življenja. [smeh] Ker tudi to je pomembno.

PB: Potem si vendarle zaupljiva oseba.

To je običajno nevarna značilnost za tiste, ki živite na očeh javnosti.

JP: Najprej, moja prednostna napaka je, da sem zelo odprt. Vse povem. V glasbi sem kot avtor popolnoma iskren, zato me ljudje, ki hodijo na moje koncerte, zelo dobro poznajo. Pri meni ni treba igrati nobenih iger. Jih pa zato velikokrat dobim po nosu, ker pač bleknem. Sem apolitičen, nobeni politični opciji nisem ničesar dolžan. Včasih dam kakšno izjavo in mi rečejo, da sem desničar, spet drugič mi govorijo, da sem levičar. Meni je vseeno. Meni se jebe. Delam svojo glasbo, dolžan sem samo spoštovanje moji publiki. In samemu sebi. Ker kdor ne spoštuje sebe, tudi drugih ne more. In če bi spoštovali sami sebe, bi imeli veliko manj težav. Spoštovanje reši 99 odstotkov vseh stvari na svetu. 🙌

teden

z Juretom Godlerjem

Tako se je v resnici zgodilo.

V četrtek ob 22:40.

www.planet.si

FORD FOCUS RS

TEKST SEBASTJAN PLEVNJAK FOTO SAŠA KAPETANOVIČ, TOVARNA

HITRO & POČEZ!

Fordov novi focus RS ima tudi stikalo za izbiro
voznih programov, med katerimi lahko voznik
izbere tudi program drift. Za drsenje –
skozi ovinke ali pa kar tako, za zabavo.

2,3-litrski
turbobencinski
ecoboost
ponuja
okroglih 350
'konj' oziroma
največ v
kateremkoli
RS-u doslej.

Poleg pogona je novi focus RS prvi RS, ki ponuja izbiro načina vožnje, vozniku pa je za hitrejše speljevanje z mesta na voljo tudi nadzor speljevanja.

Tudi focus RS se ponaša z oznako globalnega avtomobila, kar pomeni, da bo na kateremkoli od 42 svetovnih trgov, kjer bo focus RS sprva naprodaj, kupec dobil povsem enak avtomobil. Za ves svet ga izdelujejo v Fordovi nemški tovarni v Saarlouisu, le motorji prihajajo iz španske Valencie. Osnovna sestava motorja je enaka tisti iz forda mustanga, novo dvojno turbopuhalo, 'fine' nastavitve in obdelava pa prinesejo še dodatnih 36 'konj', ki jih je skupaj 350 'konj', kar je največ v kateremkoli RS-u doslej.

Se pa Španci ne ukvarjajo le z močjo, ampak tudi z zvokom motorja. Zato pri vsakem, ki zapusti njihove proizvodnje trakove, ob standardni kontroli preverijo tudi njegov zvok. Da se brezpogojne zlije z unikatnim izpušnim

TEHNIČNI PODATKI

turbobencinski, 4-valjni, neposredni vbrizg

2261 cm³

257/350 kW/KM pri 6000 vrtljajih

266 km/h največja hitrost

4,7 s do 100 km/h

7,7 l porabe na 100 km

175 CO₂ g/km

sistemom in izbranimi voznimi programi. V normalnem voznem programu namreč zvočnih dodatkov ni, a pri katerikoli drugem programu se ob nenadnem spuščanju pedala za plin iz izpušnega sistema zasliši glasno pokanje, ki na daleč opozarja, da ne gre za običajni avtomobil.

To focus RS seveda ni, saj že z zunanjo podobo nakazuje, da gre za čistokrvnega športnika. In to navkljub temu, da so imeli Fordovi inženirji v mislih tudi vsakdanjo rabo. Kompromis je viden v notranjosti, ki je manj dirkaška in precej bolj podobna običajnim focusom. Dirkaško dušo izdajajo zgolj športni volanski obroč in sedeži. Ti so že v osnovni različici odlični, za doplačilo pa si je mogoče izbrati tudi povsem školjkaste, seveda z Recarovim podpisom.

Bistvena novost v novem focusu RS je seveda pogon. Tristo petdeset 'konj' je v celoti z zgolj prednjim pogonom težko spraviti na podlago, zato so Fordovi strokovnjaki razvili nov štirikolesni pogon, ki so ga obogatili z dvema elektronsko nadzorovanima sklopka na vsaki osi. Med običajno vožnjo je v prid manjši porabi goriva pogon speljan le k prednjemu kolesnemu paru, pri dinamični vožnji pa se lahko do 70 odstotkov pogona usmeri k zadnjemu kolesnemu paru. Pri slednjem nato sklopka na zadnji osi poskrbi, da se po potrebi ves navor lahko usmeri k levemu ali desnemu kolesu. To je seveda potrebno, kadar si voznik zaželi zabave in izbere program Drift. Prenos moči od levega zadnjega k desnemu zadnjemu kolesu se zgodi v picilih 0,06 sekunde.

Poleg pogona je novi focus RS prvi RS, ki ponuja izbiro načina vožnje (normal, sport, track in drift), vozniku pa je za hitrejše speljevanje z mesta na voljo tudi nadzor speljevanja oziroma launch control. Sočasno z izbranim načinom vožnje se prilagodijo štirikolesni pogon, trdota blažilnikov in volanskega obroča, odzivnost motorja in stabilnostnega sistema ESC ter seveda že omenjeni zvok iz izpušnega sistema.

Hkrati je mogoče, neodvisno od izbranega voznega programa, s stikalom na levi obvolanski ročici v hipu izbrati trše podvozje oziroma bolj togo nastavitve vzmeti (za približno 40 odstotkov). Za zaustav-

ljanje skrbijo učinkovite zavore, bojda najučinkovitejše v vseh RS-ih doslej. Pregrevanje preprečujejo številni zračni kanali, speljani iz prednje maske in celo iz spodnjih ročic kolesnih obes.

V prid boljši vožnji in predvsem legi avtomobila je focus RS opremljen s posebnimi Michelinovimi gumami, ki poleg običajne vožnje prenesejo tudi številne prečne sile pri drsenju oziroma driftnju.

In vožnja? Žal je na prvi preizkusni dan v Valencii deževalo, zato focusa RS nismo priganjali do skrajnih meja. Toda na odsekih, kjer je bilo dežja in vode manj, se je focus RS izkazal za pravega športnika. Usklajenost motorja, štirikolesnega pogona in šeststopenjskega ročnega menjalnika s prilagojeno kratkimi hodi prestavne ročice so na zavidljivi ravni, posledično je užitek v vožnji zagotovljen. A focus RS ni namenjen zgolj cestam, saj se ne boji niti zaprtih dirkališč. In Valencia ga ima (pa ne zgolj enega), focus RS pa se tudi na njem počuti kot doma. Med driftnjem ponuja obilo zabave, za drsenje pa sploh ne zahteva izurjenega voznika. Drugače je pri hitri vožnji po dirkališču. Treba je izbrati vozni program track, da podvozje otrdi, motor pa spozna, da mora dati vse od sebe. Zabava je zagotovljena, seveda pa je treba upoštevati vsaj zakone fizike. Dirkanje je morda videti enostavno, a ni. Je pa seveda precej lažje, če voznik sedi v tako dobrem avtomobilu, kot je ford focus RS.

BIG BROTHER

KANAL A
BIG BROTHER
VSAK VEČER

PRO PLUS, d.o.o., Kranjčeva 26, 1521 Ljubljana

SKRIVNOSTI IN LAŽI!

Vsi stanovalci letošnje hiše Big Brother imajo svoje skrivnosti in naredili bodo vse, da jih ohranijo zase. Pod voditeljsko taktirko Manje Plešnar se bodo pomerili v igri živcev, čustveni stabilnosti in krotenju hormonov. Poglejte sami, kako daleč bodo pripravljeni iti, da ohranijo svoje mesto v hiši. Big Brother na Kanalu A.

PASTI DRUŽABNIH OMREŽIJ

Zakaj se bojimo (po)starati?

V zadnjem času so se pripetili dogodki, ki so mi dali misliti. Zelo misliti. S prijatelji smo se udeležili koncerta znanega izvajalca, ki je razvnel množico. Sam dogodek mi ne bi dal popolnoma nikakršnega vpogleda v ljudi, če ne bi tam srečal nekaj posameznikov, ki jih poznam samo z družabnih omrežij.

Spomin me odnese v začetek virtualne debate, IRC-a. Skeniranje fotografij, številni jih niti niso imeli, sledili so bolj ali manj neposrečeni opisi sogovornikov na drugi strani žice. Z razvojem digitalnih fotoaparátov in seveda še toliko bolj mobilnih telefonov pa se je razmah fotografij povzpél v nebo oziroma še više. V tistih časih so dekleta z naslovnice doživljala kulturni status, biti misica, manekenka ali celo fotomodel je v očeh drugih vzbujalo občudovanje, pri marsikom tudi nevoščljivost.

Zgodilo se je ...

No, po nekem spletu naključij in povezovanju enih in drugih prijateljev jim je pred dolgi mi leti uspelo, da sem se zbondal z dekletom, ki sem jo navadno videl le na naslovnica oziroma v revijah. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da sem že dva dni pred tem bolj malo spal, da ne omenjam treme in potnih dlani. Zmenila sva se, da se dobiva na najbolj kulturnem ljubljanskem placu, kjer s(m)o se vedno srečevali, in sicer pred Namo. Z namenom dobrega vtisa sem seveda prihlačal že deset minut pred dogovorjeno uro. Oziram se naokoli, nikogar. Odbije ura, nikogar. Čez deset minut pokličem in dečvo pobaram, ali se ji slučajno ni kaj pripetilo. Rahlo užaljena pravi, da čaka že deset minut. Prišežem. Stala je le nekaj korakov stran od mene in upal bi staviti, da ne gre za isto osebo kot tisto iz revij. Brez ličil in 'boljšega profila' enostavno ni bila razpoznavna, verjetno pa sem takrat vanjo stremel s povešeno čeljustjo, ki je ravno podrsala po tleh, hkrati pa je bil pogled podoben tistemu, ko vam nekdo prisoli konkretno klobuto, vam pa se niti ne sanja zakaj.

Verjetno ni treba posebej poudarjati, da je takratni zmenek minil v rahlem razočaranju. Saj ne, da dečva ni bila prijetna, toda visoka pričakovanja, ki si jih ljudje postavimo, žal vedno vodijo v velika razočaranja. Nasploh so se mi po glavi pojale misli, da David Copperfield ni niti približno tako izvrsten čarovnik, kolikor so to lahko (odlični) fotografi, saj sem ves večer prebil v opazovanju in iskanju tistega profila, ki je krasil številne

naslovnice najpomembnejših slovenskih revij. Minilo je kar nekaj časa za famozno odkritje! Turobno vzdušje je seveda privedlo do rezultata, da je bila moja 'zamuda' prevelika ovira za nadaljnje druženje, sam pa sam z vsako novo pojavnostjo dekleta aplavdiral zgoraj omenjenim čarovnikom.

Kadar preletim družabna omrežja, skoraj ne opazim neprivlačnih ljudi. Vsi imajo bolj ali manj dodelane fotke, vsi so urejeni, vsi imajo (naučen) nasmešek na obrazu. Na žalost so ženstvenost in predvsem vizualno privlačnost pograbili še moški. Včasih se ne

Avtor članka Sebastian Horvat se je medosebnim odnosom in psihologiji osebnosti, predvsem na področju partnerskih odnosov, podrobno posvetil v v knjigi Ljubezen ali dandanašnja farsa.

morem načuditi moškim, ki se pred fotoaparatom nastavljajo v svojih 30 izvedbah, zraven si 12-krat popravijo frizuro, ugvantajo srajco, pogladijo obrvi ... Zgolj samo za selfie! Še več. Na številnih družabnih dogodkih se kar ne morem načuditi, da je ogromno moških, ki fotografa tudi po štirikrat prosijo, naj naredijo novo fotografijo, ker si na prvih treh niso dovolj všečni. Tega ne počno niti dekleta, pa naj bi skozi evolucijo ravno one bile tiste, ki morajo biti objekt naslade in pri katerih se popolnost išče na vsaki fotografiji. In seveda, vse te vizualne izdelke je treba deliti s prijatelji oziroma virtualnimi prijatelji. Svojo všečno zunanjo podobo moramo seveda podkrepiti s številom všečkov, ki nam jih podari okolica. Do tukaj je lahko vse lepo in prav ...

Družabna omrežja izhod v sili?

Toda ... Z razmahom družabnih omrežij se je začel nasluten razmah, na katerega je pomislil le redko kdo. Medtem ko so se nekoč ljudje poročili že pri 18, 20 letih, tisti, ki so lovili zadnji vlak, pa neke pri 25 letih, se zdi, da so danes tisti, ki se odločijo nataktni pristan svoji izbrani osebi, že krepko zajadrali v trideseta leta. Seveda razlog za takšno stanje kajpak ni v tem, da so bili nekoč bolj sreč-

ni, bolj veseli, da so prej našli sorodno dušo, temveč v tem, da so bili nekoč dobri dedci hitro oddani, dame, ki so poleg zunanosti premogle še kakšne delovne attribute, pa toliko prej. In ni ga hujšega zla za človeka, kot biti sam. Strah pred osamljenostjo je zagotovo največji človekov strah in prav gotovo tako močno čustvo, da so bili nekoč ljudje pripravljeni bistveno več potrpeti. **Po-Trpeti!** Ni čudno, da so moški tako pogosto polnili legendarne bare najboljšega sosesa, ob tem pa v nerazumljivem jeziku ogovarjali in nič kaj manj pogosto otipavali natakariče.

Današnje stanje

Splet ponuja vpogled v realno človekovo stanje. Družabnih omrežij imate že toliko, da ni vrag, da si ne boste izbrali 'sorodne' duše. Vsaj zdi se tako. Mnogo družabnih omrežij vam namreč ponuja kar sistematično kategoriziranje vašega idealnega partnerja. Celotno odključate lahko vse karakteristike, ki naj bi dve duši zliili z magnetno silo, ki je ne morejo odstrniti niti najmočnejši pravljčni junaki tipa Superman, Batman, Spiderman ... In glej ga zlomka, vaše priljubljeno družabno omrežje vam ponudi pet sanjskih oseb. Samo še preverite, katera podoba vam je vizualno najbolj privlačna, spregovorite nekaj besed in sanj-

ski princ/princesa vam ponuja vse tisto, kar ste si vedno želeli. Ima vse kljukice! In zago-tovo boste vsi poznali vzorec dvorjenja, ki je prisoten bolj kot laži in sprenevedanja v poli-tiki. Najprej se dogovorita za pijačo nekje v centru – samo poljub na koncu. Če je večina kljukic na mestu, si sledijo preostali zmenki, ki navadno vodijo v divje posteljne (in druge) aktivnosti, s tem pa se realno stanje dveh oseb za nekaj mesecev nekoliko zabriše, saj seks preprečuje vpogled v vsakega posameznika. Pa mine teden, mesec, leto ... stanje je porazno, kljukice sicer so, ampak kaj, ko poteka debata v stilu »kako si?«, »bo, pa ti?«, prepri pa so prisotni od jutra do večera. Kam je izginila tista sanjska ose-ba, čeravno je imela vse kljukice?

Je lepota prej kazen kot nagrada?

Večina se s takšnim naslovom seveda ne bo nikoli želela strinjati. Le kako, če pa je vaša sošolka v razredu samo s pogledom očarala razrednega piflarja, ki ji je hitel reševati do-mačo nalogo! Spomnim se svojih sošolk, ki so z nekoliko bebatim nasmeškom opravičevale svoje neznanje pri profesorjih in začuda pozitivno opravile (največkrat) ustni izpit. Zgodba je podobna tudi pri moških, ki so svoje zunanje attribute s pridom izkoriščali za lajšanje pasti, ki jih nastavlja življe-nje. Včasih se je zdelo že prav absurdno, kjer je imel razredni žigolo dve ali tri osebkke žen-skega spola, ki so skoraj padale v nezavest, samo da jih je ogovoril. Tako lepim ženskam kot moškim se je na družabnih omrežjih kar trlo všečkov. Zanimivo je, da so navadno takšni osebki objavljali domala vse. Kam gre na počitnice, s kom se je slikal, kaj je, kolk je hud/a #jakksvina, da je na VIP-prostoru v lokalnem klubu, kako fascinanten selfi je opravil kar v domači kopalnici, v ozadju pa so se sušile bele spodnjice ... Všečkov 50, 100, 200, 500! Na trenutke so se mi takšne persone prav zasmilile, ko so objavile novo fotko, vsehčkov pa je bilo zgolj 17. Tragedija! Kje sem ga polomila/-a? Saj res. Na foto-grafiji niso poudarjene prsi (v push-up) nadržku, tudi zadnjica ni slikana s pravega profila, da bi na lačne moške naredila vtis. Seveda moški (na žalost) pri vsem tem ne zaostajajo popolnoma nič. Nova srajčka, spedenana frizura, kačon v hlačah ...

Vsi popolni

Seveda dobra slika ne nastane brez uporabe najrazličnejših fotošopov in filtrov, ki skrijejo napake. Odstranijo mozolje, zakrijejo kakšen kilogram, povečajo pitona ... Vsi popolni! In tako je nastala zgodba, ki sem ji bil priča nedavno. Na zmenek sta se odpravila 'popol-na' punca in 'popoln' fant. Kar nekoliko ne-prijetno je bilo, da sem poznal tako enega kot drugega in vsak od njiju se mi je zaupal.

Moški je negodoval, da mu niti približno ni jasno, kam je dek-le skril odvečne kilograme na fotografijah, medtem ko je dek-le skrušeno ugotovilo, da si je organizirala zmenek z mo-žakarjem, ki ji je segel ravno do jošk. Obilo pričakovani, še mnogo več razočarani!

Odgovor

In zakaj bi bila zunanja lepota torej kazen? Odgovor je povezan tudi z naslovom članka. Ker smo zajadrali v smer bistvenosti zunanje podobe, je ukvarjanje z našo osebnostjo (največkrat) pomaknjeno na stranski tir. Nekje do 25., morda 30. leta še ohranjamo všečno zunanjo podobo, potem pa se (več-krat pri ženskah) lepota rapidno zmanjšuje. Predstavljajte si dek-le, ki je za (naučeni) nasmešek dobila, karkoli si je želela, zdaj pa mora skoraj metati kamne v nasprotni spol, da se kdo sploh še obrne za njo.

Slike ostanejo, lepota mine, čustvene razvaline pogoste

Takšno stanje najboljše oriše partija pokra, kjer zalučate 'all in'. Največkrat se zgodi, da izgubite! Enako je stanje z ljudmi, kjer je največji atribut zunanja podoba, oseb-nostne lastnosti in karakteristike pa so na stranskem tiru. Mnogo primerov je, ko de-kleta pri 35., 40. letu doživijo živčne zlome, občutek pa je enak, ko izgubite 'all in'.

Bodite zadovoljni s tem, kar vam je dala mati narava, to ponosno in urejeno nosite ter potrpežljivo (po)trpite, da srečate pravega ali pravo.

Seveda se bodo našli ljudje, ki bodo opo-rekali izjavi, saj je poudarek na zunanji lepoti prisoten skozi celotno zgodovino človeštva. Res je! Toda takrat se je dogajalo nekaj pov-sem drugega. Če je dek-le (ali moški) želelo stopiti v interakcijo z nasprotnim spolom, je to najlažje naredilo s telefonskim klicem, bistveno večkrat pa kar v neposredni ko-munikaciji, kjer ji/mu je dvoril nasprotni spol. Z nastankom družabnih omrežij se dogaja točno to. Medtem ko je takrat za lepim dek-le-tom na ulici lajalo pet moških, jih sedaj dnev-no zasipa 20 moških, ki želijo 'skupno prija-teljstvo'. Težava pri takšnih ljudeh je ravno to, da vedno trmasto vztrajajo pri svojem, saj se jim v življenju nikoli ni treba ničesar naučiti. Tudi medosebni odnosi so del učenja in posledično znanje, ki izboljša neko stanje.

Toda zakaj bi se kakorkoli želeli učiti in spoznavati, ko pa imate vsak dan obilico snubcev, pri katerem bo nekdo že ustrezal vašemu profilu popolnosti – če ne danes, pa jutri ali pojutrišnjem. Seveda se nato zač-ne igrati čustev, ko dek-le očarajo vedno mo-ški, ki s prvim vtisom predstavijo njej vsečne

lastnosti. Jah, prvi vtis, naj bi bil tako zelo pomemben, čeprav ga skoraj ni junaka, ki bi dejal, da je oseba tudi z drugim, tretjim, stotim vtisom še vedno predstavljala tako pomemben prvenstveni vtis.

Priročniki za osebnostno rast – navadno strel v koleno!

Po drugi strani pa z večanjem čustvenih raz-valin doživljamo nesluhen razmah priročnikov za osebnostno rast, ki so skoraj praviloma tudi bestsellerji. Prav osupljivo je, kako ljudje iščejo tisti sveti gral osebnostne sreče in za-dovoljstva, čeprav univerzalnega recepta se-veda ni. Vsaka sprememba akcije sproži dru-gačno reakcijo in potem jih ni malo, ki govori-jo, da so se stvari izboljšale, ker so prebrali duhovne knjige in sedaj vse razumejo. No, po nekaj mesecih večina skrušeno ugotovi, da se realno stanje ni kaj bistveno spremenilo. Še več, na trenutke je bistveno slabše. Zelo podobna zgodba je z dietami. Najbolj nenavadno je ravno to, da vsi tisti, ki že vse življenje stremijo k dietam, premorejo kar ne-kaj odvečnih kilogramov. Tisti, ki se bašejo 24/7, so običajno takšni, da se človek vpraša, ali se zaužita hrana sploh kje ustavi v telesu.

Tako bistven poudarek na zunanji lepoti dolgoročno ne prinaša čustvene razvaline. Če je vaš 'all in' zunanja lepota, potem ne gre pričakovati osebnostne rasti. Maloreč-

nje (angl. *small talk*) namreč ne sodi med la-stnosti, ki človekovo stanje izboljšuje, ampak jih navadno samo umakne na stran. Perver-znost človeka pa se kaže tudi v tem, da če ima kdo še večje težave kot mi, potem naše težave niti niso več tako zelo problematične.

In nikar se ne čudite, če boste na nekem dogodku spregledali svojega 'prijatelja' z družabnih omrežij. Filtri, fotošop, obdelava ... nas seveda predstavijo v drugačni luči, ampak ali je to res tisto, kar šteje, sploh še, če vemo, da velikim pričakovanjem sledijo še večja razočaranja! Na žalost je kratko-umje človeka poseglo ravno po tem. Lepi ljudje so naši vzorniki, želimo si biti podobni njim, rezultat, ko lepota mine, pa je takšen, da tega ne bi privoščili niti najhujšemu so-vražniku ... če le imate vpogled v posamez-nikovo osebnost in njegove strahove.

Zatorej: bodite zadovoljni s tem, kar vam je dala mati narava, to ponosno in urejeno nosite ter potrpežljivo (po)trpite, da srečate pravega ali pravo. Za to pa socialna omrežja niso dovolj, treba je iti v življenje, v neposre-dni človeški stik. 📌

VSI ČLANKI, KI SI JIH PREBRAL

(in vsi, pri katerih si se pretvarjal, da bereš)

*Dostop do celotne zbirke ameriških Playbojev,
od prve do zadnje številke, samo na iPlayboy.*

30-dnevni brezplačni dostop: playboy.com/free30

iPLAYBOY

www.iPlayboy.com

LAURA KAISER

FOTO JEFF FORD

nujna pomoč

Ste se ob pogledu na fotografije lepe Laure zalotili sredi fantaziranja, da bi vas malo pretipala? Potem naj vam namignemo, da vaše sanje niso utopija. Gospodična Kaiser iz Memmeringna na Bavarskem je našla svoje poslanstvo: željo po pomoči sočloveku uspešno udejanja kot medicinska sestra.

In če se sprašujete še to, kako je Playboyu uspelo Lauro pripraviti do dejavnosti, v katero sama napeljuje svoje paciente, je odgovor humor. Playbojev fotograf Jeff Ford je Lauro, baje trdno odločeno, da se za Playboy ne sleče preveč, že v prvi minuti poznanstva tako nasmejal, da so nastale ene najbolj slečenih fotografij v zgodovini kulturne revije. »Moški z dobrim smislom za humor me v trenutku razoroži,« svojo sproščenost zagovarja prelestna črnolaska, a dodaja: »Žal humor ne zadostuje, če moški zanemari svoje bicepse. Rada imam duhovite in natrenirane moške.« Dvaindvajsetletnica je namreč zaprisežena športnica. Njena postava ni padla z neba, zanjo trdo dela, a bistveno je, da v tem neizmerno uživa. Užitek je še toliko večji, če v fitnesu ni sama. »Z nekaj spogledovanja čas v telovadnici teče bistveno hitreje,« pravi Laura in fitnes se nam nena-doma zasveti v čisto novi luči.

Sprašujemo se sicer, kako drastično so se napolnile čakalnice v zdravstvenem domu, odkar je Laura dvignila pritisk vsem zdravim moškim v njenem mestu. »Zadnje čase res razsaja kup virusov. Morali smo optimizirati delo in vsako obravnavo skrajšali na minimum, da lahko pridejo vsi na vrsto,« se pošali Laura. In kako bi trpečemu moškemu pomagala v zavetju svojega doma? »Skuhala bi mu dobro večerjo, oblekla čipkasto spodnje perilo in v nujnih primerih tudi zaplesala striptiz.« Laura, nekam slabo se počutimo ...

»To mi je pa všeč, gospodična. Publika je videla že dovolj golobov iz rokava.«

Miss aprila

Laura Kaiser

LAURA KAISER

21. september 1992
Memmingen na Bavarskem
170 cm ■ 51 kg ■ 87-60-90

Želja:

Rada bi uživala in se razvijala v svojem poklicu. Obožujem svoje delo!

Privlačijo me:

Močni moški, tako v glavi kot v telesu. Šport mi pomeni izjemno veliko, zato ob sebi potrebujem aktivnega moškega.

Moja velika strast:

Šoping in hrana. Ne nujno v tem zaporedju, a recimo, da se po napornem šopingu s prijateljicami prileže velik sočen zrezek.

Moj največji strah:

Pajki! Ne gre za navaden strah, ampak pravo fobijo. Nekateri pravijo, da pajki prinašajo srečo. No, meni samo dvignejo adrenalin.

Najlepše sanje:

Dober mož in dva otroka - najprej si želim fantka in nato še punčko. Družina mi ogromno pomeni.

Moj hobi:

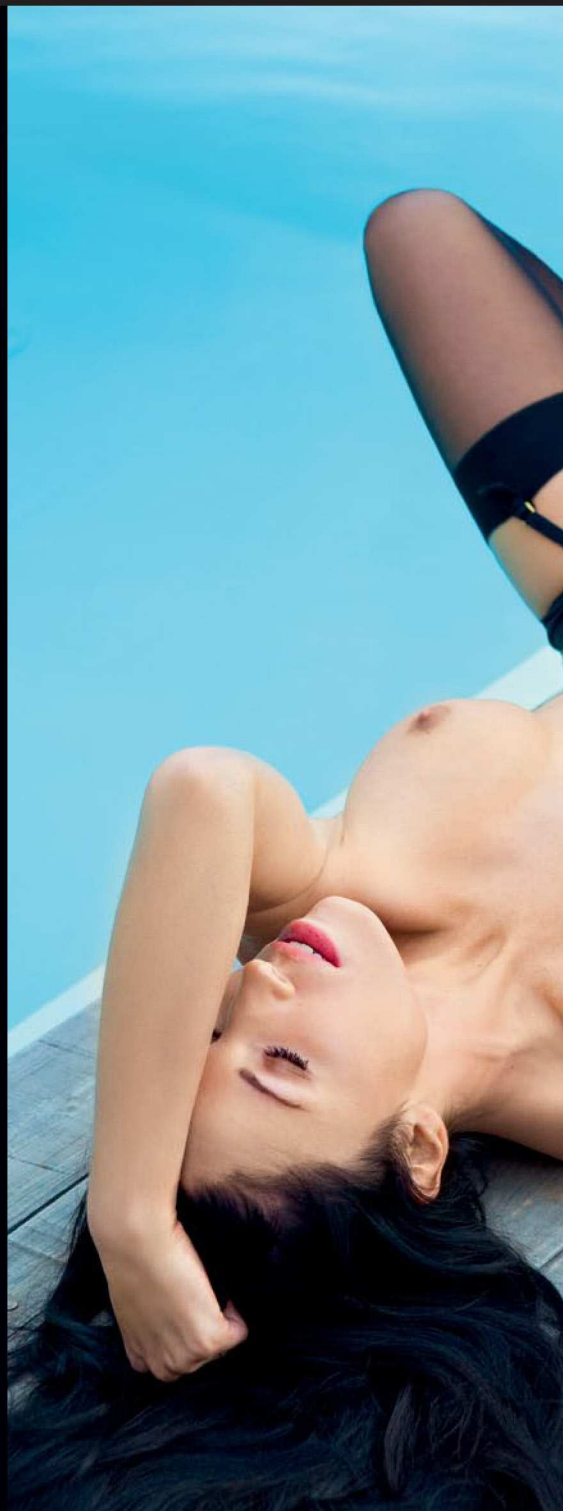
Potenje v telovadnici, petkrat na teden, brez izgovorov in izjem.

Kje me lahko srečate:

V GSG gimnastičnem studiu in v baru Neumann's za telovadnico.

Moje sporočilo:

Imejte se radi!

PLAYBOY

Varieté

Takoj ko Janez ustavi pred semaforjem, mu na okno potrka Ciganka.

»Daj, dobri gospodin, en evro za dete.«

Janez ji da en evro in zapre okno.

Ciganka zopet trka na okno.

Janez: »Pa kaj hočeš zdaj?!«

Ciganka: »Pa evo ti dete.«

Srečnej uлови zlato ribico in kot vedno ...

»Izpusti me in izpolnila ti bom tri želje!« reče ribica.

»Glej, ničesar ne potrebujem: imam hišo, vikend na morju,

avtomobile, koč v gorah, jahto, denarja ... lovim samo iz užitka.«

»Prosim te, izpusti me, izpolnila ti bom kakršnokoli željo!«

»Ko že ne daš miru,« reče srečnej, »moja želja je, da moja

žena in jaz od tega trenutka vedno hkrati doživiva orgazem.«

In izpusti ribico.

»Izpolnjeno!« reče ribica in odplava.

Srečnej pobere ribiški pribor, ga pospravi v avtomobil in se veselo odpelje domov – in med potjo mu dvakrat pride.

Pri nedeljski maši žena klofne moža.

»Zakaj pa to?!« vpraša on.

»Zato, ker si me pogledal, ko si molil: »Reši nas vsega hudega.«

Zvečer se mož in žena odpravita v posteljo. Mož začne božati ženinogo nogo in nežno vpraša:

»Draga, a bova malo ...«

»Dragi moj, oprosti, ampak jutri imam pregled pri ginekologu, pa bi rada ostala sveža in čista!«

Mož se vidno razočaran obrne na drugo stran in molči. A ne mine dolgo časa, ko se ponovno obrne k njej in vpraša:

»Pri zobozdravniku pa nisi naročena?«

Moški pogovor

»Včeraj gledam pornič in si ga mečem na roko, pa pride žena domov, se razvname in mi ga potegne do konca.«

»Zavidam ti, kakšna carica je tvoja žena!«

Ženski pogovor

»Včeraj pridem domov in vidim moža, kako masturbira.

Hitro stopim do njega in mu ga pofafam do konca.«

»Prav si storila. Bolje to, kot da ti umaže sedežno!«

Profesor študentu: »E moj dragi študent, nič ne veste, preveč gledate za ženskami in premalo se posvečate matematiki. Ko bi vsaj vedeli obrazložiti pojem višja matematika!«

Študent profesorju: »To je, to je, to je ..., ko iz neznanke koren potegneš!«

»Ati, ati, kako sem prišel na svet?«

»Jaaa ... veš, štoklja te je prinesla.«

»Uuuu, ati, kwa ti nisi vse pojebu!«

Vpraša mož ženo:

»Draga, zakaj mi nikoli ne poveš, ko doživiš orgazem?«

»Ker nisi nikdar tu, ko se to zgodi, dragi.«

Lepa ženska se potoži zdravniku:

»Doktor, takoj ko ležem, že zaspi. A je to kaj resnega?«

»Ni, samo moža morate zamenjati.«

Ally Neiman

LEONARDO DICAPRIO

Blesti v Povratniku

V aktualnem filmu *Povratnik* igra propadajočega pustolovca. Hollywoodski zvezdnik o snemanju pri minus 25 stopinjah, sočnih kletvicah na snemanju in babici iz Nemčije.

Na intervju v SoHo Grand Hotelu v New Yorku pride Leonardo DiCaprio poudarjeno sproščen. Fine obleke, ki jih navadno nosi na fotografijah, je pustil v omari. Aha? Želi z džinsom, supergami in pulijem sporočiti, da intervjuji zanj nimajo posebne vrednosti? Nikakor! Njegov novi film je pri 41-letniku vzbudil celo nenavadno zgovornost. Verjetno zato, ker ga je režiser Alejandro González Iñárritu v filmu *Povratnik* spravil do umetniške meje. In morda v puliju tudi laže govori o vlogi: DiCaprio igra v filmu moškega, ki se v divjini bojuje za preživetje. Sredi februarja je v Londonu za to vlogo prejel bafto za najboljšega igralca, kar je bila napoved za oskarje konec februarja. Kakor gotovo že veste, je Leo po petih nominacijah za to najpretižnejšo filmsko

► Bolj moško sploh ne gre. Počutil sem se kot mešanica iz kamenodobnega človeka in strastnega planinca. Igrati gorjana v divjini Amerike okrog leta 1820 je eno, utelesiti tega gorjana pod režisersko taktirko Alejandra Gonzáleza Iñárrituja pa je to nalogo dvignilo na povsem novo raven.

2. Kako je bilo snemati z mehiškim filmskim ustvarjalcem?

► Vse prizore smo posneli v naravi, ne v studiu. Vse v naravni svetlobi in v vsakem vremenu. Zame kot igralca so to bile občasno najbolj ekstremne izkušnje, ki sem jih v svojem poklicu kdaj doživel.

3. Ima režiser sadistično žilico?

► Alejandro je imel povsem jasno vizijo. Nič in nihče ga ni odvrnil od tega.

plote. Nenehno sem bil podhlajen, kajti snemali smo na enem najbolj odročnih območij Kanade, v ledenem vetru in pri temperaturah okrog minus 25 stopinj. Alejandro Iñárritu je od nas zahteval veliko, vendar se je v vsakem primeru splačalo.

5. Govori se, da je nekaj članov ekipe zaradi ekstremnih delovnih razmer vrglo puško v koruzo.

► Nekaj jih je odšlo, večji del ekipe pa je ostal in pomagal posneti enega najbolj nenavadnih filmov v zgodovini Hollywooda. Vsako nasprotovanje, vsaka težava in vsaka kletvica, ki sem jo tu in tam izkričal v gozd, je pozabljena, ko ljudje vidijo film. To je povsem nov tip filma za kinematografe. Ni tipični igrani film, ampak skoraj dokumentarec. V filmu skorajda ne govorim. Večino časa namreč potujem sam po divjini in se borim za golo preživetje.

6. Znete zdaj zanetiti ogenj brez vžigalic?

► Ne le to. V gorskem taboru sem se tudi naučil postaviti pasti za živali in kako se v divjini prehranjujem.

7. Zveni kot potovanje skozi čas nazaj do korenin človeštva, ko so lovci in nabiralci priskrbeli hrano za svoje družine v jamah.

► Natanko tako je bilo. Sicer pa je tako, da skoraj nimamo zapisov, kako so moški včasih živeli. Tudi fotografij nimamo. Lovec

[Ni tipični igrani film, ampak skoraj dokumentarec. V filmu skorajda ne govorim. Večino časa namreč potujem sam po divjini in se borim za golo preživetje.]

nagrado končno prejel oskarja za najboljšo moško glavno vlogo.

1. Razmršena brada, štrnasti lasje in življenje v neokrnjeni naravi skupaj z drugimi trdoživimi pobi: Je snemanje *Povratnika* okrepilo vašo moško plat?

4. Kakšne ekstremne situacije pa ste morali prestati?

► Kje naj začnem? Bilo je približno 40 prizorov, v katerih sem moral premagati marsikaj in sem res doživel svoje meje. Plaval sem v ledeno mrzlih rekah, kot vegetarijanec sem jedel surova bizonova jetra in legel v resnično poginulo žival – zaradi to-

Hugh Glass je resnična oseba, njegova usoda pa se je ohranila le skozi zgodbe. Marsikatero zahodno območje Severne Amerike je bilo takrat podobno pragozdu. Preživeti v takšnem okolju je bilo vse prej kot lahko. Predvsem, če te je kot Hugh Glassa napadel medved in si se težko ranjen moral znajti sam sredi divjine. Ljudje kot on so bili prav posebne vrsta in resnično ekstremni fantje.

8. Ženskam se taki robustneži zdijo seksi, kajne?

12. Lahko s prizadevanji za varovanje narave tudi res kaj dosežete? Ali trčite ob meje, tako kot številni politiki in aktivisti, ker industrije in njenih vplivnih lobistov pravzaprav ne zanima ukvarjanje z varovanjem okolja?

► Zavedam se, da so moje možnosti omejene, vendar verjamem, da skupaj lahko nekaj dosežemo. In v zvezi s tem smo že zastavili nekaj pomembnih stvari.

Ne bi bili prvi izvoljeni hollywoodski zvezdnik politik.

► Za kaj takega sem prevelik realist. In s položajem, ki ga imam zdaj, lahko dosežem precej več kot znotraj političnega sistema.

18. Vaš uspeh v Hollywoodu traja še skoraj 25 let. Ste igralci postali tako kmalu zato, ker ste želeli navdušiti ženske?

► V najstniških letih sem sanjaril, da bi bil tak kot junaki iz stripov. Večina so bili

Ko so postali priljubljeni filmi Imax, sem si ogledal film o Amazonki. Po tem mi je bilo popolnoma jasno, da si želim vedeti več o naravi in njeni raznolikosti. Vmes sem tudi bil v Amazoniji, ki je naredila največji vtis name. Žal pa smo ljudje tik pred tem, da to umetnino narave povsem uničimo.

► Res ne vem, ali bi zmožni preživeti v divjini, zato si niti ne drznem zbirati takih točk.

9. Ste zdaj navdušeni nad naravo in se z dekletom pogosteje odpravite na taborjenje?

► Ne nujno, toda v osnovi sem velik ljubitelj narave. Kot otrok sem precej bolj navdušeno kot igralec hotel postati biolog.

10. Kako to?

► Odraščal sem blizu centra Los Angelesa, torej sredi vele mestne džungle. Televizija in kino sta mi pokazala, da obstaja tudi drugačna, naravna džungla. In eksotične živali, ki jih sploh še nisem videl. To me je zelo prevzelo. Ko so postali priljubljeni filmi Imax, sem si ogledal film o Amazonki. Po tem mi je bilo popolnoma jasno, da si želim vedeti več o naravi in njeni raznolikosti. Vmes sem tudi bil v Amazoniji, ki je naredila največji vtis name. Žal pa smo ljudje tik pred tem, da to umetnino narave povsem uničimo.

11. Pride skozi to do izraza Leo DiCaprio, okoljevarstvenik?

► Ta tematika se me preprosto dotakne. Z uničevanjem okolja uničujemo tudi naše možnosti za preživetje na tem planetu.

13. Denimo?

► Bil sem producent dokumentarnega filma *Enajsta ura*, v katerem smo dali besedo strokovnjakom za podnebne spremembe. Med njimi je bil tudi Stephen Hawking. Podpiram tudi druge aktiviste, denimo nekdanjega podpredsednika Ala Gora pri njegovem prizadevanju, da se ta tematika ozavešči v glavah ljudi.

14. Je Al Gore v svojih prizadevanjih za varovanje okolja uspešen?

► Njegov dokumentarec *Neprijetna resnica* razkrije 20 let raziskovalnega dela, ki dokazuje, kako klimatske spremembe sistematično uničujejo naš življenjski prostor. Film bi si nujno morali ogledati vsi, ki še vedno menijo, da so klimatske spremembe le fantaziranje znanstvenikov.

15. Kako hudo pa je po vašem mnenju?

► Med vsemi strokovnjaki se jih 99,9 odstotka strinja, da je ogroženost podnebja realna. Tudi jaz si ne prizadevam le za to, da bi politiki začeli razmišljati drugače. Končno bi že morali ukrepati, če hočemo, da bo ta planet tudi v prihodnje naš dom.

16. Kaj lahko naredi posameznik, kako si to predstavljate?

► Sam denimo vozim hibridni avtomobil, ločujem odpadke, uporabljam varčne žarnice in vsakokrat, ko letim, plačam dodatek na emisijo, s katerim posadijo nova drevesa. Veliko je malenkosti, ki jih lahko naredi vsak. Na spletu obstaja veliko strani, ki se ukvarjajo s to tematiko.

17. Zakaj pa v politiko ne vstopite sami, da bi tako kaj spremenili?

obstranci tako kot jaz, vendar so s svojimi super močmi premagali svoje mučitelje in na koncu dobili najboljše ženske. Igralstva sem se lotil v upanju, da bom vsaj enkrat lahko igral super junaka. Vse se je začelo z reklamnimi filmi. Kot najstnik sem to počel zelo sproščeno in na to nisem gledal kot na delo. Bila je kul služba, s katero sem lahko zaslužil denar. Od takrat se je moj pogled na delo spremenil. Posneti dober film je umetnost. To je Alejandro Iñárritu nedvomno dokazal s *Povratnikom*. Resnično privilegiran sem, da si danes lahko izberem najbolj napete vloge. V Hollywoodu to nikakor ni samoumevno.

19. Za Martina Scorseseja, s katerim ste posneli pet filmov, ste nekoč rekli, da je vaš najpomembnejši mentor. Česa vas je naučil?

► Marty mi je pomagal na novo definirati poklic igralca. Opogumljal me je, naj bom pripravljen tvegati in naj pogosteje zapustim svoje območje udobja. To sem tudi naredil. Tudi v *Povratniku*. S tem sem kot igralec nedvomno dozorel. Marty me je pri vsakem filmu, pri katerem sva sodelovala, porinil zajeten del poti naprej.

20. Kakšno vlogo imajo v vašem življenju vaši nemški sorodniki? Vaš pokojna babica je živela v kraju Oer-Erkenschwick v Vestfaliji – kako pomembno je bilo to za vas?

► Bila je čudovita ženska, v mojem življenju je imela pomembno vlogo. Naučila me je, da je v življenju treba uživati tudi v malenkostih. Te odlike in številnih njenih življenjskih modrosti se še danes rad spominjam. V vsakdanjiku Hollywooda to nedvomno pomaga. 📺

YAMAHA XSR900

SINOVI *✓ svojih* **OČETOV**

TEKST PRIMOŽ JURMAN FOTO YAMAHA

Cesta z grobim asfaltom odličnega oprijema se kot kača vije čez vulkanske kamnine španskega otoka Fuerteventura prek osrednjega gorskega masiva.

Na novi yamahi XSR900 se po obiranju gorskih zavojev na ozki cesti iz hotela bližam prvemu postanku.

TEHNIČNI PODATKI**Motor:** 847 cm³**Moč:** 84,6 kW (115 KM) pri 10.000/min**Navor:** 87,5 Nm pri 8500/min**Zavore:** spredaj kolota 298 mm, štiribatne
čeljusti, zadaj kolot 245 mm, enoblatna
čeljust, ABS**Gume:** 120/70-17, 180/55-17**Teža s tekočinami:** 195 kg**Medosna razdalja:** 1440 mm**Višina sedeža:** 830 mm**Posoda za gorivo:** 14 l

Testni krog na otoku je meril natanko 230 kilometrov in modrovanje ob kosilu je bila prva priložnost za deljenje vtisov o novem Yamahinem motociklu. V nasprotju z zaspano in sivo zimsko Evropo je bilo na otoku, ki leži le streljaj od zahodne afriške obale, formalno pa pripada Španiji, sončno in toplo. Le piha, zato je to raj za srfarje in kajtarje. Pa za nemške upokojece in seve-

da tudi za motoriste. Toda misli o XSR900, ki so se mi podile po glavi, kljub temu ni odpihnilo. Prejšnji večer so nam Yamahinini ljudje, s Šunom Mijazavo, produktnim vodjo in

generatorjem razmaha retro motociklov pri tej japonski znamki, predstavili novi stroj, s katerim se je novembra lani na Yamahini predstavitvi v Milanu na oder pripeljal sam

To je motoristični segment, ki ima dušo, kar ljudi privlači: »Ti motocikli nimajo ostrih in agresivnih linij. Takšni so tudi tisti, ki jih vozijo.«

Valentino Rossi. Zakaj pa Rossi? Šun:

»Pri Yamahi vsako leto izberemo dirkaške zvezde, da predstavijo naše nove motocikle. Retro motocikli so zdaj zelo zanimivi, Valentino pa je v karieri vozil prav vse vrste strojev, od dvotaknih 50-kubičnih navzgor. Človek nekoč pride do točke, ko se ozre nazaj, in tako je tudi z Valentinom, ki je nad retro sceno navdušen.«

Hitri sinovi svojih očetov

Pronicljivi Japonec doda, da je to motoristični segment, ki ima dušo, kar ljudi privlači:

»Ti motocikli nimajo ostrih in agresivnih linij. Takšni so tudi tisti, ki jih vozijo. Starejšim pomenijo nostalgijo, vrnitev v čase, ko so bili mlajši, za mlajše pa je to nekaj novega, saj rojeni v osemdesetih in devetdesetih s takšnimi motocikli nimajo izkušenj. Radi imamo svet predelav in kot vodilni proizvajalec motociklov moramo skrbeti tudi za ta segment. Menim, da druge japonske znamke v tem

segmentu ne vidijo predvsem tehničnega izziva, saj je pri mojih sonarodnjakih vse tako ali drugače povezano s tehnologijo. Velja prepričanje, da v trenutku, ko se ozreš nazaj, to pomeni nazadovanje. V tem preprosto ne vidijo izziva. Pri japonskih motociklih so pomembne tehnične lastnosti, opredeljene v številkah. Inženirji to ljubijo in njihov cilj je te številke vedno znova izboljševati. Zame in za moje kolege pa je pogled v preteklost nekaj lepega. Je tudi način življenja, kjer navsezadnje ni pomembno, koliko konjskih moči imaš pod ritjo in kako močne so zavore na tvojem stroju. Retro motocikle delaš za ljudi, razumeš moraš njihovo dušo, kar je za japonske inženirje, ki potrebujejo merljive cilje, precej težko razumljiv izziv.«

XSR900 je novi član Yamahine družine Faster Sons ['hitri sinovi'], ki jo je v znak poklona svojim motociklom preteklosti – očetom, torej – pred časom porodila Yamaha. Segment takšnih retro motociklov so poimenovali kar Sport Heritage ['športna dediščina'], združuje pa pisano modelno paleto, kot so denimo motocikli V-max, XV950, XJR1300 in XSR700 ter sedaj tudi XSR900. Ta je nadaljevanje zgodbe pred časom predstavljenega dvovaljnega modela XSR700, katerega vzor je nostalgичni XS650 iz sedemdesetih let, nov večji model pa se zgleduje po trivaljniku XS750/850 iz leta 1976. Že kar navada je, da Yamaha pri retro motociklih sodeluje s priznanimi predelovalci motociklov. Z njimi so se prvič povezali leta 2010 pri projektu Yard Built. Tako so do danes sodelovali z Deusom, Ronaldom Sandsom, Šinjo Kimuro, Nizozemci Wrenchmonkees pa še s kom. Pri predhodniku XSR700 so staknili glave z japonsko ikono custom scene Šinjo Kimuro, pri rojevanju XSR900 pa je pomagal ameriški zlati deček custom scene in bivši dirkač Roland Sands. Ta je v fazi iskanja idej in kasneje ob potrditvi načrtane smeri videza motocikla zgradil trivaljni konceptni motocikel Faster Wasp. Vir njegovega navdiha je bila rumeno obarvana dvotaktna 750-kubična yamaha iz sedemdesetih, ki jo je po stezah nepremagljivo krivil legendarni prvak 'King' Kenny Roberts. Rumena pa je tudi barva Yamahinega letošnjega 60-letnega jubileja. Huda je!

Iskanje identitete

Faster Wasp je bil temelj, na katerem je japonska dizajnerska hiša GK, s katero tudi sodeluje Yamaha, zrisala XSR900. XSR900 je torej ravno tisto, kar koncept Faster Sons pravzaprav pomeni: poklon preteklosti s tehniko sodobnosti. Motocikel deluje klasično, je visoko nasajen, kompakten, s čimer spominja na stroje iz sedemdesetih let 20. stoletja. Toda pozor, le spominja. Osrednji del motocikla je lahek odlit aluminijasti okvir, na katerega je nameščena lahko odstranljiva 14-litrska posoda za gorivo, na spodnjem delu pa nosi

Klasična moda na klasičnem motociklu

V svetu, ko bombardirani z negativizmom, slabimi novicami, zavistjo in pogoltnostjo, sleherniki iščemo žarke upanja in zadovoljstva, je še kako dobrodošel vsak pozitiven odklop. Yamaha XSR900 je recept za beg pred težavami, s spomini na vesela sedemdeseta (ali brez tega) boste v zavojih ujeli svoj ritem zabave in okolici sporočali, da ste pozitivno naraven frajraj ali bejba. Motocikel z nostalgичnim pridihom in sodobno tehniko je sicer namenjen izkušenejšim motoristom, ki ne želijo več kriviti hrbta na športnih motociklih, želijo pa si dinamične vožnje. Če so pa še nekoliko

podvrženi nostalgiji za tistimi zlatimi časi motorizma, je XSR900 prava izbira. Sam bi definitivno izbral strupeno rumeno barvo. Ne samo bajk, tudi motorist je lahko oblečen v tem slogu, saj so pri Yamahi porodili linijo klasičnih (roker-skih) oblačil in dodatkov Faster Sons – od čelad retro videza pa vse do usnjenih jopičev, majic, rokavic, kap, rutič, brez-rokavnikov in preostalega džinsa po vzoru na custom sceno. Pa še nasvet: če se vsem tistim, ki se jim zdi cena pod desetimi jurji za pobeg iz norosti vsakdanja v svet Yamahine igrarije s tem motociklom predraga, naj začnejo igrati šah.

XSR900 je stroj sodobnosti, ki črpa iz idej preteklosti. Ob samem motociklu so pri Yamahi sprožili tudi pravo retro lajfstal zgodbo.

trivaljni motor. Oprema razkriva pozornost do detajlov in v skladu s tipom motocikla precejšnjo uporabo aluminija. Sedež je kakovosten, v dveh nivojih. V duhu motocikla je armatura pregleden digitalni števec s sodobno tehniko, skrit pa v klasičen dizajn. Motocikel si je namreč mogoče dograditi/spremeniti/sestaviti po svojih željah iz nabora dodatne opreme, v kateri je okoli 40 kosov. Koncept All Rounder ponuja tekstilne bočne torbe, torbico za orodje, manjši ščit, zaščito hladilnika, drugačen izpuh in množico drugega.

Prednost je tudi v tehniki

Navkljub klasičnemu videzu to ni klasičen motocikel, vsaj ne, kar se tiče zmogljivosti. Ko sedem na XSR in ga obudim v življenje, se 850-kubični stroj, ki zmore 115 'konjev', oglasi z visoko piskajočim zvokom žiiiiiv-žiiiiiv-žiiiiiv, tako značilnim za trivaljnice. Malce spominja na dvotaktno brnenje, predvsem pa se tako kot dvotaktni stroji zelo rad vrti v višjem območju vrtljajev. Stalnica so okrogle linije – te so nasploh značilne za celoten motocikel, pa naj gre za okrogel prednji žaromet, zadnjo luč, izpuh z normo Euro 4 ali drobne detajle. Prednji žaromet in zadnja luč imata družinske korenine, saj sta enaka kot pri modelih XSR700, XV950 in XJR1300. Kot je povedal Shun, so »ljudem ostrorobe agresivne linije športnih motociklov vse manj všeč, s takšnim motociklom pa človek deluje bolj prijazno. Kakšnega zvabi, da se motoristu približa in ga celo kaj vpraša.«

Le kratek gib ročice za plin je potreben, da se XSR900 konkretno odzove. Na hitrih gorskih zavojih sem raje vozil v peti prestavi in zato v višjih vrtljajih. Dovolj navora pa po-

meni, da iz zavoja zlahka potegne tudi v najvišji prestavi. Zavore s štirimi zavornimi bati so odlične, nastavljivo vzmetenje prav tako. Na takšni cesti ne kaže pretiravati, desno je prepad, levo se pne gora. Ampak ko začutiš, kako lepo držijo gume, mirnost motocikla v zavoju in ko pri pospeševanju iz zavoja prednje kolo sili nenehno v zrak, začneš – jupiii – uživati! In s tem motociklom je to res možno. Položaj za krmilom je neprisiljen, ravno pravi, da valovi zraka ne suvajo preveč v prsi in da glave na trese sem in tja vse do hitrosti okoli 170 kilometrov na uro.

XSR ima tudi nekaj tehničnih posledkov. Nadzor proti zdrsu pogonskega kolesa je že eden takšnih in ga je mogoče nastaviti na višjo ali nižjo občutljivost oziroma ga popolnoma izklopiti. Dovolj je le pritisk stikala na krmilu, zato se ni treba ustavljati in ugašati stroja. To pa še ni vse: odvisno od terena, po katerem se podite, je možno nastaviti tudi način delovanja agregata s sistemom D-mode. Voznik lahko s stikalom in programom A izbere ostrejšo odzivnost, če si zaželi lagodnega in manj poskočnega delovanja, lahko preklopi v program B. Kompromis je izbor programa standard.

Jasnost sporočila

XSR900 je stroj sodobnosti, ki črpa iz idej preteklosti. Ob samem motociklu so pri Yamahi sprožili tudi pravo retro lajfstal zgodbo. Od oblačil, dodatne opreme za motocikle tudi do samega odnosa do motorizma. Na predstavitvi XSR900 ni bilo kravata in tridelnih oblek. Niso jih nosili niti šefi. Bile pa so brade, tovornjakarske čepice, džins, popisane majice z retro motivi ter rok glasba v ozadju. XSR900 je dokaz, da je motoristična scena s ščepcem nostalgije na sedemdeseta še kako zanimiva in razburljiva, pa čeprav ni vezana na doseganje in preseganje vesoljskih tehničnih števil. Ob sodobnih tehničnih dodatkih pomeni preprosto – čisto zabavo. Pa saj gre na koncu prav za to, kajne?!

Zgornja fotografija posneta na lanskim delavnici. Vse fotografije © www.bravnicar.com

2.0

Na fotografijah so predstavljene nekatere dejanske lokacije delavnice in nastanitve

Nova

FOTOGRAFSKA DELAVNICA Z ALEŠEM BRAVNIČARJEM

Pelješac (Hrvaška), 28. april - 1. maj 2016

Le kdo si ne želi pokukati v svet Playbojevega fotografa in spoznati skrivnosti njegovega poklica? **Aleš Bravničar**, ki že 15 let soustvarja vsebino najbolj zaželenih revij za moške, pa tudi številne editoriale za modne časopise in fotografske zgodbe za oglaševalske agencije, bo na delavnici v družbi **profesionalnega modela** razkril nekaj svojih pristopov za **izvršne fotografije**, ki navdušujejo urednike po vsem svetu.

Na delavnici, ki bo primerna za **napredne amaterje in profesionalne fotografe** z željo po nadgradnji svojega znanja, bo poudarek na Aleševi najbolj priljubljeni tehniki - **glamur fotografiji na lokaciji**. Spoznali boste nekatere **tehnike studijske fotografije**, ki so primerne za lokacijo, izpili znanje o **uporabi odbojnikov** in se preizkusili v postopkih **izdelave piktoriala**. Na vas čakajo čudovite lokacije, zapuščene vasi ter skoraj pol tisočletja stara vinska klet.

V sodelovanju z **Apartmani Luna** iz Hrvaške vas bodo na Aleševi fotografski delavnici zopet razvajali s **polnim penzionom**, spanjem v **udobnih, sodobno opremljenih apartmajih** in **transferji** po fotografskih lokacijah. Število udeležencev je **strogo omejeno**, zato pohitite!

**"Z najbolj
zaželenim
svežim
obrazom
pri nas!"**

Model na Aleševi majski delavnici:
Playbojevo sanjsko dekle Nana Wolke

Prijave in informacije: Marina Antonija Premec (antonija@venevent.com), +385 1 48 22 221.

Organizator: VenEvent d. o. o., Gundulićeva 3/III, 10000 Zagreb, Hrvaška
www.venevent.com

GIORGIA CRIVELLO

FOTO DAVIDE ESPOSITO
Ciao, bloggerka!

ASISTENT FOTOGRAFA **CLAUDIO VETRUGNO** LIČENJE IN STILIRANJE **LUIS MARURI** PRIČESKA **CECILIA SPAGNA** SPODNJE PERILO **AMERICAN APPAREL**

Giorgia ima blog, Italija ima Giorgio. Njen moto je: »Come as you are!«, ki ga je v njeno najljubšo glasbo pretil Kurt Cobain. Brez dvoma idejo o naravnosti in spontanosti 26-letna Giorgia Crivello uteleša do popolnosti.

Blogerka, ki se lahko pohvali z 90 tisoč sledilci, se je rodila v kraju Vimercate blizu Milana, kjer živi in dela. Po žilah ji teče južnoameriška

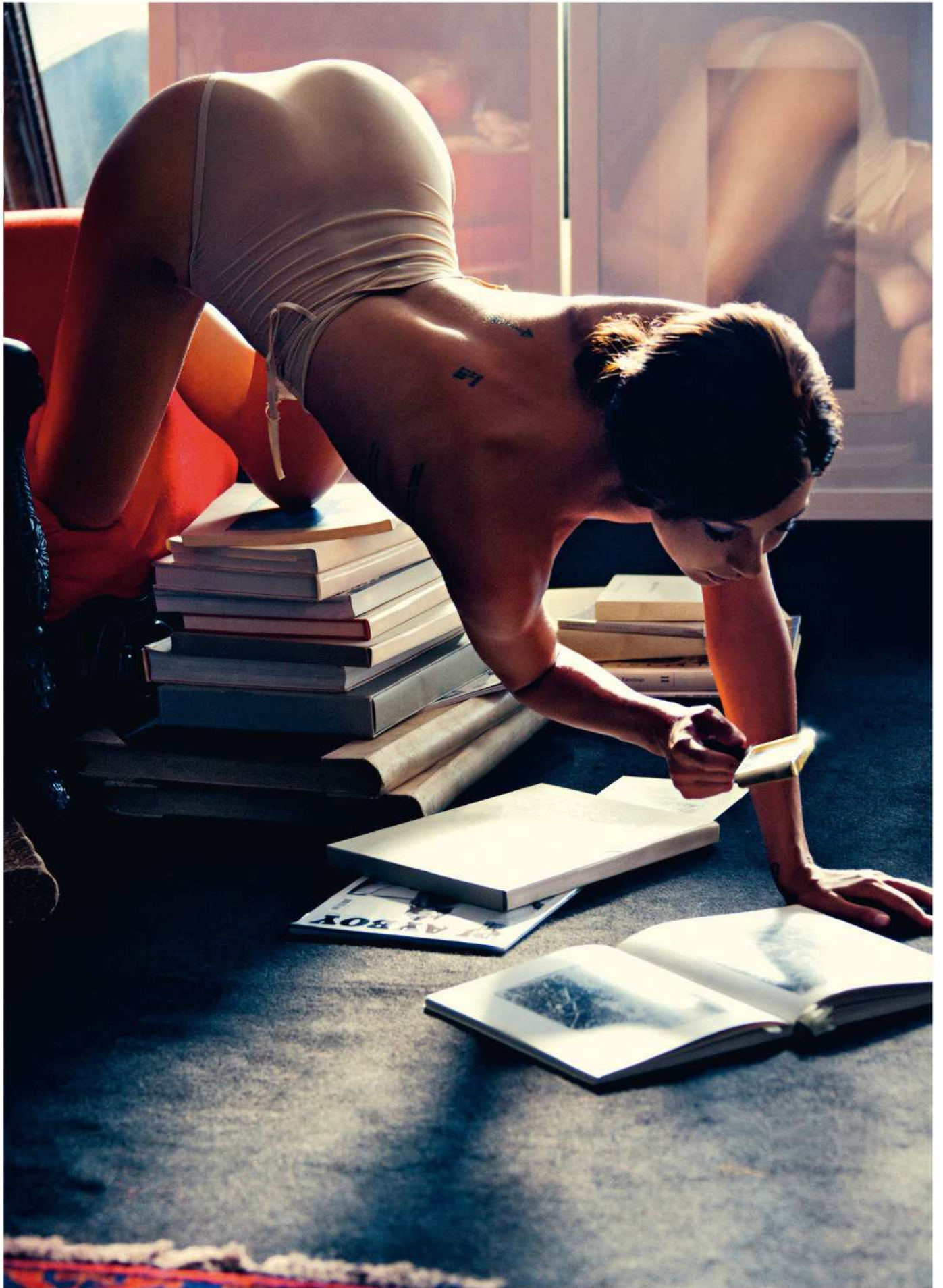
kri, njena rojstna karta je polna ognja, njen seksapil razorožujoč. Je radovedna in temperamentna. Rada potuje, pozira in piše. Rok je njena glasba, njeno življenje je rok. Seksi je, a niti najmanj vulgarna. Provokativna, a obenem spodobna. Kako ji uspe, se sprašujemo tudi mi. Na vprašanje, kaj bi rada sporočila svetu, Giorgia odgovarja: »Bodite, kar ste, in uživajte življenje!«

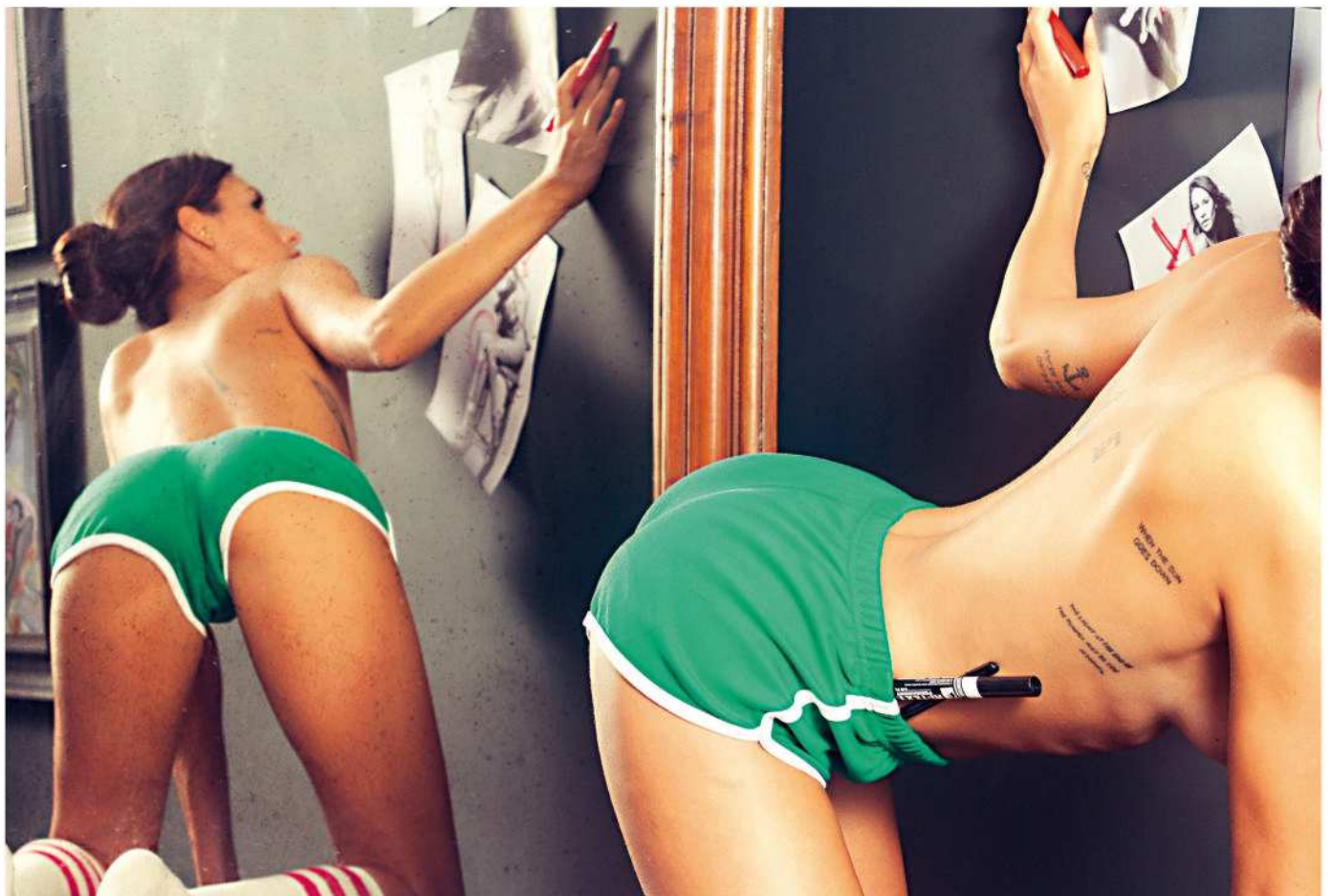
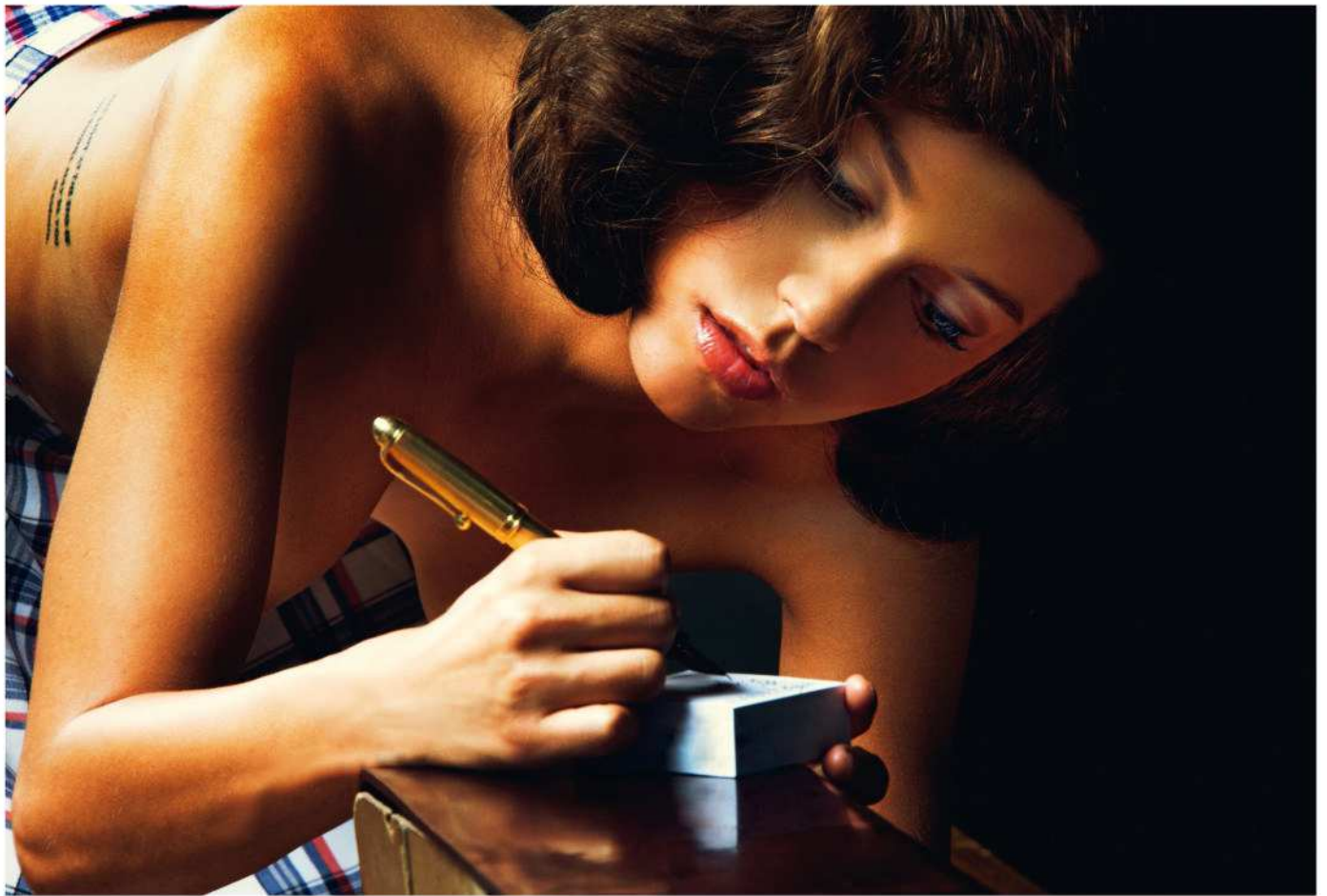

QUENTIN TARANTINO

TEKST ULRICH LÖSSL FOTO PROFIMEDIA

»Morda bom kmalu pisal tudi romane«

Režijski virtuoz Quentin Tarantino o jezi nad tem, da je scenarij za „Osovraženih osem“ pricuriljal v javnost, in o tem, v čem se razlikuje od impotentnih kolegov režiserjev.

PLAYBOY: V *Osovraženih osem* zaprete osem ljudi, ki zaradi snežne nevihte ne morejo naprej in se kmalu pogovarjajo le prek cevi, v brunarico ...

TARANTINO: Zgodba je umeščena v obdobje nekaj let po ameriški državljanski vojni, ko so bile glave ljudi še polne razizma in čistega sovraštva. Da o želji po maščevanju sploh ne govorim.

PLAYBOY: Kako maščevalni ste vi?

TARANTINO: Rekel bi, da ne pretirano. In sovraštvo ohranjam pod nadzorom.

PLAYBOY: Ko je vaš scenarij za *Osovraženih osem* pred dvema letoma pricuriljal v javnost in se širil po internetu, je bilo videti drugače.

TARANTINO: Seveda me je razjezilo, da so izigrali moje zaupanje. Pravzaprav pa sem bil nad tem precej bolj žalosten. Nekaj časa si res nisem mogel predstavljati, da bi film res posnel.

PLAYBOY: Kaj vas je prepričalo, da ste se odločili drugače?

TARANTINO: [smeh] Scenarij je hudičevo dober. In vanj sem vložil že preveč življenja ter srčne krvi.

PLAYBOY: Je res, da po tem nameravate posneti le še dva filma za kinematograf?

TARANTINO: Tak je moj načrt. S tem bi ustvaril deset filmov in bi, vsaj upam, nehal delati na vrhuncu kariere. Zdaj sem v zgodnjih petdesetih. Deseti film bom morda posnel pri šestdesetih. Kot veste, si za vsak film vzamem veliko časa.

PLAYBOY: Res lahko rečemo tako – v 23 letih osem filmov.

Osovraženih osem je poklon žanru vesterna. Pazim pa, da vseh ne operem krivde. Pri meni ostajata umazanija in kri.

TARANTINO: Nisem človek količine, ampak kakovosti. To dolgujem sebi in svojim oboževalcem. Umaknil se bom raje z ognjemtom kot z izstrelkom, ki obtiči v cevi.

PLAYBOY: Menite, da sta spolni nagon in kreativnost povezana?

TARANTINO: Nedvomno. A naj vas moj spolni nagon ne skrbi. [smeh] Morda bom takrat svojo umetniško kreativnost usmeril v pisanje romanov. Ali pa bom ustvarjal TV-serije. Morda gledališke igre. Imam še veliko idej! Nikoli pa se ne bom postavil v vrsto impotentnih režiserjev, ki pravzaprav ne zmorejo več, pa kljub temu še snemajo film

za filmom. Tudi z ženo ne grem le zato v posteljo, ker na nočni omarici slučajno leži škatlica viagre.

PLAYBOY: Ste z leti postali blažji oziroma zakaj ste dovolili, da je Bruce Dern vsekakor zaigral v filmu, čeprav ste sumili, da je scenarij pricuriljal v javnost ravno iz njegovega kroga?

TARANTINO: O tem ne bom rekel nič več. Razen to, da je Bruce fantastičen igralec. Tudi nasploh sem zelo ponosen na svoje igralce. Vsi so v zelo kratkem času usvojili Tarantinov rap. Kajti kdor mojih besedil ne zmore izgovoriti v pravem ritmu, ta ni v moji zasedbi. Pa četudi je še tako velika hollywoodska zvezda.

PLAYBOY: Kako iz klasičnega vesterna nastane Tarantinov film?

TARANTINO: To bi si natančno želel vedeti tudi sam. *Osovraženih osem* je poklon žanru vesterna. Pazim pa, da vseh ne operem krivde. Pri meni ostajata umazanija in kri.

WORLD PRESS PHOTO 2016

MED NAGRAJENCI DVA SLOVENCA

TEKST **PLAYBOY**

© Matic Zorman: Čakanje na registracijo

Na letošnjem že 59. natečaju World Press Photo je 18-članska mednarodna žirija izbirala med skoraj 83 tisoč prispelimi fotografijami, ki jih je prijavilo 5775 fotoreporterjev iz 128 držav. Nagrade je podelila 41 fotoreporterjem iz 21 držav, med njimi dvema iz Slovenije.

© Warren Richardson: Upanje na boljše življenje

© Matjaž Krivic: *Kopanje prihodnosti*

Prestizžno priznanje za najboljšo fotografijo lanskega leta je prejel avstralski fotoreporter Warren Richardson za fotografijo, ki jo je posnel nedaleč od nas – v objektiv je ujel

čustva beguncev na srbsko-madžarski meji. Prvo nagrado v kategoriji Ljudje je za fotografijo begunske deklince, ki s pelerino na obrazu čaka na registracijo, prejel mladi Kranjčan Matic Zorman, drugo nagrado v

isti kategoriji pa Matjaž Krivic, čigar objektiv je ovekovečil rudarja iz Burkine Faso. Krivičeva fotografija razkriva resnico revne države, kjer so podzemni delavci izpostavljeni težkim delovnim razmeram zaradi

© Kevin Frayer: *Kitajska premogovna zasvojenost*

© Tim Laman: *Težki casi za orangutane*

© Sergio Tapiro: *Moč narave*

© Sergey Ponomarev: *Poročanje o evropski begunski krizi 03*

© Brent Stirton: *Vojne za slonovino 01*

© Daniel Ochoa de Olza: *Majevska tradicija 01*

Zmagovalna fotografija lanskega leta predstavlja veliko kalvarijo, pred katero si pravzaprav vsi v Evropi še zatiskamo oči. Tudi podpisniki vilenske izjave.

strupenih kemikalij in težkih kovin. Po letu 1976, ko je nagrado prejel Joco Žnidaršič, sta tako Slovenci spet med dobitniki teh najprestižnejših fotografskih nagrad. Zmagovalno fotografijo z naslovom *Hope for a New Life* (Upanje na novo življenje)

© Sergey Ponomarev: *Poročanje o evropski begunski krizi 03*

© Zhang Lei: *Meglica na Kitajskem*

© Mauricio Lima: *Amazonsko plemo Mundurucu*

© Christian Bobst: *Senegalski rokoborci gris-gris 02*

© John J. Kim: *Pohod proti policijskemu nasilju*

je Richardson posnel lanskega 28. avgusta na Madžarskem. Predstavlja veliko kalvarijo, pred katero si pravzaprav vsi v Evropi še zatiskamo oči. Tudi podpisniki vilenske izjave. Torej sokrivci za humanitarno katastrofo, za begunsko krizo, ki dobiva neslutene razsežnosti in radikalno spreminja strukturo prebivalstva. Nagrajena umetnina upodablja moška, ki si čez bodečo žico na srbsko-madžarski meji v madžarskem kraju Rőszke podajata dojenčka ali novo življenje. Predsednik žirije natečaja World Press Photo je o najboljši fotografiji leta povedal: »Tako ob pogledu na fotografijo smo vedeli, da je

© Rohan Kelly: *Nevihna fronta na Bondi Beachu*

pomembna. Njena moč je v njeni preprosti, še zlasti ob simboliki z bodečo žico. Pomislili smo, da vsebuje skoraj vse, kar je mogoče podati vizualno močno o begunski problematiki. Gre za klasično, vendar brezčasno fotografijo. Motiv namreč portretira na klasičen način, vendar v najboljšem pomenu te besede.«

Razstava nagrajenih fotografij bo skozi leto obiskala kar 100 mest v 45 državah. Snovalci razstave ocenjujejo, da si bo fotografije, ki zgovorno pripovedujejo zgodbe življenja in razkrivajo (pogosto) neprijetno resnico, ogledalo več kot tri milijone in pol obiskovalcev. Prva razstava v seriji bo odprtje doživela 16. aprila v galeriji De Nieuwe Kerk v Amsterdamu. Za več informacij o potujoči razstavi World Press Photo in ogled vseh nagrajenih fotografij obiščite www.worldpressphoto.org.

© Sameer Al-Doumy: *Po letalskih napadih v Siriji 01*

© Christian Walgram: *Svetovno prvenstvo FIS*

TEKST PLAYBOY FOTO PAL NANASI IN ARHIV VIKTORIE METZKER

Velikonočni zajčji lov

■ Po Brini Knauss bo letos prvo ime tradicionalne nedeljske velikonočne zabave *Playboy Easter Bunny Hunt* dvakrato Playbojevo dekle meseca in didžejka Viktorie Metzker.

Lepotica, pevka in didžejka, ki je krasila že več kot 15 naslovnice Playboya (takrat je bila še črnolaska), prihaja **27. marca v klub Cirkus** kot ena najbolj vročih regionalnih klubskih artistk. Med drugim izdaja glasbo tudi pri Morillovem Subliminalu in vplivni založbi Spinnin, rezidence pa ima v Ushuaii in Privilegu na Ibizi ter v klubih Tao in Marquee v Las Vegasu. Na prestižni velikonočni VIP-zabavi odprtega tipa bo med drugim na ogled tudi razstava najboljših naslovnice slovenskega Playboya, pocrkljali se bomo z grizljajčki japonskega suši mojstra, nazdravili z vrhunskim šampanjcem G. H. Mumm ter uživali v razkošnih odrskih performansih in družbi najlepših slovenskih deklet. Pridite tudi vi!

[27. marca velika **Playboyeva**
zabava v Cirkusu!]

playboy *klavika*

FOTO STEPHEN WAYDE

VANESSA GLEASON

Septembra leta 1998 je v Playboyu kraljevala 19-letna Vanessa, sočna lepota mehiških korenin. Odrasla je na plažah San Diega, kamor je zahajala s svojo desko in z željo, da iz življenja iztisne maksimum. Plaža je v njenem življenju odigrala pomembno vlogo: na plaži je oče, Američan, spoznal njeno mamo, Mehičanko, in bila je ljubezen na prvi pogled. Na plaži jo je odkrila agentka modne agencije, kar je bila priložnost, ki jo je zgrabila brez oklevanja. Športno lepoticco, ki je oglaševala srfsarsko modo, je vzel na piko Playboy in od tam naprej ni bilo več vse tako športno nedolžno. Starša sta ji pokazala vrata in Vanessa je preživela dve leti v Playbojevem dvorcu. Pod njene fotografije se je podpisal Stephen Wayda, Playbojev fotograf z najdaljšim stažem, največ naslovnici in največjim vplivom na Playbojevo estetiko. Navdušeno jahačico in borko za pravice živali je usodno zaznamovala prav njena eksotična lepota, saj so ponudbam za poziranje sledile igralske ponudbe. Zdaj se je vrnila h konjem in k svojim koreninam, mi pa si ob pogledu na njeno fotografijo ne moremo kaj, da ne bi pomislili, kako veseli smo, da si je v življenju privoščila tudi greh ali dva.

www.divino.si

Dnevi Hvara v restavraciji diVino

■ Dalmatinsko sonce, morje in kulinariko bodo na **Dnevih Hvara** od **14. do 19. marca** pripeljali kar v **restavracijo diVino**, ki je doma v Kristalni palači ljubljanskega BTC-ja. Z gostujočimi kuharji hvarske restavracije **Kod Kapetana**, vrhunskimi vini **kleti Kozlovič** in živo glasbo izpod rok prave dalmatinske klope bodo goste popeljali po obali in ulicah Hvara.

Iz kuhinje bo zadišalo po svežih ribjih jedeh in omamno dobrih testeninah, pripravljenih po pristnih dalmatinskih receptih, v sredo pa bo restavracijo z obiskom počastil tudi gospod Kozlovič osebno. Za pogovor o svojih vinih bo na voljo ob brezplačni degustaciji. Pozor, za goste iz Ljubljane in okolice bo na voljo brezplačen shuttle prevoz, ki ga organizirajo v sodelovanju z BMW.

Več informacij in rezervacija mize po telefonu na številko **031 768 062** ali po e-pošti info@divino.si.

SAMO DOBRE ZGODBE PREŽIVIJO

25.
SOF

07. — 08. 04.

@PORTOROŽ

SLOVENSKA
OGLASEVALSKA
ZBORNICA
SLOVENSKO ZDRUŽENJE AGENTOV

Je več kot
le avto.
Je pot, na
katero vas
odpelje.

Ogljikov dioksid (CO_2) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM_{10} in $\text{PM}_{2,5}$ ter dušikovih oksidov. Porsche Slovenija d.o.o., Bravničarjeva 5, 1000 Ljubljana.

Volkswagen